

CRENELURI SIGHIȘORENE

Editor ASOCIAȚIA LITERARĂ „CRENELURI SIGHIȘORENE”
Redactor-șef Gabriella Costescu • ISSN 2343 – 7693 • Anul IX Nr. 21 (ianuarie - iunie) 2022

„Mihai Eminescu” – pictură de Alexandru Darida – artist plastic

ALEXANDRU DARIDA

S-a născut la 15 mai 1955, într-o familie mixtă italiano-română; Originar din Satu Mare, actualmente locuiește în SUA. A finalizat Universitatea de Artă și Design la Cluj.

După studiile de artă și design la Cluj, s-a format ca artist în anii comunismului din România, afirmându-se în numeroase expoziții personale și de grup, alături de Uniunea Artiștilor Plastici, filiala Satu Mare.

- A studiat în Roma, la Academia Liberală „Benedetto”, tehnici vechi precum **fresca secca** sau **fresca umida**, tehnici care mai târziu l-au ajutat să-și dezvolte un limbaj plastic personal. Studiile în marile muzee din Italia l-au marcat profund, din toate punctele de vedere. În scurt timp, a deschis o galerie unde a reușit să se lanseze în labirintul complicat al artelor.

„Desigur când sunt în fața șevaletului, nu mă gândesc la niciun premiu ci doresc să mă identific cu materia, pânza și pigmentul imortalizat energia universală fără de care nu are sens arta. Artistul trebuie să aibă o legătură ombilicală cu forța Cosmică pentru a crea indicibilul, inefabilul. Blazarea este moartea artistului. El trebuie să se reinventeze într-o permanentă metamorfoză”.
(Alexandru Darida)

- Este membru Emerit al Academiei Italia în „Arte del Mondo”.

Premii și recunoașteri:

Picturile și sculpturile artistului plastic Alexandru Darida, se află în numeroase galerii și muzee din America și Europa: Illinois State Museum, Southern Museum of Nevada Las Vegas, Dalí Lamb Museum Chicago, Muzeul de artă Contemporană din Barcelona.

În anul 2017, la Muzeul European de Artă Modernă „Bienal de Arte Barcelona”, Alexandru Darida a primit „Premiul Francisco Goya”. Ceremonia de premiere a avut loc la Gran Teatre del Liceu, iar din juriu a făcut parte și Jose Van Roy Dali, fiul celebrului artist Salvador Dali.

- Premiul internațional „Leonardo Da Vinci Internațional Award”, premiul Milano, premiul de excelență al Primăriei Chicago, dar și „Premiul Michelangelo”.

- În februarie 2017 artistul a primit Premiul „Cristoforo Columbo Art Explorar”, la Genova, în Italia și a fost inclus volumul al 11-lea al enciclopediei „International Contemporary Masters” care cuprinde o sută de artiști din toată lumea, care, au avut o expoziție la Metropolitan Gallery Art Museum.

- La muzeul de Artă și Știință din Milano, la expoziția de grup cu ocazia comemorării a 500 de ani de la nașterea lui Leonardo Da Vinci, a primit „Premiul Mona Lisa”.

- În anul 2018, a primit premiul internațional „Constantin Brâncoveanu – New York Public Library” și a fost inclus în topul primilor 60 de maeștri ai artei contemporane „Top 60 Masters of the Contemporary Art”.

- În anul 2014 primește premiul pentru Excelență în Artă din partea Academiei Americane Române de Arte și Științe.

- Premiul „Francisco Goya” la Bienala Expoziției de la Muzeul de Artă Modernă din Barcelona

- Trei ani la rând este în Topul celor 60 Maeștrii ai Artei Contemporane selecție făcută de revista „Art Tour Internațional Magazine”. Gala premiilor la Muzeul de Artă și Design în New York.

- Laureat al premiului internațional „Constantin Brâncoveanu” la New York.

- Premiul Internațional „Giotto” Lisabona

- Premiul pentru Artă Milano președintele juriului fiind renumitul critic de Artă Vittorio Stârne.

- Premiul Internațional „Georgia Vasari” la Vatican Roma Palazzo della Cancelleria.

- Premiul „Leonardo Da Vinci”, Florența 2018

- Premiul „Michelangelo”, Roma 2019

- Premiul „Stelele Artei Contemporane”, 2020 New York.

IANUARIE

REUNIUNEA CULTURALĂ - „TRECUT-AU ANI”

15 ianuarie 2022, Biblioteca „Liviu Rusu” din Sărmașu, jud. Mureș, și-a deschis porțile pentru manifestarea dedicată personalității și operei lui Mihai Eminescu cât și Zilei Culturii Naționale.

Primarul orașului, ec. Valer Botezan a urat un bun venit scriitorilor, elevilor și invitaților.

- A avut loc festivitatea de premiere a concursului „Dor de Eminescu” ed. a VII-a, Sărmașu 2022. Elevii premiați au recitat poemele cu care s-au prezentat în concurs: Hulpe Mara, Olivia Cenan, Delia Luperdean, Sara Mărginean, Stupariu Crina, Mirabela Mariș, Victor Pintilie. Li s-a înmănat diploma și felicitările, de scriitorul Dr. Nicolae Băciuț - președintele juriului și de doamna bibliotecar Dinuca Burian. Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” a prezentat un scurt program artistic, Traian Comșa interpretând la chitară, cântece pe versurile marelui poet al neamului, Mihai Eminescu.

- Daniel Gârbuleț din Târgu Mureș, a recitat poeme dedicate lui Eminescu, creații personale și a donat Bibliotecii „Liviu Rusu” din Sărmașu, colecția de 6 cărți sub prenumele Dan Lăzărescu, editate la „Vatra veche”.

- Revista „Creneluri Sighișorene” nr. 20, a fost prezentată de Nicolae Băciuț - tehnoredactor și Gabriella Costescu – redactor șef, menționând că în cuprinsul acesteia se află activitățile culturale din luna iulie-decembrie 2021, creații ale scriitorilor colaboratori, iar coperta conține picturile artistului plastic Valentin Tănase de la București.

*Valer Botezan, Gabriella Costescu,
Daniel Gârbuleț, Nicolae Băciuț*

- Col. (r) Ilie Chiorean, fiu al orașului Sărmașu, a prezentat colecția de cărți personale ale poetului Mihai Eminescu, editate în anii 1950 sau mai vechi, păstrate cu sfințenie în biblioteca personală, făcând referire la faptul că viața și cariera militară nu l-a împiedicat să adune valorile culturale și spirituale ale românilor, lucru pe care îl va așterne într-o carte.

- Preotul Nicolae Gheorghe Șincan a făcut lectura unor înțelepciuni spirituale, învățături pe care domnia sa le păstrează în cărțile de autor, editate la „Vatra veche”.

- Poeta Vanda Ani de la Târnăveni, a însoțit elevul premiant, Victor Pintilie și a prezentat revista „Marea Târnăvă Mică”.

- Versul eminescian și-a auzit chemarea prin rostirea poetului Nicolae Băciuț, care, în afara faptului că păstrează în memoria sufletească iubirea pentru poetul Mihai Eminescu, îi recită din memorie, cu excelență, poemele cu lejeritate și emoție.

Mulțumim doamnei Dinuca Burian, pentru decorarea sălii Casei de Cultură, cu colecția de cărți Mihai Eminescu, expoziția de pictură Lucaci Ingrid, mulțumim pentru cuvintele emoționante adresate invitaților, cât și pentru preocuparea de bunul mers al acestui eveniment.

GABRIELLA COSTESCU

Nicolae Băciuț, Vanda Ani, Olivia Cenan, Delia Luperdean, Valer Botezan, copiii premiați

Eminescu, oameni, fapte și întâmplări

din 15 ianuarie 2022...

Motto: „Eminescu, mândria noastră”. Așa își încheia monografia dedicată poetului, criticul și istoricul Zoe Dumitrescu Bușulenga. Unii dintre istorici afirmă că de fapt Mihai Eminescu nu s-a născut pe data de 15 ianuarie, 1850 la Botoșani, ci pe 13-14 ianuarie, iar dintr-o eroare a fost declarat pe 15.

V-am obișnuit cu faptul că unul dintre cei mai importanți oameni din viața mea și poate și ai comunității este Părintele Frîncu Dragoș, ctitorul Bisericii „Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Teodosie cel Mare”, începătorul vieții de obște, în sector 4, Spitalul „Sfântul Luca” - cămin pentru persoane cu boli paliative; acolo îl poți găsi tot timpul pe părintele Frîncu. Mereu am numit locul acesta „Colțul meu de Rai”.

În Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, ca și un omagiu adus poetului național Mihai Eminescu, cunoscându-i preotului deschiderea spre poezie, foarte mulți scriitori, poeți, pictori, pianisti, chitariști, oameni foarte importanți ai culturii românești, au găsit drumul spre acest lăcaș sfânt și s-au închinat unei singure icoană, Eminescu!

Părintele Dragoș este un slujitor al lui

Preot Frîncu Dragoș, George Călin,
Aura Ungureanu

Luminița Niculae, Aura Ungureanu, copiii.

Dumnezeu, dar totodată se implică în orice, cu el te poți sfătui, ai o bucurie, o împărtășești cu el, ai un necaz tot la el viu. Caravanele cu alimente, îmbrăcăminte, sau altfel de ajutoare pe care le duc personal unor oameni sau copii în dificultate, bolnavi, bătrâni, (chiar am zărit sub un scaun câteva pachete de aleze, un fel de scutece pentru adulții bolnavi, pe care cu siguranță cineva abia le aștepta), iar Părintele își face timp să le ducă. Nu îi place să fie lăudat, chiar devine ușor irascibil dacă insiști, dar credeți-mă, uneori modestia trebuie să fie arătată. Este un om instruit, un erudit, un patriot, fără a se implica sau să fie părtinitor politic. Iubește arta, muzica, primește în biserică sa orice om de cultură, artiști, pictori, scriitori, poeți, comportând discuții pe diverse teme.

Fiecare dintre noi am simțit nevoia să ne spunem cuvântul, ca și un omagiu pentru Mihai Eminescu! În primul rând s-au alăturat aproape 30 de copii, mai mari mai mici, care fac parte din Asociația „Down Plus București”, președinte D-na Georgeta Bucur, îndrumați de psihoterapeut Luminița Niculae, într-un scop caritabil. Copiii absolut minunați, ne-au umplut sufletul de emoție. Aplauzele noastre drept răsplata muncii lor sunt sigură că le-au auzit și Dumnezeu!

Uneori, luați de cotidianul zilei uităm sau poate nu știm că există și astfel de copii; oameni buni sunt tot ai noștri, au aceleași emoții, trăiri, plâng sau râd, mici fiind își julesc genuchii ca și ceilalți copii, mari iubesc și încearcă să se integreze în societate, chiar visează să devină părinți. Priviți-i o clipă! Am avut lângă mine un băiețel, Mihai, era cu sora lui mai mare, nu pot să uit cât de intens și cald mi-a privit ochii. „Vroiam să te strâng în brațe și am făcut-o, te-ai agățat de mine, ți-am sărutat mânuțele, mi-ai răspuns peste mască, la fel...” Apoi o fetiță Maria, numai zâmbet! De altfel îi puteți →

Vântul

Am prins în palme vântul,
dar printre degete
s-a scurs agoniseala
săracă sunt și-am fost mereu
copilul florilor din flori.
Aș vrea să mă opresc
să mai număr anii,
deja acum sunt mănunchiuri,
nu mai contează câte am legat,
surcele bune doar de pus pe foc.
Dar sunt bogată în altfel
de mănunchiuri,
am dăruit un zâmbet
unuia mai trist ca mine,
sau poate îmbrățișari
și celor disperați,
și străngeri calde mâinilor prea reci.
Și ți-am privit în ochi onestitatea
și ți-am simțit la rându-mi
prietenia, cuvântu-acesta sfânt
ce stă ascuns într-un ungher.

Am socotit, am pus pe taler
sărăcia unor lucruri efemere,
pe celălalt taler ce atârnă-n jos
averea unui muritor bogat
în oameni
și-am câștigat!

Mă troienește viața

Și cad zăpezile pe mine
și-mi troienesec cărările din gânduri.
Nu mai găsesc cărarea să-ntorc
iubirea de-altădată.
Pășesc greoi și apăsat
strivind condurul
prințesei de-altădată.
Și ninge, ninge ca la-nceputul lumii
un sigur fulg de nea se mai joacă.
Sub clar de Lună mii și mii de fulgi
au adormit,
i-a obosit hârjoana zilei.
În zorii zilei, trist doar pașii
trecătorilor grăbiți

imaculatul vieții de-nceput
devine o mocirla și vrei nu vrei,
pășești, greoi și apăsat
printre meandre și-n gânduri
te afunzi...
O rază de speranță
mai pâlpaie în mine,
ca rădăcina ascunsă în zăpada
unui ghiocel oblojit
la umbra copacului din toamna
ce trecuse,
că voi găsi cărarea înapoi.
Și vine renașterea, ciclul se repetă,
iubești, iubești, trăiești emoții,
îți bate inima, fluturii la-nceput
se sperie de tine
apoi se-așează liniștiți pe umăr
și-mi spun zglobiu,
„vezi, ciclul se repetă, ai regăsit
cărarea”.

20 Ian 2022 București
Aura Ungureanu

→vedea în fotografii.

Ne-am născut egali Doamne?! V-aș
povesti despre ei multă vreme, desigur și despre
psihoterapeutul Luminița Niculae, o urmăream,
era ca o cloșcă cu puii ei, unde se deplasa ea,
fugătu toți, doar că nu se țineau de rochia ei!

Felicitări „înger”, așa trebuie să te
numesc și îmi pun pertinent o întrebare, oare știe
cineva câtă muncă este în spatele clipelor pe
care le-ai pregătit cu copiii, încercând să
înțeleagă cine a fost Eminescu și ca mai apoi
acești copii, alături de tine, să recite fiecare câte
o strofă din „Luceafărul”?! Tu ești îngerul care
le faci viața mai frumoasă!

Ambasadorul Culturii Convenția
Geneva-ONU, cel care timp de 16 ani s-a ocupat
de protecția copilului, Gorge Călin, în calitatea
sa și de președinte al Academiei Internaționale
de Artă, Civilizație și Cultură, dar și
președintele Societății Culturale „Apollon”, i-a
înmănat Părintelui Dragoș Frîncu Trofeul
„Apollon”, cât și nr. 200 al Revistei „Apollon”.

Pentru că întâmplările și faptele ce s-au derulat
prin biserică și prin fața icoanelor, pe rând au
simțit nevoia, ca și un omagiu adus creației
eminesciene, au avut câte un cuvânt mulți
scriitori sau poeți: Doina Bârcă poet, Maria
Petrescu director CMR filiala București Ilfov,
Eugenia Duță, scriitor, editor, Maria Niculescu
poet, Carmen Florian artist plastic, Hilde Corbu
pianista, Mioara Voicu om de televiziune,
actrița Doina Ghițescu, cerându-mi scuze că
doar am reușit să schimbăm câteva vorbe, dar o
așteptam mereu cu drag, Marilena Ban
îndrumător școlar, poet, Manuela Andreea,
Doina Teg, Nuți Constantin, Horia Florian
Vlădan cântăreaș, Dan Florian, președintele
scriitorilor bulgari în România, enoriași, toți la
un loc au făcut strălucire omagiului eminescian!

O altă întâmplare demnă de povestit, ne-
a relatat-o scriitoarea Eugenia Duță, înmânându-
i Părintelui Dragoș o fotografie veche în care
acesta oficia un botez, ca un dar din primii ani
din profesia de credință, slujirea către
Dumnezeu, dacă am înțeles bine. Vădit
emoționat Părintele a primit darul, alături de o
carte cu semnătura autoarei Eugenia Duță.

Părintele Frîncu, are și talent muzical,
așadar a înântat auditoiul cu o melodie
cunoscută, in memoriam Eminescu, dar și in
memoriam Ion Aldea Teodorovici, fie-le
veșnică amintirea!

Mulțumesc Părintelui Dragoș pentru bucuria de
viață pe care încearcă să ne-o insuflă mereu.

**Aura Ungureanu – redactor al revistei
„Creneluri Sighșorene”**

ZIUA UNIRII

24 ianuarie 2022 – LECȚIA DE POEZIE a Răsăritului – istoria unei clipe. Clipă care a reunit iubitorii de cultură păstoriți de Excelența Sa scriitorul George Călin. În acest loc minunat, a fost prezentată revista „Creneluri Sighișorene” nr. 20 și Revista „Apollon” nr. 200, în Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, Berceni, București, preot paroh Dragoș Frîncu.

Cu această ocazie, Societatea Culturală „Apollon”-România și Academia de Literatură și Artă a acordat MERITUL ACADEMIC și PREMIILE APOLLON.

Meritul Academic – 2021:

- Emilia Trandafir - artist plastic;
- Constanța Abălașei Donosă - artist plastic,
- Ștefan Doroftei – scriitor;
- Florin Grigoriu – scriitor;

Horia Vlădan, Manuela Andreea, Maria Petrescu Ștefan Doroftei, Liliana Jianu, Bebe Jianu

- Pr. Prof. Laurențiu Turcu – scriitor;
- Vasile Căpățână, -academician;
- Victor Cobzac – scriitor;
- Maria Botnaru – poet;
- Ioan Rațiu – scriitor;
- Maria Petrescu – scriitor.

Diploma „Mihai Eminescu – 2022”:

Konstantin Korcinski, Aurelius Belei, Gabriella Costescu, Nicole Livia Petculescu, Constanța Abălașei Donosă, Lidia Gonța Grosu, Sabina Cojocar, Veronica Bumbu, Doina Dabija, Ion Cuzuioc.

Diploma „Alexandru Ioan Cuza - 2022”: Aura Ungureanu, Maria Petrescu, Victor Cobzac, Raisa Plăieșu, Elena Dabija.

Diploma De Onoare „Apollon-România - 2022”: Ioana Duță Bârsan, Nuți Constantin, Mirela Vișan, Nastasica Popa, Rodica Râpeanu, Maria Tomița Corini, Prof. Iolanda Aura Pîrvu, Adrian Bulgaru, Manuela Andreea Ionescu, Ionel Bobocea, Marta Mocanu.

Diploma Și Medalia „Tudor Vladimirescu - 200”: Bebe Jianu, Liliana Ghiță Boian, Pr. Laurențiu Turcu, Acad. Vasile Căpățână, Ilie Văluță.

Diploma de Participare – „Mica Unire”: Daria Maria Istrate, Sara Pascu, Vlad Pascu, Daniel Avram, Mario Petrache, Elena Militaru, Ofelia Florica Haranguș.

Premianții au avut ocazia să recite din propriile creații sau din cărțile recent apărute. Entuziasmată de eveniment, a luat cuvântul și doamna Ofelia Hărănguș: „De ziua

Unirii Principatelor Române, am avut onoarea de a participa împreună cu micuții mei elevi, pe care i-am botezat **Florile Buzăului**, la un minunat eveniment cultural organizat de Societatea Culturală „Apollon”. A fost o adevărată Lecție de Poezie și muzica dedicată zilei UNIRII. Doamna Gabriella Costescu, președinte la Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” a apreciat ca „Prima Lecție de Poezie”, desfășurată la București, 24 ianuarie 2022, a fost lecția de **românitate**, predată de acești copii minunați. Mulțumim dnei Gabriella Costescu pentru aceasta apreciere care ne motivează și ne ambiționează. Mii de mulțumiri Excelenței Sale George Călin, Ambasador Cultural prin Convenția O.N.U. Geneva, pentru invitația de a fi prezenți și de a sustine un moment artistic patriotic la această primă **lecție** de cultura organizată de către Societatea Culturală „Apollon”.

Gabriella Costescu

Maria Petrescu, Ofelia Hărănguș, Gabriella Costescu, copii interpreți

FEBRUARIE

MARIA NICULESCU

Membru nou în Asociația Literară „Creneluri sighişorene”

S-a născut la 14 martie 1948, în București, România

Profesia: proiectant instalații – construcții

Activitate culturală:

– Coordonator Cenaclul Literar „Luceafărul”

– Coordonator literar, redactor revista online „Ader la România”.

– Secretar general de redacție – Cenaclul Literar „Perpessicius”.

– Admin. și redactor - Site -ul literar artistic „Negru pe alb”

– Redactor - Cenaclul de literatură și poezie „Grai românesc”

– Consilier expert, ADER, „Om între oameni”.

– Secretar artistic, actor - Cercul dramatic „Ioan V. Maftai Buhăești”

Membră a următoarelor a unor uniuni și asociații culturale:

– Consiliul Mondial Român,

– Liga Scriitorilor din România,

– Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România

– Societatea Culturală „Apollon” – România.

– UZPR București

– L’Associazione Culturale ARTAVA – Taranto, Italia

Publicații:

Editura „Paradox”

- „Miere și fiere”, poezii de dragoste, 2001

- „Vlăstarii fericirii”, acrostihuri, 2004

- „Credința și păcatul” poem în versuri, 2006

- „Leagăn de smarald” acrostihuri, 2006

- „A dimineților Lumină”, versuri religioase, 2007

- „Elful Florii de colț”, poezii de dragoste, 2007

- „Nopti de mister, zile de taină”, versuri, 2008

- „Curcubeul razei de lună”, sonete, 2009

- „Laguna albastră”, rondeluri, sonete, sonete-acrostih, 2010, Societatea Culturală „Destine”

- „Clipa albă a zborului”, sonete, sonete acrostih, acrostihuri, 2010

Editura „Armonii Culturale”:

- „Cărticică pentru Toni”, poezii pentru copii, părinți, bunici, 2014

Editura „Liric Graph”:

- „Prietenii imortale – Amicizie imortali”, acrostihuri bilingve română-italiană, în

traducere personală, 2016.

Editura „Beta”:

- „Prietenii imortale – Amicizie imortali”, acrostihuri bilingve română-italiană, în

traducere personală (volum retipărit), 2018

- „99 de dăruiri sufletești” – acrostihuri, 2019

- „Clepsidra iubirii” – poezii d dragoste, 2019

Editura „Amurg Sentimental”:

- „Dar din Dar”, poezii pentru copii, 2006

- „Rodind precum o primăvară, acrostihuri, 2006

- „Renăscând pe altarul Firii, acrostihuri, 2009

- „Monumentul Cuvântului”, poeme de dragoste, acrostihuri, 2009

- „Iubire neînărilor”, sonete acrostihuri și acrostihuri, 2012

- „Cu iola în larg”, poeme în stil haiku, 2010

Editura „Biodova” – Chișinău

- „101 poeme”, poezii patriotice, poezii de dragoste, acrostihuri, 2019

Editura RAWEX COMS

- „Prințul Sonet”, sonete, sonete acrostih, 2020

- „Credința și păcatul”, ed. a II-a, poem în versuri, 2020

Libreria Editrice URSO – Italia

- „Un impronta per l’anima che sente - O amprentă pentru sufletul ce simte”, versuri în limba italiană 2018

- „Non solo esistevo, io c’ero! Ancora sto cantando/ Nu numai că existam, eu eram! Acuma cânt”, versuri în limba italiană, 2019

Editura „Arefeana”

- „Cărticică pentru Toni”, vol. I și II – poezii pentru copii, ed. a II-a, 2020

Editura „Ghepardul”

- „În lumea fericirii”, poezii pentru copii, 2020

A colaborat cu creații la diferite antologii, reviste, alte publicații. Are în portofoliul cultural 28 de volume proprii, 79 de antologii, 22 de premii, 42 de diplome, 10 atestate, apariții în 30 de reviste.

Printre falduri de Nirvană

Sfios, un gând, din zboru-i se coboară

Pe aripa-i, ca fulgul de ușoară, Cuminte, mă privește într-o doară Șoptind complice

- n-ar fi-ntâia oară:

- Hai, vino, zboară!

Mă duce hăt, înspre-o nemărginire-

Din câte sunt, întinsă peste fire,

Ce a ascuns în ea marea-mi iubire,

A Domnului, de suflet, hăruire

Și-a mea-mpinire.

Am rătăcit pe căile albastre,

Prin umbre tănuite,-n colț de astre,

Printre palate din onix, prin castre...

Doar inimi sfărâmate, reci, sihastru,

Crunte dezastre!

Deodată, printre falduri de Nirvană,

Opri gondola Lunii, într-o dană;

Mă cerceta adânc și cu dojană

În suflet și ghici, sub vâl de mană,

O veche rană.

Iubirea vitregită și durută

De un necine cu privirea slută,

Din cupă ce i-a dat să bea cucută,

Ar vrea să cânte iar din alăută,

Acum e mută.

Sub ploaie de astre

Privesc flăcăruia ce moare cu-ncetul

Pe-un pat de cenușă trecând

spre răcire,

Apare-ntre noi neuitată-amintire,

E-un chip ce dispare

lăsându-mi regretul.

E tristă-ncăperea, e rece căminul,

Un șuier se-aude, un șarpe e, oare?

Ba nu, este vântul ce suflă-n amnare,

Ce-mi spune? „-Al vieții, aproape-i,

declinul”.

Ascult cu-mpăcare părerea-i nebună,

La ce aș mai fi dacă tu ești departe?

La ce bun trăirea?

Pleca-voi spre moarte...

Pe-un fond de-agonie,

o harfă înstrună.

Când Cerul deschide-va

porțile-albastre,

M-așteaptă, iubite,

cu flori de Lumină,

Vom sta împreună la Cina Divină

Cu-arhangheli la masă,

sub ploaie de astre.

MARIA NICULESCU

Șezătoare la Sărmașu

În data de 27 februarie, 2022, la Casa de Cultură din orașul Sărmașu a avut loc o nouă „Reuniune Culturală”, cu tema: „Credință, Tradiție și Cultură” în spațiul românesc transilvan, cea de-a IX-a ediție. Toate grupurile participante, formate din copii mici, elevi de școală, tineri și bătrâni, în număr de peste 100, au prezentat un program extraordinar, pe parcursul a 4 ore de desfășurare a șezătoarei.

*Trombitás Iolán, Valer Botezan, Nicolae Băciuf
Nicolae Șincan, Ilie Bucur*

Felicități tuturor și în special coordonatorilor care neobosiți ne transmit pe mai departe tezaurul de aur românesc: datini, tradiții, obiceiuri, port. Această reuniune culturală, ne-a demonstrat că, încă, este posibilă o renaștere spirituală a trecutului, singura noastră salvare ca neam și țară, o întorcere a „aurului curat” din sufletul românesc, cum o numea Rebreanu în „Laudă țaranului român”.

*Grupul „Ibăștencele” și „Crengută de Brad”
din Reghin, condus de Sorina Bloj*

Tot ceea ce s-a întâmplat azi la Sărmașu, a fost cu un scop bine definit, ca o hrană spirituală în timp și peste timp, demonstrând unor sceptici că noi românii cu valorile noastre nu suntem niște „cârje” inutile, pentru a-l cita pe Blaga, ci suntem demni urmași ai „Traco-Geto-Dacilor” adevărații noștri străbuni, primordialii în arealul european. Mulțumim domnului Marin Teglaș pentru realizarea fotografiilor.

Dinuca Burian

NICOLAE HOFNĂR

visare în iarba cu flori

ce revărsare
ce deznodământ
au coborât toți îngerii pe pământ
s-au apucat să robotească
nu s-au odihnit deloc
numără petalele florilor
să aibă îndrăgostiții noroc
adaugă nectar
și pun în corole șoapte de lumină
în tămâioare în margarete
în maci în sulfină
potrivesc spre soare picături de rouă
(pentru ochii ce văd
minunile din clipa cea nouă)
și aleargă prin iarba cu tălpile goale...
iar în aer rămâne
o dulce mireasmă
după bătăile lor de aripi domoale
din care se îmbată
visele mele
și ale tale

mâini de fum

burgul cel vechi în dorințe mă doare
în vorbele dulci în vorbele amare
burgul cel nou e tot mai pustiu
de mine cel care aș vrea să îi fiu
și pâlăpăie rar cu fum între dealuri
ziduri de piatră-mi închid idealuri...
poteci doar coboară din turnul cu ceas...
sub castan așteptând o umbră a rămas ...
iat-o că pleacă prin vremea egală
sufletu-i plânge sub haina de gală
și nimeni n-o vede nimeni n-o știe
nici strada n-o cheamă umbră să-i ție
trec chipuri prin ea grăbind înaintea
dar nu au culori și miez în cuvinte
doar pietrele gri mai respiră trăiri
legând curcubeie de dulci amintiri...

și nu-i poartă burgul în ziduri vreun țel...
dar umbrei ciudate cu pasul rebel
un înger i-a pus cu drag și sfială
pe suflet un rând de haine de gală
avid le îmbracă la margini de gând
apoi idealuri din pietre pe rând
cu mâini ca de fum și fără simbrie
le pune în zborul din poezie

Ningea peste lume atât de frumos

În tăcere-mi doream
visul nostru duios
Am zâmbit c-ai plecat
ca și mine pe jos
Peste gene-ți cădeau
din cer, în neștire
Fulgii albi năvăși
și curăț, de iubire
Îți părea că înoți
într-un alb nesfârșit
Și în pasul tău mic
te ningeă înmiit
De la tălpi tot mai sus
ce zăpadă-ți creștea!
Și ningeă înmiit
și ningeă, și ningeă...
Șapte clipe-ai crezut
că-ți va fi drumul greu
Dar în fulgii cei albi,
eram eu,
eram eu...

De-aș fi știut

Ca un copil te-aș fi iubit,
fluturi prin iarbă alergând
Aș fi căzut, m-aș fi lovit
Doar de pământ
Prin vara care a trecut
cu soarele în ochi răsând,
Nici n-am știut, nici nu am vrut
Ca să mai plâng
În toamna ce ne-a fost în doi,
cu frunze galbene am râs,
Și n-au căzut ploii între noi,
Fără răspuns
Te-aș fi chemat și te-aș fi nins,
cu fulgi sclipind, ca de argint
Te-aș fi iubit ca într-un vis
Neconținut
Dar te-ai ascuns după un nor
și-mi apăreai din când în când
Cu-mbrățișări care mă dor
Ades în gând
De-aș fi știut că m-ai iubit,
stoluri de păsări trimiteam
Și norul cel neistovit
Îl prăbușeam
Acum în inimă-mi cobori
cu pasul tău timid, ușor
Ai brațele pline de flori
Când ieși din nor...

CONSTANTIN POPESCU

Membru nou în Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”

S-a născut la data de 07. 11. 1960, în locul unde abundă verdele și albastrul, pădurea și cerul, cântecul de păsări și susurul de apă, în satul Velești, județului Dolj, la răscruce cu alte trei județe: Olt, Gorj și Vâlcea. După clasele primare, absolvite în localitatea de naștere, a urmat și absolvit Liceul CFR din Craiova, iar la Slatina Colegiul Național „Radu Greceanu”.

– La vârsta adolescenței, 19 ani, a îmbracat haina militară - MAI și a parcurs o carieră începând de la elev în cadrul Școlii Militare, sergent, subofițer și toate gradele deofițer, până la cel de Comisar Șef, grad din care s-a și pensionat, activând toată perioada în cadrul unei singure structuri a MAI.

– Absolvent al Facultății de Agromontanologie, din cadrul Universității din Craiova.

– Este căsătorit, are doi copii – băiat și fată, este și bunic. Locuiește la Craiova.

Activitate culturală:

– 2008, „Album de familie”, Antologie de versuri în uniformă, volumul I și II - editura Axa - Botoșani, carte publicată împreună cu colegii de breaslă, cu înclinație spre poezie.

Cărți publicate:

– 2011 – „Calea Lactee”, editura „Contrafort”, Sintetch Craiova.

Premii:

– 2012, Diplomă de Excelență- Concursul de Poezie „Bogdania Focșani”.

– 2012, Locul 3 - Concursul de Poezie „STARPRES”, Rm. Vâlcea→

Apariții în antologii și reviste:

- 2012, „Meridiane Lirice” - Antologie Uuniversală a Poeziei Românești Contemporane, Editura „Armonii Culturale” – Adjud
- 2013, Antologia Scriitorilor Români Contemporani din Întreaga Lume – „STARPRES” Rm. Vâlcea.
- 2018, Antologia „Iubirea eterna poveste”, Revista „STARPRES” Rm. Vâlcea.
- 2020, poeme în Revista „Creneluri Sighișorene” – nr. 16

Să te iubesc în ritm dactil

Aievea, în vise aprinse în reverie
vreau să te iubesc ca și pe poezie,
să te scriu fără creion și hârtie,
să te răsfoiesc,
cu mâinile să te citesc
să te memorez disjunct
fără virgulă și punct
să mă bucur de rimă și iamb
de bucuria de-a muri de alb,
să fiu un bun școlar
eliminând din vocabular
o noapte și încă o zi,
trecutul verbului „a fi”
nu vreau la materie absentă,
nici să mă acuzi de indolență...
vreau și recapitulare
sa te repet cu ardoare
de la cap până la picioare
să îmi ofer drept răsfăț
pe de rost să te învăț.
Iar în compensație,
să-ți cer meditație
și cu exigență, fără ocol,
să-mi dai teză ori lucrare de control,
nu prea dificil
să te iubesc în ritm dactil
cu monorimă ori încrucișat,
de la glezne-n creștet, în lung și-n lat
Tu subiect eu predicat...

Cu nopți și vise-am scris o poezie

Cu nopți și vise-am scris o poezie
Creionu-i trist și-mi pare-o erezie
Ce mi-ai făcut și cum poate să-mi fie,
Atâta de mult dor de coapsa-ți arămie,
De pântecul cu puf de pădădie,
De sânii tăi și teama lor, portocalie,
De clocotul atingerilor... ce magie!
De privirea ta albastră, sidefie...

Mă plimb între tistețe și melancolie,
Lovit de vise, reverii și insomnie,
De îmbrățișări și unduiri gentile,
Icoane vii din orizonturi inutile.
Cucernice, ca sînii de copile,
Cuvintele mi se-ascund umile,
Zilele mi-au devenit ostile,
Iubire ori erori facile,
Beduin, cărând cămile.

Toamnă am în suflet, iarna la ferești,

De astăzi ai fost, dar nu-mi mai ești,
Toamnă am în suflet, iarnă la ferești,
Umerii mi-s grei, cerul nu-mi ajunge,
Fulgii cad pe pleoape iar în suflet ninge.

De azi, te mut la margine de suflet
Te scot din suflet și din umblet,
Rămâi doar pe retină-n ochii mei,
Voi mângâia doar iarna și veșnicia ei...

De astăzi, sentimentele-s poveste,
Sufletul se-închide, deși... dor îmi este
Deși mi-e toamnă, nu plec în sihăstrie
Caut alt decor și-alerg prin poezie!

Tu n-ai știut, nu bănuiai?

Tu n-ai știut nimic, nu bănuiai,
că florile-mpreună-n luna mai
organizează pe pământ un rai?

Că sunt o sută de specii de lalele,
cerul are o lună, restul stele,
iar tu, tu ești iubirea vieții mele?

Că viața este cel mai frumos chin
iubirea e preaplinul vieții din puțin
iar eu, mereu la tine o să vin?

Că rușinați bujorii-și pierd parfumul,
înebunește de iubire și salcâmul
Iar eu, eu te iubesc tot ca nebunul?

Că vremea-n mai e șugubeață
că totu-i verde și freamătă de viață
și te iubesc la infinit, fără prefață?

Că cerul este cristalîn, albastru,
viața depinde de un singur astru
și fără de iubire-n lume-ar fi dezastru?

Că-n inimă e soare, flori și verde crud
privighetorile au cântul dulce, profund
Iar făr-a ta iubire sufletul mi-e nud?

MARTIE

VIORICA ȘUTU

Cu și fără răspuns

Cărările de rădăcini
îmi urcă pasul pe munte,
singur și îngândurat.
Ce rost să-mi pun mari întrebări,
când nu-mi pot răspunde
nici la cele mărunte.

Un vânt tulburat
șlefuieste în stânci,
megaliti cu ochi mari și goi,
privesc înapoi
și mi se pare
că îmi transform amintirile
în eroare.

La tine mă poartă gândul,
acum împăcat,
precum surâde Sfinxul
celui ce chipul i-a mutilat.

Și dacă această certitudine
o am în sfârșit,
oare și întrebările la care nu am răspuns
ar trebui să le merit?

Realitățile noastre

Renegi tristețea care te doboară
și lenevia, rampă de înjurii,

deși pe lumea asta te înfurii
și înghiți în tine mugetul de taur,
că-i mască perfidă cu rânjet
peste o grea, apăsătoare povară.

Poetul zise:

(gând în zig-zag)

„Trăiește clipa!”
Poetul zise...
dar lotofagii lui Ulise
te fac să dai înapoi
frunza de lotus.

Oare a uita e fericire?
De ce să trăiesc într-un exil
de aduceri aminte?
De ce să pierd clipa fierbinte
umplându-mi palmele cu nisip inutil?

O... clipa aceasta amară,
gându-mi divide,
devine dual.
Obsesia memoriei
mi-e criteriu moral chiar dacă...
îmi sporește singurătatea,
iar amintirile mă vor ucide.

Oare din firul de viață tors,
clipa ce pleacă
ia tot ce a adus?
Nu pot să cred în căzătoarea stea,
ca ziua ce începe cu ea însuși
sfârșește la fel
și astfel...
refuzul de a uita
îmi contestă chiar moartea!

Noapte

Vulturi cu aripi de întuneric
duc noaptea în gheare,
în cuiburi sub stei,
peste burgul adormit, unicul paznic,
e doar mirosul de tei.

Întind arcub abia cioplit,
spre zimbrul nevăzut din mine,
focul pâlpâie sub spuză mocnit,
e cald, e liniște și atât de bine!

Solitudinea nopții mă îmbie ușor
într-o adâncă adormire,
podoabă nocturnă îmi sunt visele în păr,
subtil... bolta de întuneric
preschimbă moartea în dănuire!

(Poezii din volumul „Comoara clipei”)

LECȚIA DE POEZIE a Răsăritului

O delegație a Societății Culturale „Apollon”-România a fost prezentă în Cetatea Sighișoarei, în perioada 25-27 martie 2022, cu două LECȚII DE POEZIE. Evenimentul s-a înscris în desfășurarea Festivalului Internațional de Poezie „Zilele Nichita Stănescu”, ediția a XVI -a. Din delegație au făcut parte scriitori și simpatizanți „Apollon”: Ștefan Doroftei (Doimăneanu), Nicoleta Tudor, Nuți Constantin, Pandele Jianu, Liliana Ghiță Boian, Călin Viorica, Maria Butnaru, Constanța Triță și George Călin.

Cele două LECȚII DE POEZIE au început după semnalul dat de toboșarul Cetății Sighișoara prof. Dorin Stanciu și au avut loc la Sala de Conferințe a Hotelului „Double Tree by Hilton – Cavalier – Sighișoara”.

Vineri, 25 martie 2022. În program: lansarea de carte Antologie aniversară „Creneluri Sighișorene - 10” de Gabriella Costescu, editura „Vatra veche”, cu membrii asociației, partenerii și colaboratorii, recital de poezie, scriitorul Nicolae Băciuț, muzică folk și vernisajul expoziției de pictură al artistului plastic Viorica Șutu.

Viorica Șutu, George Călin, Nicolae Băciuț
Gabriella Costescu

George Călin, Gabriella Costescu,
Mihai Șoneriu

Sâmbătă, 26 martie 2022, a avut loc un recital de poezie și muzică susținut de membrii Societății Culturale „Apollon” România; lansarea volumelor „Umbrele Evei”, 2021 și „Migrația Îngerilor”, 2022, Editura Ro.cart, București, autor George Călin.

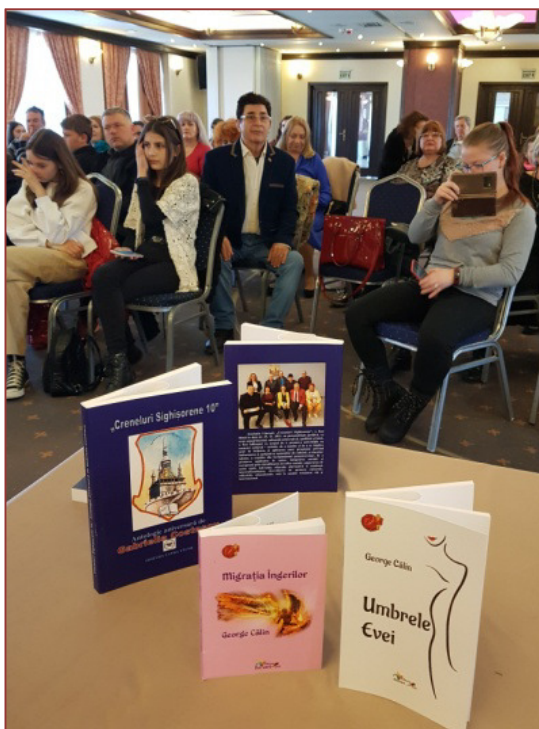
Invitați membrii Grupului „Dreamers” de la Clubul Copiilor Sighișoara, cu un recital poetic din creație literară a poetei sighișorene Silvana Andrada Tcacenco, coordonat de prof. Mihai Șoneriu, director adj. la „Palatul Copiilor” din Tg. Mureș. Invitați speciali: Nicolae Băciuț și George Călin. Moderator Gabriella Costescu. Toți scriitorii prezenți au citit din creația proprie! La mulți ani, „Creneluri Sighișorene”! Vivat Cultura!

**George Călin, scriitor, publicist,
Ambasador Cultural ONU prin Convenția de la
Geneva**

„Lume lume, ascultați o veste bună!”

Toboșarul Cetății Sighișoara Dorin Stanciu, a anunțat cu bătăi de tobă, cele două LECȚII DE POEZIE organizate în sărbătorile: „Buna Vestire” din 25 martie 2022, - Prăznuirea „Soborului Arhanghelului Gavriil” din 26 martie 2022, evenimente desfășurate în Sala de Conferință a Hotelului „Double Tree by Hilton - Cavaler Sighișoara”.

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” a împlinit 10 ani de la înființare. În acest anturaj, a fost prezentată Antologia aniversară „Creneluri Sighișorene 10”, editura „Vatra veche”, alături de membrii Societății Culturale „Apollon” - România, din București, cu care, Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” se află în parteneriat, membrii pe care Excelența Sa scriitorul George Călin i-a prezentat în articolul de mai sus.

Membrii asociației literare „Creneluri Sighișorene” prezenți:

- Viorica Șutu - artist plastic din Târnăveni, care a avut vernisajul creațiilor sale din penel,
- Elena Cristea - poetă din Târnăveni,
- Dorina Omotă - poetă, din Arad.
- Constantin Popescu, poet, din Craiova
- Ștefania Pârlea - interpretă de muzică populară din Sighișoara
- Daniela Simona Pal, poetă din Mediaș,

- Viorica Negoiaș, poetă din localitatea Cristian - Brașov.
- Tina Avramescu, poetă din București,
- Anda Voican, poetă și interpretă din Sighișoara
- Traian Comșa, interpret de muzică folk, Sighișoara.

Colaboratori:

- Erica Purcariu, jurist, din Sighișoara,
- Liliana Ghiță Boian, poetă din Drăgănești Olt,
- Pandelescu Jianu cantautor din Drăgănești Olt,
- Constanța Triță, poetă din Piatra-Olt.
- Suci Nicolae, profesor, președinte ASTRA din Dumbrăveni,
- Carolina Baldea, poetă, din Teiuș
- Partener: Éva Bálint, profesor psiholog la Școala gimnazială „Zaharia Boiu” din Sighișoara.
- Gheorghe Varganici, poet din Fălticeni,
- Vanda Ani, poetă și Vasile Ani din Târnăveni,
- Irina Mihaela Tătăranu, arhitect-șef la Sighișoara.

George Călin, Nicolae Băciuț, Gabriella Costescu

În calitate de președinte a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, am oferit Diplome de Gratiitudine pentru promovarea culturii și a parteneriatului dezvoltat cu asociația, scriitorului Nicolae Băciuț, Excelenței Sale scriitorul George Călin și doamnei Éva Bálint, profesor psiholog la Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” din Sighișoara.

Subsemnata, am dat citire mesajelor trimise prin e-mail, de colegii care nu au putut să ne fie aproape: Constantin Corcinschi, Aura Ungureanu, preot Laur Turcu, Lucia Steffens, Piroška Székely, Cristian Em. Ștefănescu, Ligia Ana Grindeanu, Ana Munteanu Drăghici.

Fiecare poet prezent, a recitat din creațiile personale, iar „Cireșa de pe tort” a fost regalul poetic recitat de scriitorul Nicolae Băciuț, din creațiile scriitorului Nichita Stănescu.→

Traian Comșa, Daniela Pal, Erica Purcariu, Elena Cristea, Nicolae Suci, Pandele Jianu, Liliana Ghiță Boian, Tanța Triță, Nicolae Băciuș, Angela Fundiur, George Călin, Gabriella Costescu, Irina Tătăranu, Viorica Negoiaș, Dorina Omotă, Carolina Baldea, Giulia Marin, Nuți Constantin.

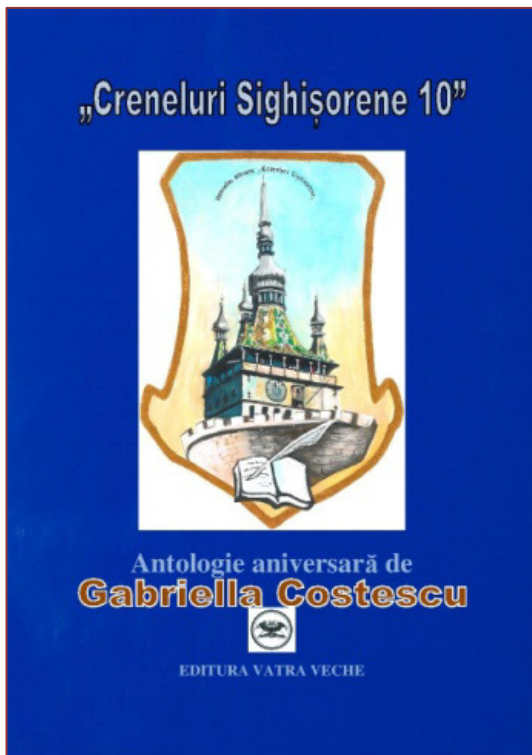
Această picătură de cultură, a încălzit inima fiecărui invitat. Mulțumesc pentru prezența în sală a prietenilor Violeta Mehes, Fundiur Angela-Manuela, Emilia Țăran, Marin Giulia și invitații lor.

Evenimentul s-a încheiat cu proverbiul „AM ZIS!” rostit în bățile de tobă ale toboșarului cetății sighișorene.

Să ne fie după sufletul nostru, tuturor.

GABRIELLA COSTESCU

*

*

Poveste de secol XXI în Cetatea Sighișoarei

Suntem onorați de a fi din nou pe acest „pământ crăiesc”, cu oamenii de cultură ai „Perlei Transilvaniei”. Ne bucurăm să vă fim din nou alături.

În anul 2015 am ajuns prima dată aici într-un periplu cultural realizat de *Caravana Culturii* condusă de poetul drăgășenean Marian Bărăscu și am revenim periodic ori de câte ori am fost invitați fie de Gabriella Costescu fie de Andrada Vasilescu la evenimente literare absolut deosebite. Venirea noastră din zona Olteniei lui Tudor Vladimirescu nu este întâmplătoare deoarece sunt câteva similitudini între Sighișoara și Drăgănești-Olt: Astfel: Prima similitudine:

Și în Sighișoara și în Drăgănești-Olt se află câte o cetate. În Sighișoara este Cetatea medievală, de altfel singurul oraș - cetate locuit din Europa, iar în Drăgănești-Olt se găsește, Cetatea dacică reconstituită după modelul cetății dacice de la Gâlmeea, com. Sprâncenata.

A doua similitudine: S-au împlinit 10 ani de la apariția revistei de cultură „Creneluri Sighișorene” moment marcat prin editarea volumului „Creneluri Sighișorene 10” – Antologie aniversară, editura „Vatra veche”, Târgu-Mureș.

La 1 Decembrie 2022, se împlinesc unui deceniu de la realizarea primului număr al publicației cu apariție lunară „Curierul Drăgăneștiului”. Ne vom pregăti și noi pentru sărbătorirea acest eveniment.

Pandele Jianu, Liliana Jianu, Tanța Triță

Ambele publicații au în titlul lor numele orașului pe care îl reprezintă din punct de vedere cultural și pun în valoare scriitorii, poeții, artiștii plastici, interpreții diverselor genuri muzicale atât din localitate cât și din alte zone ale țării: „Creneluri sighișorene” respectiv „Curierul Drăgăneștiului”. De remarcat faptul că ambele publicații au caracter cultural și informativ, nepartinic și apolitic.→

A treia similitudine: Undeva lângă Sighișoara se găsea, în trecut, postul de pază militară romană **Sandava**, undeva lângă Drăgănești Olt se afla vechea capitală a tribului dacic al sucilor unde se regăsesc și acum ruinele orașului roman târziu **Sucidava** cu a lui remarcabilă „fântâna secretă”, o capodoperă inginerească, menită să aprovizioneze cu apă așezarea în timpul asediilor. În satul Enoșești, așezare componentă a orașului Piatra-Olt se găsea Acidava, oraș - fortăreață în Dacia (romană) lângă râul Olt, aproape de Dunăre. Prin Acidava trecea drumul roman de la Romula, pe valea Oltului, prin Turnu Roșu, spre Ulpia Traiana Sarmizegetusa și Apulum în Transilvania.

*Liliana Ghiță Boian, Gabriella Costescu,
Tanța Triță.*

Iată trei motive reprezentative pentru care suntem prezenți aici, noi cei din Câmpia Boianului în semn de mare prețuire pentru onoarea care ni s-a făcut de a fi invitați la această sărbătoare literar-artistică.

Așadar, vă prezentăm o parte din sufletul nostru adus din sufletul Olteniei culturale. Dar ceea ce ne unește în gânduri, în spirit și în suflet este marea noastră dragoste pentru cultură, pentru cei care o slujesc indiferent de vreme și de vremuri. Vă felicităm pentru tot ceea ce realizați!

Acum dar rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea. (Corinteni 13, 13).

Astfel am cuvântat cu prilejul sărbătorii sighișorene a culturii, cu rezonanțe lirice și astfel poeta Constanța Tanty Triță, interpretul Pandele Bebe Jianu și eu însămi am prezentat un colaj de muzică și poezie care a provocat interesul publicului din cetate prezent la această manifestare de mare anvergură mureșană.

Au fost trei zile dedicate culturii. Emoțional ne-am aflat undeva, dincolo de orice realitate concretă, totul a curs ca un izvor limpede de duioșie, lirism și muzică imperturbabil.

Nimic nu se poate compara cu dragostea celor prezenți pentru limba română, pentru literatură și pentru modul de exprimare aproape de ceruri, de angelică încântare.

Și-au rostit vorbele: D-na Gabriella Costescu, Dl. Nicolae Băciuț, Dl. George Călin și membrii prezenți în sală Asociației Literare „Creneluri Sighișorene” și ai Societății Culturale „Apollon” România în alocuțiuni emoționante, încărcate de sentimente frumoase de apreciere, prietenie, iubire pentru creatorii de imagini delicate cu caracter poetic și muzical, gazdele noastre surprinzându-ne cu momente lirice de o înaltă ținută așa cum a fost reprezentația lirică a poetei sighișorene Silvana Andrada Tcacenco de către membrii Grupului „Dreamers” de la Clubul Copiilor din Sighișoara, sub conducerea profesorului Mihai Șoneriu pe un fond muzical sugestiv, reprezentație care a inclus și motivat ca spectatorii din sală să fie implicați direct sentimental și emoțional.

O notă absolut minunată și distinctă cu un puternic impact artistic a avut-o, deși spontană, reprezentarea grupului de elevi de la Școala de Dans Latino (salsa și bachata) *Dance with me* din Sighișoara care ne-a impresionat prin candoarea vârstei și prin mișcările specifice dansului sud-american desfășurată în restaurantul *Hotelului DoubleTree by Hilton - Cavalier Sighișoara*.

Gabriella Costescu, Nicolae Suci, Daniela Pal, C-tin Popescu, Carolina Baldea, Nicolae Băciuț

Am trăit trei zile într-o minunată poveste cu cavaleri și prințese descinse pe meleaguri sighișorene, un miracol al vieții cotidiene unde doar cei aleși, dintre mulți chemați au parte!

Toată gratitudinea organizatorilor: Gabriellei Costescu, președintele Asociației „Creneluri Sighișorene”, scriitoare, jurnalistă și echipei sale de colaboratori, d-lui Nicolae Băciuț în calitatea sa de Director al Direcției Județene pentru Cultură, Culte a Patrimoniului Național Mureș dar și de poet, publicist, jurnalist și editor, a d-lui George Călin scriitor, ziarist, editor, profesorul nostru la fiecare „Lecție de poezie” - președinte al Societății Culturale „Apollon” România și al Academiei Internaționale de Literatură și Artă.

Mulțumim poezilor înaintași care ne-au oferit prilejul de a nu uita să-i citim și recităm: Mihai Eminescu, Nichita Stănescu, Grigore Vieru...

Liliana Jianu-
jurnalist

ZIUA FEMEII, 8 martie

Ziua de 8 martie 2022, dedicată femeii, a fost sărbătorită la Centrul de Zi „Bruckner” din Târnăveni, cu implicarea voluntară a colegei noastre Viorica Șutu - artist plastic, membră a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”.

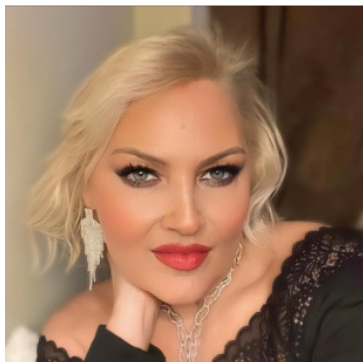
Cu emoție, copiii care fac parte din acest program educativ, au recitat poezii, au cântat și au derulat o paradă a modei. Mulțumim Viorica Șutu, pentru dragostea cu care te implică în acest proiect educațional, pentru râvna de care dai dovadă, spre bucuria acestor copii minunați. Felicitări.

(Gabriella Costescu)

Alexandru Darida, Efectul fluturului,
ulei pe pânză

SILVANA ANDRADA TCACENCO

Fericire

De-o viață îndrăznesc
să lupt cu efemerul,
Având ca ideal de libertate, cerul,
Visez la unica fracțiune
de secundă,
De bunătate omenească
furibundă

Știind că infinitul este atât de mic
Atunci când din cenușă
încerc să mă ridic,
În ochii mei, până la pura lor
culoare,
Albastră, sinceră,
fragil nemuritoare.

Nu știu să pot să-nvăț ușor
a abandona
Speranța cum că viața înseamnă
altceva,
Mă ține universul în a lui
splendoare
Și certitudinea că viața e visare,

Visarea într-un idealul perpetuării,
Vânt împletit în cozi
din capetele zării,
Visare de rotund încolăcit
în spire
De infailibilă și pură fericire.

Atâta demult

Pamânturi aride cu ciuturi în zbor
Eu muritoare, tu trecător
În neantul acestui
deșert necuprins,
Atâtea Morgane care-au învins

Lumina, la schimb cu iubirea,
Rămână în zăre privirea
Pierdută asemeni cu noi
Într-o pace ca strategie
de amplu război

Și te privesc prin uitarea a toate
Cele nedevenite eternitate...
Atâta demult fără sărut,
Eu încă deplâng filmul cel mut.

Atât de tânără

Atât de tânără uneori Doamne
Mă simt, uneori atât de bătrână,
Încât mă desprind ca o frunză
în toamne
Ca întregul să fie și să rămână,

Atât de frumoasă mă simt uneori,
Alteori atât de urâtă
Încât nopțile atâtor culori
Stele seduc și apoi execută,

Sunt tristă Părinte și chiar fericită
De-aș fi într-o lume atât
de amară,
Nu aș părea decât o smintită
Ce fără de aripi se-nalță și zboară

Căzând, dar chiar și aceasta
îmi pare
În lumea menirilor toate,
Că mă ridică Părinte, mă sare,
Ma cațără peste păcate,

Căderea, uitarea, urâtul,
Ma fac uneori să simt că exist,
Păgânul din mine, descreieratul,
Din omul acela sinistru și trist

Mă-ndreaptă spre luptă Părinte,
Spre gândul acela de-a fi,
Spre cele mai sfinte cuvinte,
Precum într-o ultimă zi.

Astăzi, 26 martie 2022, ar fi
trebut să fiu la Sighișoara. Mi-
am dorit din suflet să reîntâlnesc
acei oameni dragi, fără de care
lumea ar fi doar un simplu ritual
de neputincioasă rutină.
Universul însă are propria voință.
Fizica însă permite transferul de
energie și aflarea în locul
dezirabil, astfel încât îmbrățișez
acum copiii Cercului de Teatru
Sighișoara, condus de domnul
Mihai Marcel Soneriu și îmi
exprim nemeritata, copleșitoare
bucurie pentru darul acestui
montaj literar artistic.

Trupa „Dreamers”

Copil fiind, era bucuria mea
să recit poezie și să o îmbin cu
muzica. Frumosul salvează
suflete iar în banca lui de celule
stem am găsit deseori vindecarea
de realitate. Am plâns deseori
scriind, astăzi am plâns ascultând
poemele mele recitate de pe
buzele pure ale acestor tineri,
mesajul meu de lumină și deplină
daruire pentru frumosul acestei
lumi. Vă mulțumesc domnule
Șoneriu, vă mulțumesc copii,
mulțumesc Gabriella Costescu,
domnule Nicolae Băciuș,
domnule George Călin, domnule
Suciu Nicolae, pentru că faceți
posibilă, într-o lume a existenței
solitare, fericirea de a fi
împreună.

Nu în ultimul rând
mulțumesc doamnei Constanța
Triță și Tobosarului Cetății,
domnul Dorin Stanciu, pentru
amintirea acestor clipe.
Vă iubesc!

Silvana Andrada

ȘTEFAN DOROFTEI

Membru nou al Asociației Literare
„Creneluri Sighișorene”

Pseudonim literar, DOIMĂNEANU

S-a născut în 20 august 1955, în
localitatea 2 Mai, Constanța

- Membru al Ligii Scriitorilor din România
- Membru al Societății Scriitorilor Români
- Membru al Societății Culturale „Apollon”
- România

STUDII: - Liceul „Spiru Haret”, București,
Studii tehnice, Psihologie-autodidact

- 1988 Debut literar.

Cărți publicate:

- 1990 „Jurnal de front”, (volum în regie proprie)
- 2016 „Ultimul Romantic din 2 Mai”, - Editura „Curtea Veche”, (reeditat)
- 2016 „Verbe”, - Editura „Curtea Veche”
- 2017 „Freamățul Anotimpurilor”, - Editura „Izvorul Cuvântului”
- 2018 „Balada colțului de rai – Jurnalul unui pierde vară”, - Editura „Izvorul Cuvântului” 2018
- 2018 „Simfonia iubirii”, - Editura „Izvorul Cuvântului”
- 2018 „Fructele iubirii”, - Editura „Izvorul Cuvântului”
- 2019 „Simfonia tristeții”, - Editura

„Izvorul Cuvântului”

- 2020 „Simfonia fantastică”, - Editura „Beta”

- 2020 „Ultimul romantic din 2 Mai” - Editura „Inspirescu”

- 2021 „Simfonia cuvintelor” – Editura Ro.cart

- 2022 „Simfonia siderală” – Editura Ro.cart

Antologii literare:

- „O sută una sensibilități pentru un tânăr actor” (Antologie de poezie Universală),

- „Literatura la noi acasă”

- „Izvorul Cuvântului”, patru ediții consecutive,

- „Printre Lumini și Umbre”

- „Treptele speranței”

- „Născuți pentru a iubi”

- „Lecția de poezie”

- „Lacrimi pentru nemurire”

- „Roua din cuvinte”, bilingv română-germană,

- „Toamna la Apollon”

- „Antologia prieteniei”,

- „Anotimpuri”,

- „Universum”

- „Vis cu Nichita”

Publicații în diverse reviste: Arena literară, Rotonda Valahă, Poezia, Bogdania, Poezii pentru sufletul meu – Canada, Detectiv cultural, Timpul și altele on-line.

- Premiul II la concursul național de poezie „Radu Cârneli”

- Alte premii literare la diverse festivaluri și concursuri literare, atât pentru poezie cât și pentru proză scurtă.

Fiorul de taină

Când verbul tăcerii în chinuri se zbate
Și merge cu frică pe-alei siderale,
Rămân doar cu mine în gânduri curbate
Și-aștept răsărituri cu muze spectrale.

Șiraguri de umbre foșnind necuvinte,
Ca niște podoabe se-așează-n lumină,
Trec stoluri de vise-n aduceri aminte
Iar starea de veghe în versuri suspină.

Ascult cum colindă prin vene scânteia
Și-mi cere magie în vorbe celeste,
Pe poarta din suflet reintră femeia,
În șaua lui Pegas, pășind prin poveste. →

Ea vine-mbrăcată în rochia lunii,
Cu raze de aștri legate-n cosițe,
În pana-ntristată zâmbesc iar călțunii
Și-n ochii-mi sălbatici valsează zeițe.

Pecetea iubirii pe foi se topește,
Pe scena din iriși devine solistă,
Fiorul de taină din vis mă răpește
Și-ncet mă vrăjește cu glas de altistă.

Metafora vieții se-aprinde-n ispite,
Săgeți fabuloase-mi străpung infinitul,
Mă legăn pe șoapte de-alean toropite
Și-n trupuri de stihuri îmi dăltui cuvântul.

O frunză de tristețe

Sunt ca o frunză plină de tristețe
Privind cum zarea-și trage-ncet perdeaua,
Prin amintiri din ani de tinerețe
Se plimbă o fantomă ca văpaia.

De veghe stau la căpătâiul ploii
Ce bântuie-n rafale muribunde,
În bălțile unde adorm strigoii
Pășesc tăcut printre sclipiri râzânde.

Atomi de nebunie stârnesc vântul
Prin iadul ce se-ascunde-n mici crevase,
Fulgi de mătase albă iau cuvântul
La plângerile mele mai nervoase.

Scânteii de gând tot cheamă ajutoare
Să îmi susțină inima-mi vitează,
Ce-a devenit adesea călătoare
Și la iubiri, de zor, încă lucrează.

Copacii despuiți în depărtare
S-au mai pătat cu alb pe scoarțe mate,
Dar stau pereni privind la calendare...
Doar frunzele plecate-s revoltate.

Sânge și foc mi-adastă în cuvinte
Ca să topească-o ultimă ninsoare,
Strigoii s-au ascuns iute-n morminte
Văzând că sufletul încă nu-mi moare.

Vis pictat

E seara-n care izvorăsc blesteme
Din gânduri plânse în peneluri oarbe,

Un nor brocard, din mine le resoarbe
Lăsându-mă să gust din semanteme.

Alung cuvântul fără pic de noimă
Ce îmi strivește versul prins în negru,
Deși sunt vals și pasul mi-e integru
Scriu stihuri albe fără nici o formă.

Încarc noi umbre, una peste alta
Prin taine ninse de apusuri mate,
Le curăț praful din străvechi păcate,
Un curcubeu fiindu-mi azi unealta.

Sortez culori pe mantia cerească
Strâng mult albastru din acvamarine,
Adaug nori de alb cu purpurine,
Să te aduc în seara-mi nefirească.

Te regăsesc în focul din tăcere
Și-n vocea calmă din privirea zării,
Încă aștepți să reprimem zorii
În tainele ce sufletul le cere.

Acum și briza suflă enigmatic,
Sau poate mă ascultă depărtarea,
Nu ți-am cerut până acum iertarea
Dar te pictez în visul meu tomnatic.

Alexandru Darida, Libertate

AURELIUS BELEI

S-a născut în Brăila la 4 octombrie 1971. Copilăria și adolescența le petrece în Brăila, pe malul pitoresc al Dunării, fiind profund inspirat de aura măștrilor ce s-au născut aici și care au făcut istorie literară: Panait Istrati, Mihail Sebastian și Fănuș Neagu. Eroul copilăriei îi rămâne însă Căpitanul Nemo din „[Douăzeci de mii de leghe sub mări](#)” și „[Insula misterioasă](#)” a lui Jules Verne. Cartea de suflet a devenirii lui îi este „[Pescărușul Jonathan Livingston](#)” scrisă de Richard Bach.

Absolvent al Facultății de Psihologie-Sociologie a Universității „Hyperion” (București).

În prezent lucrează ca și graphic designer, specializat pe litografiile de icoane bizantine. Poet, grafician, eseist și [prozator român](#) de [speculative fiction](#), fantasy și realism magic.

- Membru fondator al Cenaclului de Arte Vizuale și Literatură de Anticipație „[SFera](#)” din Brăila (înființat pe 17 ianuarie 1993).

- Membru al Societății Române de Science Fiction și Fantasy.

Proză:

- Debut literar cu schița „[Techno-Love](#)” în revista [Jurnalul SF](#) nr. 9/ 1993 (coordonată de Adrian Bănuță).

- Colaborează cu numeroase publicații și periodice de gen: [Jurnalul SF](#), [Anticipația CPSE](#), [cotidianul Libertatea \(Brăila\)](#), [fanzinele](#)

[Sfera\(Brăila\)](#), [Satelit-STRING \(București\)](#) cotidianul [Telegraful \(Piatra Neamț\)](#), suplimentul [Themis Art Magazin \(Iași\)](#), [Super Nova \(Iași\)](#) și [Almanahul Anticipația](#).

Debut editorial cu volumul [Technoficțiuni](#) (schițe și povestiri) – (Ed. Tritonic, 1998)

- Din 1993 până în prezent, obține numeroase premii pentru activitatea culturală.

Antologii proză:

- În colecția anuală [Fantasticul Mileniului III](#) – editura Granada, 2003 (antologie realizată de regretatul scriitor Mihail Grănescu și Adina Lipai) tradusă în limbile maghiară, sârbă, franceză, rusă, germană și engleză.

- [România SF 2001](#) (prologos, 2001)

Traduceri:

- 1995 - [Techno-Love \(space requiem\)](#) - Temps Tot 35 (Canada) trad. Mihai-Dan Pavelescu

- 1995 - [Techno-Love \(space requiem\)](#), A la Nuit Noire” (Franța) trad. Nicolae C. Ariton.

Poezie:

- Debut în revista [Extemporal liric](#) nr.5-6(44)/2021 (coordonată de poetul Teodor Dume)

- Revista de creație și cultură [Bogdania](#) nr. 83-84/ iunie 2021

- Revista de literatură, artă și cultură [Poezii pentru sufletul meu](#) nr. 5/2021; 7/ 2022 (Montreal, Canada)

- Revista [Extemporal liric](#)

- Revista literară [Litera 13](#), august 2021

Antologii poezie:

- [Paradisul metaforelor](#) (ASPR, Ed. Inforapart, 2021)

- [Mantaua Lui Gogol](#) (Ed. Mantaua lui Gogol, 2021)

- [Tăcerea Răstignită](#) (Ed. Ro.cart, 2021)

- [Universul Poeziei](#) – vol. IV (Ed. Stef, 2021)

- [Vis de Toamnă](#) (Ed. Ro.cart, 2021)

- Antologia [Galaxy- Antologie De Ecouri Literare-Autori Români Contemporani](#) vol. I (Ed. Globart Universum, Montreal, Canada, 2021)

Numeroase premii și mențiuni pentru creație poetică, aforisme.

Regăsită mea

Recunosc

te-am căutat în fiecare privire
ce izvora frumusețe
în fiecare surâs ori adiere
de patimă coaptă în trupuri
pe sub ceruri și aripi
pe sub pietre și valuri
pe sub parfumuri perfecte
ale unor șoapte de dor

am tocit cărări neumbrate
să te pot găsi
așa cum îmi erai
promis dăruită
și vis și culoare
și rugă și zbor
în mine nu te căutasem
trăiai atât de strâns
îmbrățișată în lumina
dimineților mele
încât ceea ce respiram eu
crezând că e sublimul răsăritului
era de fapt
zâmbetul inimii tale
cu tot cu infinit.

Recviem

Ușor pe cărare
și tata se duce
și mama pășește încet,
îi simt cum ne pierd
cum li se desfac
zările sus
primitoare,
în priviri îi aud
cum foșnesc amintiri,
ne vorbesc
despre toate,
despre rost,
despre alb,
despre zborul de a fi
ce li se așterne strâns
peste suflete,
tot mai strâns,
acolo unde timpul
nu mai moare
niciodată.

Lumina mamei

Dintr-o lumină
Ai adus o lume curată
peste aripi
și zâmbet de prunc.

Ai încolțit vise
și cutezanță
de nou început
peste inima mea.

Ai plămădit senin
din palmele tale
peste cerul de copil

al aripilor mele
orbitoare.

Ai lăsat peste toate
binecuvântările înalte
smulse din însăși
viața ta
lumânare veșnic
reîncepută
acum prin mine.

Dintr-o lacrimă
îți înalț cărarea
din stele
plină de rugi înflorite
cu o lumină
și mai mare
cât toată dragostea
raiului nerostit,
Mamă!

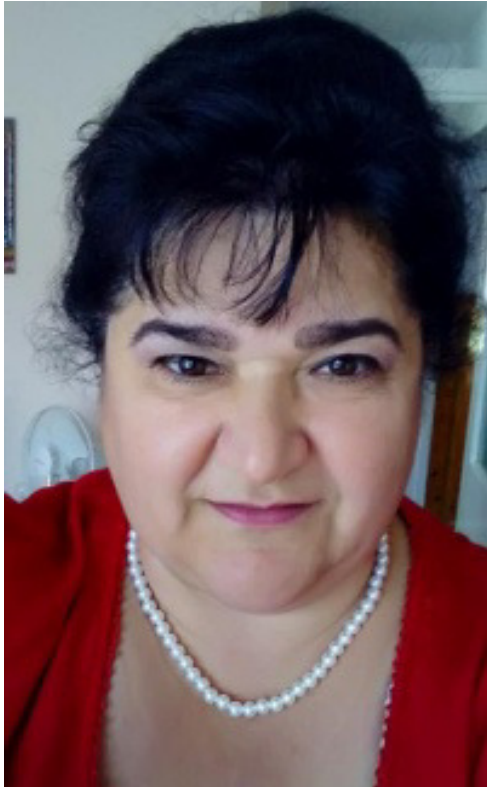
Descuvântarea

Oare ce ne-am face dacă
dintr-odată printr-un semn
de lumină mare
n-ar mai fi cuvinte,
nici sensuri, nici rugi,
nici cerneală și virgule
și nici sublinieri
prin verbe tăioase?

Am vorbi în inimi
direct
și ne-am auzi cred
șoaptele raiului nerostit
sau poate
am mângâia minunat de ușor
doar cerul cu aripile
și ne-ar fi îndeajuns
de sonore gândurile.

Poate am vorbi
prin văpăile ochilor
privindu-ne însetați unii pe alții
ca pentru prima oară
de la zidirea lumilor
sau poate
ne-am îmbrăca în tăcere
devenind flori de lumină
asemeni necuvintelor
cele înalte,
cred și asta
cu toată dragostea
cea sublim necuvântată.

GABRIELLA COSTESCU

Clovni

Dimineața a-nceput cu flori
La știri s-a anunțat caniculă
Dar a început să ningă fiori
Și pot enumera fără virgulă.

Poți suspina spunând că vin ploii
Când ți-este ferită privirea,
Te poți bucura că nu ai nevoie
Și te-ntrebi ce îți frânge lumina?

Ce este fals și ce este adevăr
Dacă ambele sunt relative?!
Dacă faptele clare vin în răspăr
Iar tu plângi fără motive.

Șaradă pe gratis, în vis, în real,
O față îți râde, alta îți plânge
Zăcămintele sufletului tău ideal,
Se împart în vara ce ninge.

Oriunde

Oriunde aş pleca de-i vară sau e ger
Același răsărit o să îl văd pe cer,

Dar nici o depărtare nu m-ar întrista
Mai mult decât eu singură aş arăta.

Și să vorbească unii în ce limbă vor
N-or știi cum să rostească simplu „dor”
Nici vântul n-o să bată fluierând,
Ca sufletul meu pur, cântând.

30. 08. 2019 Albena

Tălmaciul

Tălmaciul gândului este **graiul**
Înăbușirea adevărului roade încrederea,
Otrăvește dragostea,
Iar viața nu mai înflorește.
Ajunși în robia stricăciunii
Mulți se păcălesc pe sine,
Au crezul dreptății,
Izgonesc adevărul,
Dar... poartă un nume...
Nu îl voi scrie, să nu murdăresc slova.

Căutare

Căutând Raiul în mătasea dimineții,
am găsit aurul pierdut al soarelui
pe câmpia cu maci
din jarul verii.
Maci timizi, înfocați,
ca după sărutarea iubitului...
pătimași, delicați în ferice lumină
au chemat florile fânului...
și-am dansat nebunește.
În clipa măreață,
cu minunea pe față
am găsit, am găsit,
Rai!

Alexandru Darida, Vivaldi, Vara

KONSTANTIN KORCINSKI

Circumstanțe

Privesc asfințitul
prin ochii tăi reci.
Pentru tine,
soarele nu-i decât un astru
ce coboară în asfințit,
la întâlnirea cu noaptea.
Tu nu ești eu...
nu-ți place răsăritul,
nici apusul.
Pășești prin viață
cu inima-mpietrită.
Mă doare răceala ta,
dor momentele... într-o viață.
Mă doare fixismul
de a face ceva,
doar pentru că trebuie!
Aș vrea să-ți văd
zâmbetul frumos
nu de circumstanță...
Aș vrea o mângâiere
cu mâna-ți caldă,
să mă-nfioare, să mă doară,
dac-o pierd.
Dar... chipul tău frumos...
e rece.

Zâmbetul, o zugrăveală,
în ochii tăi... nu văd nimic.
Încerc s-ajung la tine,
mă lovesc de ziduri reci,
nimeni nu-i cu tine,
ești singură cu EUL tău.
aș vrea, în fiecare zi
să fii cu mine
chiar dacă ne despart
cinci minute de viață.
Oare-i de-ajuns că te iubesc?
Ar îndepărta dragostea mea
visele reci?
Cad clape de pian,
în sunete discordante,
anunțând ziua de mâine,
zi ternă, cenușie,
ca sufletul tău...
Oare te voi întâlni vreodată?
Chiar dacă
tu ești lângă mine?
Sau timpul ne va despărți
mereu?

Te-am așteptat la-ntretăierea
timpului cu viața,
cu răbdare... dar n-ai venit.
Dragostea mea pentru tine
sfârșește singură
în infinitul părerilor de rău.

De-aș ști...

Uneori îmi este frică
că nu voi mai putea
să-ți spun că te iubesc!
Uneori îmi este frică
de timpul ce mi-a rămas.
„Uneori”,
câtă durere, câte sensuri,
câte dorințe
puse sub semnul îndoielii.
Viața... durerea de a trăi,
Frica de a pierde,
Frica de ireversibil.
De-aș ști...
Doamne, de-aș ști,
poate te-aș iubi mai mult,
m-aș scufunda în ochii tăi...
te-aș închide în inima mea
și te-aș purta în veșnicie!
Poate ...

Pustiu

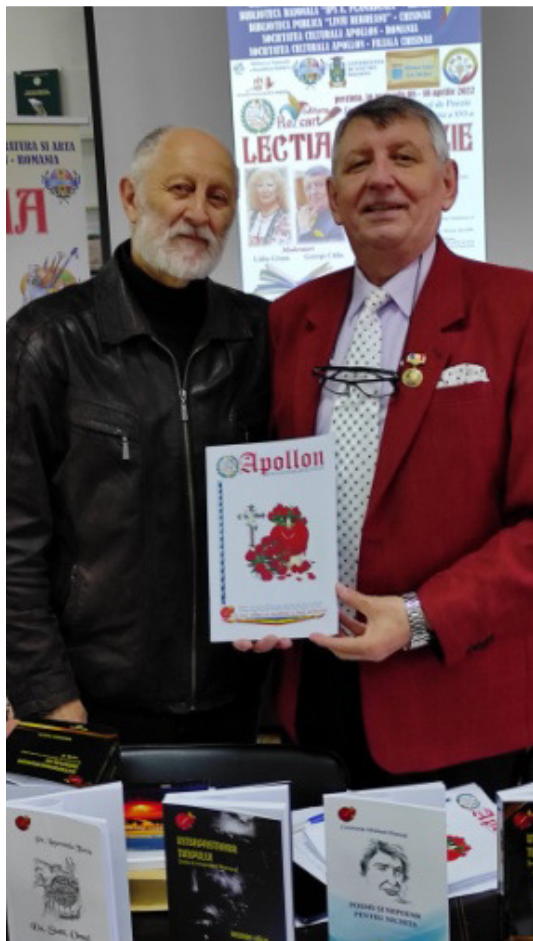
Obsesiv, se-ntind umbre
pe hârtie
luând forme de cuvinte
întunecate
ce se scurg din penița
cu vârful sângeriului.
Se lasă înserarea
prin ochiul unui geam
prăfuit și închis
cu o pânză de păianjen.
Tăcut sunt
și tăcere este în jurul meu.
Sunt obosit,
plin de veninul timpului
trecut,
nici amintirea
nu mai sălășluiește în mine.
Totul este încremenit,
plin de pustiul din noi.

Echilibrul

Nu suntem suma calităților
noastre.
Nu suntem suma defectelor
noastre.
Suntem undeva la mijloc
Între bine și rău.
Suntem acolo unde viața
ne trimite,
fără voia noastră
grație unui destin
preconceput.
Facem un bine ...foarte
probabil,
dar, undeva, aproape sau
departe,
cineva face un rău... nimic
ciudat.
Binele și răul împart același
cântar.
E greu să faci bine,
ușor să faci rău,
Consecințele... aceleași.
Pentru binele suferit,
cât și pentru răul întâmplat,
Suferă altcineva.
Există un echilibru în toate!

APRILIE

LECTIA DE POEZIE – peste PRUT

Victor Cobzac, George Călin

09 aprilie 2022, Societatea Culturală „Apollon”-România, Societatea Culturală Apollon – Filiala Chișinău și Academia Internațională de Literatură și Artă au organizat **Lecția de Poezie** cu numărul 550, în localitatea Hîncești, din Republica Moldova, la Biblioteca Raională „Î.P.S. Antonie Plămădeală”. A avut loc lansarea volumelor:

- „Umbrele Evei” și „Migrația Îngerilor”, 2022, Editura Ro.cart, George Călin;
- „Simfonia siderală”, 2022, Editura Ro.cart, Ștefan Doroftei și Ioana Raluca Trandafir;
- Recital poetic membri „Apollon”-România;
- Recital muzical Ansamblul Folcloric „Bujorelul”, raion Hîncești, Basarabia, coord. prof. Ofelia Florica Haranguș; Surprize literare - Societatea Culturală Apollon – Filiala Chișinău. Invitați speciali: interpreta de muzică ușoară

Victoria Caras, contautorul Vladimir Iovu și Ansamblul Folcloric – BUJORELUL – din localitatea Bujor-Hîncești (Soliștii Grupului: Elisa Meculi, Loredana Damian, Iulia Agatini, Lenuta Emilian), coord. Prof. Ofelia Florica Hărănguș.

La Biblioteca Raională „Î.P.S. Antonie Plămădeală” din Hîncești s-a făcut deschiderea oficială a Festivalului-Concurs Internațional de poezie, proză și grafică „Nicolae Dabija - Tăcerea răstignită”, ediția a II -a, 11 aprilie – 15 iulie 2022.

*Nicolae Bălțescu, George Călin,
Victor Cobzac, Konstatin Korcinski*

10 aprilie 2022, Societatea Culturală Apollon-România, Societatea Culturală Apollon – Filiala Chișinău și Academia Internațională de Literatură și Artă au organizat **Lecția de Poezie** la Chișinău, Biblioteca Mun. „B.P. Hașdeu”. A avut loc lansarea volumelor:

- „Eu. Sunt. Omul.”, 2021, Editura Ro.cart, Pr. prof. Laurențiu Turcu;
- „Când zeii dorm”, 2020, Libris Editorial, Konstantin Korcinski;
- „Interpretarea timpului”, vol. II, 2022, Editura Ro.cart, George Călin;
- „Poeme și nepoeme pentru Nichita”, Editura Ro.cart, București, 2021, autor Constanța Abălașei Donoșă;

Un recital poetic a fost rostit de membrii „Apollon” – România, Societatea Culturală Apollon – Filiala Chișinău, au avut loc alte surprize literare.→

*Konstantin Korcinski, George Călin,
Lidia Gonța-Grosu*

Invitați speciali:

- Elena Manciuc, Maestru în Arte, interpretă de muzică ușoară, cantautoare, solistă a Orchestrei Prezidențiale a Rep. Moldova;
- Victoria CARAS, interpretă de muzică ușoară, cantautoare;

- Vladimir Iovu, interpret de muzică ușoară, cantautor;
- soprana Adriana Spunei și pianista Svetlana Ioniță, Maestru în Arte.

Societatea Culturală „Apollon” – Filiala Chișinău s-a îmbogățit cu 24 de noi membri și a primit în dar de la noile membre Apollon: Elena Manciuc și Victoria Caras, Imnul „Apollon”- Chișinău – „Moldovă țară sfântă”.

Tot cu această ocazie s-a constituit, în mod statutar, Societatea Culturală „Apollon” – Filiala Ungheni – Basarabia, președinte executiv scriitorul Victor COBZAC.

Prima LECȚIE DE POEZIE la Ungheni, va avea loc la mijlocul lunii iulie 2022! La noi cultura se manifestă ca boală profesională! Vivat Cultura! Vivat Apollon!

GEORGE CĂLIN

George Călin, Viorica Călin, Lidia grosu, Aura Ungureanu, Konstantin Korcinski, interprete invitate

Aura Ungureanu, Ștefan Doroftei, Adrian Bulgaru, Liliana Corcinski, Ofelia Hărănguș, Ghe. Matei.

MARIOARA NEDEA

Membru nou în Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”

S-a născut la data de 12. 06. 1966, în Orașul Panciu, jud. Vrancea

- Absolventă a Liceului de Filologie Istorie din Focșani,
- Absolventă a Facultății de Drept din București.
- Profesional: Referent de specialitate la Secția „Căi Navigabile” din Giurgiu.

Apartenență culturală:

- 2014, Membră a Cenaclului literar *Lucaefărul* din Giurgiu.
- 2021, Membră a Societății Culturale „Apollon” – România.
- 2021, Membră a CMR – București.

Debut literar:

- 2014, în Revista „Lucaefărul”- Botoșani, cu poezia „Spontaneitate”

Cărți publicate:

- 2016, „Simple fantezii” ed. „Absolut”, București
- 2016 - „Arca lui Noe”, ed. „Absolut”, București
- 2017 - „Anotimpuri de poezie”, ed. „Sf. Ierarh Nicolae”, Brăila
- 2018 - „Verde crud”, ed. „Rotipo”, Iași
- 2019, „Picanterii” – ed. „Rotipo”, Iași
- 2020 „Hipnotica stare” – „Rotipo”, Iași
- 2021 „Nimfa și satirul” poezii și parodii coautor cu David Valentin

Premii:

- 2000, Premiul III la Concursul Național de Poezie „Nichifor Crainic” desfășurat la Giurgiu
 - 2016, Premiul I la Concursul Național de Poezie „Vara visurilor mele” –București
 - 2018, Premiul pentru „Ingeniozitatea compoziției lirice” acordat de „Academia de Poezie și proză”, București.
 - 2019, Premiul „Magda Dumitrescu Frasinu” pentru vol. de poezie „Verde crud”, Giurgiu.
 - 2020, Diploma Specială „Cervantes” la Concursul Internațional Metafore „Ana Podaru”, București.
 - Premiul „Agatha Bacovia” la Festivalul Național de Poezie și Epigrame Mizil, ediția 2019-2020 și ediția 2020-2021.
 - 2020, iulie, premiul II la Festivalul Național de Literatură „Ion Budai-Deleanu”, ed. a - X- a
 - 2020, premiul II la Festivalul Național de Poezie „Vrancea literară”, pentru vol. de versuri „Picanterii”
 - 2020, Premiul pentru merite literare deosebite la Concursul „Monitoriada de poezie” – București.
 - 2021, Diploma de Excelență pentru merite deosebite literare și colaborare, acordată de Uniunea Culturală a Albanezilor din România – București.
 - 2021, Trofeul „Elogiul Iubirii” la Concursul Internațional de poezie cu același nume.
 - 2021, Premiul redacției „Mantaua lui Gogol” la Concursul de poezie cu același nume – București.
 - 2021, Premiul Special al Juriului la concursul de poezie „Nicolae Dabija-Tăcerea răstignită”
 - 2022, Trofeul literar „Grigore Vieru - Sunt iarbă. Mai simplu nu pot fi ”, organizat de Societatea Culturală „Apollon,” - București.
 - În colaborare cu poetul Baki Ymeri, din Albania, Uniunea Culturală a Albanezilor din România, editura „Amanda Edit” 2021, am participat cu creații la realizarea unor antologii literare: „*Lyrics et prosa*”, „*Antologia antologiilor*”, „*Pe aleea cuvintelor*”, „*Dor românesc*”, „*Limba noastră cea română*” „*Provizia de nuferi*”, „*Constelații dunărene*”, „*Eminesciana*”, „*Vino să mă vezi*”.
- Colaborez cu reviste de literatură din țară și Diaspora, tipărite sau on-line.

Livezi

Guri de peșteri descărnate, tibii de elani vânați,
Ancorate stau în portul de-ntrebări și de mirare.
Luna-și despletește părul împletit de trei famați
→

Lupi de stepă ce de foame, rod falange de
ninsoare
Perpetuații raci își prind de cleștii roșii,
Tot visul adormit de lene-n păpuriș.
Și se trezesc în noapte, să trâmbițe, cocoșii,
Minutul de dezvățuri al ploii în prundiș.

Când răsăritul mușcă din coapsele zăpezii,
Se pârguiește sânul cupidei primăveri.
Ne sar dintre stamine căprițele și iezii,
Și adunăm în poală semințele de ieri.

Se sparg sub coji de ghindă firave miezuri
coapte.
Se strâng la vechi ospete, toți corbii cei obezi.
Și îmbătați de vinul măselelor de lapte,
Ne cresc în umeri sâmburi și devenim... livezi!

Strălucire

Iubesc de când mă știu, câmpia.
Câmpia largă, ca o arcă.
Îmbrac în sărbătoare ia
Cu macii roșii care, parcă,

Îmi umplu sufletul rănit,
Cu triluri dulci de ciocârlii.
Cu sânge cald și răscolit
De fluturi albi și stacojii.

Iubesc de când mă știu, balada.
Și doina și descântecul.
De toate astea-i plină lada
În care plânge cântecul.

Când peste glia strămoșească
Se cerne iarna viscolind,
Îmbrac cămașa românească,
Și iese soarele...zâmbind!

Arșiță

Sună cornul caprei a răcoare
Pe sub ape galbene, salmastre.
Portocali amari se scaldă-n mare,
Dezbrăcați de frunzele albastre.

Șopârlele adulmecă termite.
Își fierbe agurida sucule verde,
În scorburi din nuiele împletite,
Când vara, câte-un dinte își mai pierde.

Și-aruncă iar pe umeri vâlul negru,
O noapte decupată din alt veac.
Și cad pe gene acele de cedru,

Și muntele-n, cocoși, e mai sărac.

Lihniți mai trec spre baltă niște stârci,
Amiaza beată-i frige pe jărătic.
Adorm pe nuferi patru cocostârci,
Și soarele devine brusc, ostatic.

Topesc în coji de nucă și rășină,
O lacrimă ce-a inspirat liedul.
Pe singura păstaie de lumină,
Un cerb și-adapă din copite... iedul.

Aripi de veșnicie

Lumini din iaz se-adună și valsează,
Atât de dureros și de bizar!
N-am mai văzut o literă în vază,
Să înflorească-n muguri de coșmar.

Catarge sar prin stropii din tavernă.
Femei se-mpleticesc în aforisme.
Și visele se-mperechează-n pernă
Și elidează -un sunet din sofisme.

Un tei mai deconspiră o alee.
Dantele fine se deșiră-n zori,
Pe sânul ipotetic de femeie
Prizonier -a marilor erori.

O Ană geme-n ziduri și mai tace.
Manole se îmbracă-n abulie...
Trec lebede spre mâine. Iar se face
Că plouă cu aripi de veșnicie.

Alexandru Darida, *Pomul vieții*

FLORIN BENGHEAN

Director al Bibliotecii „Petru Maior” din Reghin, instituție parteneră cu Asociația Literară „Creneluri Sighșorene”.

Războiul de Independență, în conștiința scriitorilor transilvăneni

Dând expresie sentimentului de cald patriotism al maselor populare, scriitorii și în general oamenii de cultură din Transilvania au întreținut un permanent și puternic curent de interes și de adeziune pentru jertfele românilor de peste munți, mobilizând prin scrierile lor conștiințele în vederea împlinirii idealului de libertate și unitate națională. Sub acest raport, deosebit de valoros a fost și rolul presei române. Desfășurarea etapă cu etapă a războiului, victoriile și actele de eroism săvârșite de armata noastră, sunt fapte așternute zilnic în coloanele periodicelor transilvănene. Răspunzând dorinței publicului larg de a cunoaște etapă cu etapă desfășurarea evenimentelor, „Gazeta Transilvaniei” dă asigurarea că va căuta să satisfacă, pe cât va fi posibil, toate așteptările. În acest sens, în nr. 30 din 3 mai/ 21 aprilie 1877, se arată că se vor transmite știri din câmpul sângelui și din România, cât se poate mai bine alese interesante, adevărate. Primele relatări apărute în presa românească din Transilvania, despre situațiile ivite ca urmare a ruperii legăturilor cu Poarta, scot în evidență hotărârea

fermă a întregului popor de a apăra dreptul țării de libertate și autodeterminare. Un pasaj interesant este preluat de „Telegraful Român” din ziarul „Timpul”. Se scria acolo că acum când este o țară de apărare în fața focurilor inamicului simt și românii că sunt o națiune. Conștiința patriotică este cu atât mai mare cu cât se vede izbucnind nu numai din sufletul societății culte, dar și din al poporului, ca un sentiment natural. Ofițeri, soldați, orășeni, țărani, toți deopotrivă simt ardoarea de luptă, setea de a înfrunta pericolul. Și în paginile Gazetei Transilvaniei sunt reliefate aceleași trăsături caracteristice atmosferei generale din România anului 1877: patriotismul maselor populare și spiritul mobilizator care le stăpânea.

Toate publicațiile transilvănene au îmbrățișat cu convingere fermă adevărul că independența de stat nu ne-a fost dăruită de cineva ci am cucerit-o prin luptă, țara plătind un greu tribut de sânge. De la primele confruntări militare care au avut loc la Dunăre și până la luarea celor mai puternice redute de pe teritoriul Bulgariei, armata și-a făcut datoria cu prisosință. Aportul ei la zdrobirea jugului otoman, care secole de-a rândul a menținut sub opresiune multe popoare ale Europei, a fost hotărâtor. Astfel se consemnează cu vie satisfacție în „Gazeta Transilvaniei” că brațul valoros al oștirilor române au căzut greu în cumpăna deciziei marilor bătălii. Soldații noștri au stat tot timpul sub comanda directă a superiorilor lor. N-a fost vorba deci de o încorporare a efectivelor noastre în cadrul armatei rusești, cum tendențios căutau unii să prezinte pe atunci situația. Armata română a acționat ca o armată de sine stătătoare. Operațiunile și mișcările ei s-au desfășurat însă pe baza planului comun de luptă întocmit cu comandamentul rus. Despre eroismul ostașilor noștri se vorbește cu cuvinte elogioase și în „Telegraful Român”, spunându-se că trupele noastre au făcut onoare armatei române, în general, prin admirabila lor ținută sub focul vrăjmașului. Se constată aceasta cu deosebită satisfacție pentru lauda apărătorilor onoarei și drepturilor României. Telegraful Român a publicat în paginile sale liste cu colectele efectuate în Transilvania pentru soldații răniți dar și pentru familiile celor aflați pe front.

În „Gazeta Transilvaniei”, de asemenea se scria, „cauza ostașului român e o cauză generală română iar victoria lui e a întregii națiuni”. Toate luptele purtate de ostașii români sunt relatate cu mult entuziasm și bucurie și cu un lux extraordinar de amănunte. Despre soldații care luptau și mureau pentru dorul →

eliberării patriei, Gazeta scria că mai frumos e să mori decât sub jug să trăiești. Despre victoria ostașilor români la Grivița, „Gazeta Transilvaniei” scria cu demnitate și mândrie națională că această victorie de la Grivița a făcut să strălucească paloșul românesc iarăși în vechea-i splendoare. Iar după cucerirea Plevnei același ziar scria cu justificată mândrie că „în tot locul unde bate o inimă românească va duce numai bucurie și veselie, căci Plevna a căzut prin concursul valoroaselor brațe ale oștirii române”. Prin articolele scrise în „Gazeta Transilvaniei” de Gh. Barițiu, Iacob și Aurel Mureșanu a fost abordată lupta de eliberare a popoarelor din Imperiul otoman, imperiu multinațional și odată cu acesta și lupta de eliberare a popoarelor din imperiul multinațional habsburgic. Se susținea dezmembrarea imperiului otoman prin luptă, căci numai prin luptă se poate cuceri libertatea popoarelor și înlătura tirania.

Războiul pentru Independență a constituit un prilej potrivit pentru românii transilvăneni spre a-și manifesta mândria și unitatea lor națională. „Telegraful Român” din Sibiu prin redactorul lui Nicolae Cristea, ca și „Albina Carpaților” de la Brașov, „Amicul familiei” de la Gherla, „Rândunica” de la Sibiu, susțineau o muncă intensă de informare și de transmitere a știrilor cu privire la desfășurarea războiului.

Merită să fie remarcat articolul din „Telegraful Român”, nr. 103 din 29 decembrie 1877, cu privire la faima numelui de „curcan”. Se spune că trecând câteva luni de zile și numele de „curcan” a ajuns a fi popular în Europa; la Plevna, Rahova, Palanca, românii au dovedit că sunt adevărați urmași ai străbunilor lor, că știu să apere o cauză, că sunt un popor de bărbați. Și nimeni nu mai cutează a deosebi pe români de români, fie ori unde, în Moldova, în Muntenia, în Ardeal, în Banat, în Bucovina..., românul, când e vorba de faptă bărbătească, e român ca toți românii. Se spunea acolo mai departe că „asta ne leagă, ne împreună și ne încheagă, asta silește lumea să recunoască în noi un popor compus din oameni de același fel binecuvântat”. Anul 1877 a dat Europei un nou popor. Revista „Familia” a lui Iosif Vulcan vestea vitejia armatei române care a cucerit independența cu aceste cuvinte: „Armata română și-a câștigat în războiul actual nu nume nemuritor și astfel a făcut națiunii române onoarea nepieritoare”.

Producțiile literare transilvănene din perioada 1877-1878, ca și cele de mai târziu

inspirate din faptele vitejești ale războiului pentru independență, au fost adevărate file de istorie a patriei căci din toate se desprinde ideea centrală a unității neamului și a libertății. „Toate popoarele trebuie să fie libere și egale în drepturi. Orice popor mare sau mic are dreptul să fie liber. Poporul român încărcat de izbânda fiilor lui are și el dreptul la libertate și neatârnamare, căci secole întregi au luptat frații noștri din România” - scria Aron Densușianu în „Apel la români”, publicat în „Gazeta Transilvaniei”, nr. 45 din 24 mai 1877 - pentru lumină și lege contra barbarismului! Un Mircea, un Ștefan, un Mihai au trăit și au murit cu arma în mână la porțile Europei, înfrângând potopul barbariei și al întunericului. Pentru românii transilvăneni, războiul pentru independență a devenit un simbol al unității naționale a tuturor românilor și al înfăptuirii acestei unități care se va realiza în 1 Decembrie 1918.

Războiul din 1877-1878, a fost războiul întregului neam la care toți fiii neamului erau obligați să participe. 1877 este fără îndoială un an de cotitură în istoria românilor, dar independența e o permanență a istoriei românilor, o constantă a vieții, idealurilor și aspirațiilor românești.

Prof. dr. FLORIN BENGHEAN

Alexandru Darida, *Flacăra vieții*

DORINA OMOTĂ

Iubiri pierdute în noroi...

Prin cețuri albe de tăcere,
Vin amintirile-n șuvoi,
Și sufletul din nou îmi cere,
Iubiri pierdute în noroi.

Plutește-n aer primăvara,
Și ninge iar cu flori de tei,
Dar gândul meu e tot la vara,
Cu sărutări printre alei.

Și simt în suflet grea durere,
Când dintr-o poză ochii tăi,
Mă scaldă într-o mângâiere,
Deși acum îmi sunt călăi.

Și nici măcar nu pot
a-ți spune,
Ce dor e în inima mea,
Sau despre jalea
ce-mi răpune,
Speranțele și dragostea.

Când soarele plin de căldură,
Adună-n mine umbra ta,
Apar din nou ghețari de ură
Și-n cale nu le poate sta.

Dar ochii mei nu vor
să creadă
Și se întorc mereu spre ieri,
Chiar dacă văd numai
o stradă,
Pe care scrie „Nicăieri”.

Când sărutarea ta...

Îmi bat tăcerile în poartă
Un recviem al disperării,
C-un Demiurg ce nu mă iartă
Și tot dispare-n largul mării.

Se scaldă-n rouă dimineața
Cu iarbă crudă de mătase,
Dispare dintre gânduri ceața
Și-n așternut a tei miroase.

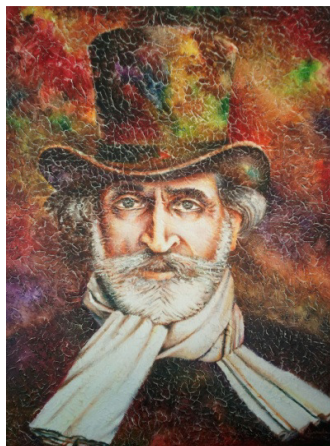
Mă uit spre el cu-nfiorare
Și mă cuprinde-un dor
de ducă
Spre ora când în felinare
Lumina e doar o nălucă.

Și ochii îi deschid cu teamă
Nevrând să pierd nicio clipită
Când sărutarea ta mă cheamă
Să stau numai de ea lipită.

Tăcerea nu mai bate-n poartă
Și a trecut de ușa zării,
Un „te iubesc” parcă
mă ceartă,
Râzând de umbra disperării...

Vă declar vinovați!

Vă declar vinovați
Pentru-al clipei infern
Și vă vreau condamnați
La exodul etern!

Alexandru Darida,
„Giuseppe Verdi”

Într-o boxă să stați
Printre gratii de fier
Fără aer, frustrați,
Precum cei care pier

În azil sau spital,
Fără șansă la „sper”
Când de boli înfierăți
Singuri moartea își cer.

Voi! Ai Terrei giganți,
Ce-aveti măști de hingher
Nu vă mai săturați
Să ne vindeți țigher?

Vă declar vinovați
Și-n instanță vă chem,
Ca să nu mai uitați
De al lumii blestem!

Iubitul meu, am obosit...

Iubitul meu te-am așteptat,
În nopțile reci și pustii,
Dar n-ai venit, nici n-ai
plecat,
De-a mea iubire nu mai știi.

Iubitul meu e prea târziu
Să te mai caut e-n zadar,
Mi-e lutul vieții încă viu,
Dar nicăieri nu văd vreun far.

Iubitul meu de-atâta dor
Și de speranțe duse-n vânt,
Mă rog la Cer,
mă rog să mor,
Dacă nu-mi spui niciun
cuvânt.

Iubitul meu cu ochi de jar,
Ce-aduc în trupul meu flori,
La alta îi ești grădinar,
Și-i dăruiești câmpii cu flori.

Iubitul meu, am obosit,
Tu ești precum
un vânt hoinar,
Și-mi pare rău c-am irosit,
Ceva de care, n-ai habar...

MARIA PETRESCU

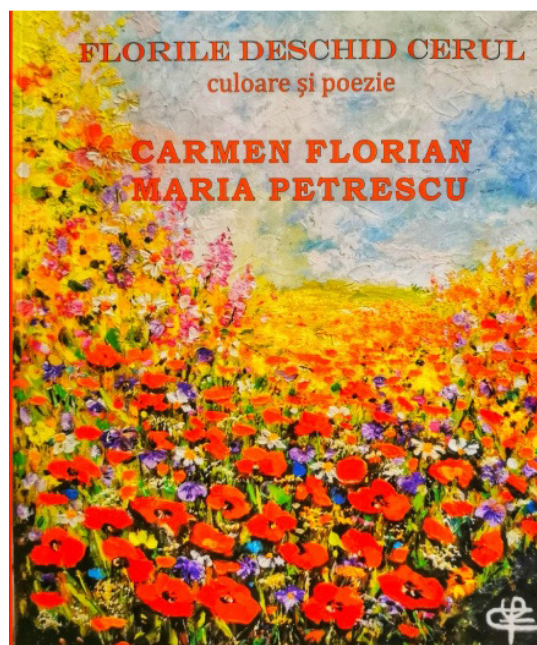

PICTURĂ ȘI POEZIE... „Florile deschid cerul”

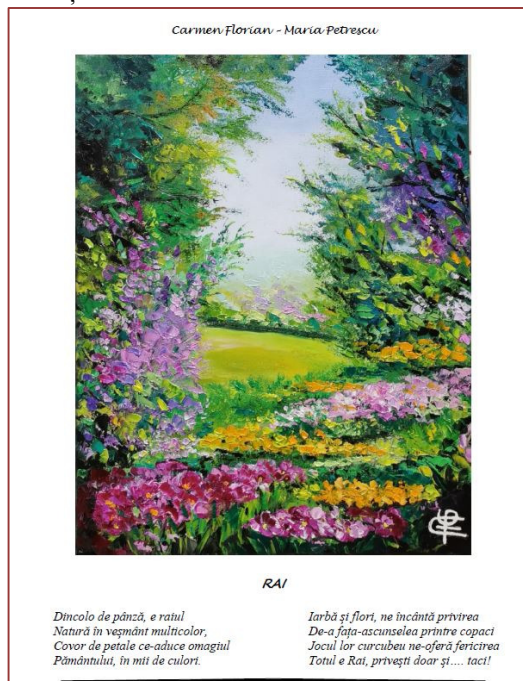
„Două cuvinte simple, dacă le privim separat, dar o poveste împreună. O poveste cu a fost odată ca niciodată... acum și mereu... O poveste în care picturile lui Carmen Florian construiesc un Univers de culoare, iar simplitatea versurilor mele pictează suflete. De ce cuvinte, într-un album de pictură? Pentru că în acest album cuvintele completează universul sensibil, creat de culoare, această grădina a vieții, la sfârșitul fiecărui anotimp, versurile mele având darul de a înrăma amintiri prețioase, care vor rămâne în cutia sufletelor ori de câte ori veți deschide acest album. Vă invit să răsfoiți pagini pentru a găsi linștea grădinii noastre imaginare, pentru a parcurge povestea noastră reală, despre o ea... și culoare și despre o ea... și poezie.”

Așa am început povestea albumului de pictură și poezie „Florile deschid cerul”, un parteneriat între artistul plastic Carmen Florian și scriitorul Maria Petrescu, într-o zi de 21 martie 2022, dedicată culorilor, muzicii și poeziei, chiar de Ziua Mondială a Poeziei, împreună cu familia și prieteni alături.

Invitați de seamă, prieteni, colegi și membrii de familie ne-au stat alături: Geni Duță, Director General Editura FAST EDITING, editorul albumului, Tanasescu Daiana, Prof. Magda Bacescu, Artist plastic Magda Dumitru, Camelia Pantazi Tudor - scriitor și Director Editura Astralis, poet Doina Bărcă, scriitor Aura Floris, Nuti Constantin, poet Maria Niculescu,

poet Dan Ștefan, Manuela Andreea, artist plastic Simona Francesca, meditator Marilena Ban, Maria Scupin, Mioara Voicu, critic de artă Aristo Bunescu, artiștii Camelia Florescu, Doina Ghițescu, Anișoara Vlaicu, Nicolae Maxim, Niculae Luminița, Frîncu Dragoș și Formația „Catharsis”, designer vestimentar Marian Stăiculescu, artistul plastic Mecet Ciuciumis Paul, artist plastic Iulia Ștefan, scriitor Lica Octav, scriitor G. Escu, Seffer Rita, Horia Florian Vlădan, artist plastic Vișan Mirela, Florian Laurențiu Stoica – Președinte Fundația Literar – Istorică „Stoika”, Dumitru Popa Doinița. →

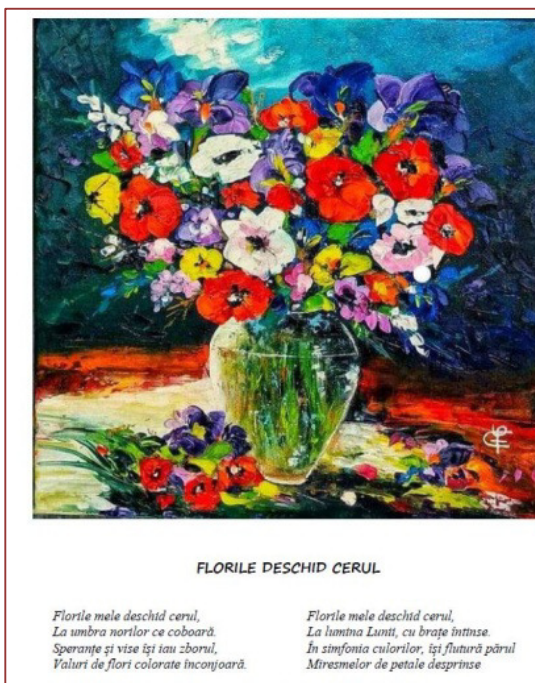

*Dincolo de pânză, e raiul
Natură în văsmânt multicolor,
Covor de petale ce-duce omagiu
Pământului, în mi de culori.*

*Iarbă și flori, ne încântă privirea
De-a fața-ascunslea printru capaci
Jocul lor circubeni ne-oferă fericirea
Totul e Rai, privești doar și... tact!*

Fiecare artist plastic sau scriitor și-a spus părerea personală despre album, despre imagini și versuri, alcătuind un tablou total, de imagini și vorbe, care ne va aminti mereu despre această zi minunată.

„A privi tablourile lui Carmen Florian cum ar face un turist pus să culegă performanțe ar fi o impietate, pentru că artistul pe lângă meșteșugul de a striga fiecare culoare pe numele ei mic, e și un poet care în dulcele grai al cromaticului știe să cânte. Tablourile ei trebuie nu numai văzute, ci ascultate, duse la urechea inimii, până deslușești glasul crinilor și rapsodia fantastică a trandafirilor cu parfum de bucurie și speranță.” ne-a spus pictorul Iuliana Gaga Ștefan, ca apoi editorul Geni Duță să completeze: „Nici nu se putea o potrivire mai benefică între frumusețea delicată a imaginilor create pe pânză și transpunerea sentimentelor produse, exprimate de poeta Maria Petrescu, cea care alătură fiecărui tablou câte o mică bijuterie în versuri. Aceste mini-poeme le descriu cu finețe, creînd o poveste ce se alătură artei picturale, într-un glob de energie pozitivă”.

Câte două catrene, așezate sub tablou, prelungesc starea de visare a privitorului, care, coborând privirea plină de imaginile înflorite, continuă către altfel de imagini, zugrăvite în cuvinte meșteșugit combinate și care crează o atmosferă specială, ca o scenografie bine pusă la punct. Maria Petrescu a pătruns în esența tablourilor și ne-a redat convingător ceea ce ea a simțit în fața artei pictoriței, dar în mod ciudat,

parcă se contopește cu simțirea noastră, pentru că versurile sale izvorăsc parcă din noi înșine:

*Dincolo de pânză, e raiul
Natură în veșmânt multicolor
Covor de petale ce-aduce omagiul
Pământului, în mii de culori.*

*Iarbă și flori, ne încântă privirea
De-a fața-ascunselea printre copaci
Jocul lor curcubeu ne-ofereă fericirea
Totul e Rai, privești doar și... taci!”*

*Maria Petrescu, Carmen Florian,
Aura Ungureanu, Marian Stăiculescu*

Povestea celor două autoare a continuat și în ziua de 5 iunie, când „Florile deschid cerul”, a deschis, alături de cărțile autoarelor Geni Duță și Gabriela Stanciu Păsărin, dimineața Salonului Internațional de Carte-Bookfest 2022, împreună cu Editura FAST EDITING și editorul Geni Duță. Albumul a fost parte dintr-o poveste literară, de câteva zile, printre standuri cu sute de cărți, care ne-au reamintit de mirosul hârtiei și al cernelurilor de tipografie.

**Maria Petrescu –
membru UZPR București**

Târg cu viața
(Maria Petrescu)

Aș vrea să fac un târg cu viața,
Să opresc doar clipele frumoase
Să uit c-am fost cândva paiața

Mergând în haine zdrențuroase.

Aș vrea să fac un târg cu viața,
Să uit când uneori m-a ignorat,
Să opresc doar clipele când fortăreața
Deschide porțile aducând speranța.

Aș vrea să fac un târg cu viața,
Să opresc doar clipele de fericire
Când sfaturile și povăța,
Păreau din gura mamei tălmăcire.

Aș vrea să fac un târg cu viața,
Să uit când pruncul meu plângea,
Să opresc doar clipele când înțelegerea
Era mereu prezentă în casa mea.

Aș vrea să fac un târg cu viața,
Să opresc doar clipe de iubire
Povești de dragoste și cucerire
Momente de trăire și credința.

Povestea Oului de Paște

A fost odată ca niciodată... O familie de ucraineni, formată dintr-un nepot, Dennis și bunica lui de 90 de ani, nevăzătoare. Doi oameni speciali, frumoși, mereu împreună. Dennis era tot timpul în preajma ei, nu o lăsa niciodată singură. O conducea de fiecare dată la masă, o ajuta să mănânce, întotdeauna prima mână „babușca”, așa cum o alinta și el ultimul. O plimba mereu prin curtea Centrului și de fiecare dată când obosea făceau un popas pe una dintre bănci. Acest tur de curte dura câteva ore, pentru că babușca obosea și popasul dura 30 minute, timp în care bătrâna mică și slabă, cu un zâmbet larg, permanent pe față, dormea cu capul alb, cărunt, pe umărul solid al lui Dennis. Nu am văzut niciodată atâta răbdare, atâta dragoste, față de o bunică. Cât babușca dormea pe umărul lui, acesta îi mângâia față și își trecerea mâinile prin părul alb, răsfirându-l. Nu se au decât unul pe celălalt, atât le-a lăsat războiul. Sunt singuri, fără prieteni sau rude. Dacă au existat s-au pierdut, s-au rătăcit de ei, pe drumul spre România. Au hotărât să plece la Hanovra, în Germania, unde un prieten, cu familie și copii, este dispus să-i ajute. Asta le dă putere și încrederea că totul va fi bine.

În dimineața zilei de Paște, Dennis a condus-o pe babușca pe canapeaua din zona de masă și apoi s-a așezat tăcut la coadă, cu o farfurie de carton în mână, alături de ceilalți 177 de ucraineni, care au avut parte de surpriza unei mese de Paște, tradițional românească. Când a ajuns în dreptul coșului de răchită, în care se

*Maria și Valentin PetrescuVica, „Babușca”
și Dennis*

aflau așezate ouă roșii și o icoană veche, s-a închinat privind chipul Domnului din Icoană, apoi a ales două ouă, unul de un roșu aprins și celălalt albastru metalic. S-a îndreptat către masa la care babușca îl aștepta cuminte, cu mâinile împreunate în poala fusteii. I-a luat mână stângă și i-a pus în ea unul dintre cele două ouă.

Babușca a strâns oul în mână stângă, iar cu dreapta a început ușor să îl pipăie, trecând de câteva ori mâna peste el. I-a șoptit lui Dennis că este roșu, e oul de Paște pe care și-l dorea. Fața i s-a luminat, ochii s-au făcut mari iar zâmbetul ei ne dicta cât de mare este bucuria momentului. S-a închinat privind către cer, apoi a dus oul la gură și l-a sărutat.

De la distanță, am văzut sclipind în colțul ochiului întunecat, o lacrimă. Era pentru mine semnul că a meritat să vin acolo, de la prima oră, alături de echipa mea și să le oferim acest moment de sărbătoare, cu o puternică încărcătură religioasă. Am învățat încă o lecție despre bunătate, suflet, recunoștință. Îți mulțumesc babușca pentru gestul tău. Asta îmi spune că mi-am îndeplinit misiunea.

La ora la care scriu. babușca și Dennis sunt în trenul spre Germania. Sunt sigură că vor fi bine pentru că bunătatea lor va fi răsplătită cu bunătate.

Drum bun oameni frumoși și sper ca viața să vă ofere ceea ce meritați.

Maria Petrescu - 25. 04. 2022

TINA AVRAMESCU

Tăceri

Mă doare înserarea din stele prăbușită
Culorile aprinse în fulgere mă dor
Aș vrea să fiu tăcere cuminte, odihnită
Să mă afund în doruri, în profunzimea lor

Sunetul tău, prin sfere, aș vrea să mă ajungă
În ziua renăscută din raze blânde, moi
De tine-mi povestește secunda care-alungă
Tristețea de prin toamne și ploile din noi

Mi s-a părut

Te-am auzit în adierea vântului
Și m-am întors ca să te pot vedea
Am simțit mângâierea zefirului
La fel de caldă ca și mâna ta

Mi s-a părut sau erai la fereastră
În timp ce ploaia parcă mă durea?
Căci stropii reci, cântând tristețea noastră,
Numele tău pe dor mi-l picura.

Mai povestește-mi...

Te-am căutat mereu prin depărtări
Dar iată, ești aieva lângă mine
Te rog, mai povestește-mi despre tine
Ai mai surâs la soarele din zori?

Ai alergat cu dorul printre ploii?
Te-ai mai pierdut vreodată prin povești,
Așa cum rătăceam cândva noi doi
Când încă nu știam că mă iubești?

Cât despre mine, ce vrei să mai știi?
Am preschimbat iubirea în petale
Pe care ți le-am presărat în cale
Tot așteptând, prin toamne, să revii.

Pasărea pădurii

Aș vrea să fiu o pasăre-a pădurii
Să-mi revărs trilul pe poteci umbrite
Să mă confund cu tainele naturii
Din șoaptele-i adânci, nedeslușite

Aș vrea să fiu o pasăre-a luminii
Ducând pe aripi dor de primăvară
Să dăruiesc mai mult curaj tulpinii
Ce-și face loc, prin ierni, să repara

Aș vrea să fiu o pasăre-condei
Să pot descrie cerul în cuvinte
Și-n zborul meu să port parfum de tei
Spre toate visurie ne-împlinite.

Visul meu verde

În visul meu verde copacii surâd
Cu ochi de safir șlefuit de lumină
Prin ramuri, timidă, un tril înălțând,
O pasăre tainicul dor și-l alină

În visul meu verde-mi găesc fericirea
Prin roua din iarbă desculță-alergând
Cu raze de soare hrănindu-mi trăirea
Din cupa corolei de floare sorbind

În visul meu verde e-un verde ce doare
De-atâta sclipire și farmec divin
Cu sufletul plin de profundă-ncântare
În fața reginei-natură mă-nclin.

Alexandru Darida,
„Vivaldi –toamna”

„Eu aici, ai mei departe”

Simpozionul „Psihologia integrării, monitorizării și activizării elevului fără prezență parentală” s-a desfășurat miercuri 13. 04. 2022, la Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” din Sighișoara. Acest Proiect de Concurs Județean, este înscris în ISJ Mureș, Calendarul Aactivităților Educative Județene 2022: Educația permanentă, poziția 35, organizată în Centrul „Creștem împreună”, „Salvați Copiii”.

Mariana Tămaș, Anca Daniela Moldovan, elevi

Doamna director Tămaș Mariana a deschis lucrările acestei dezbateri și a prezentat lucrările elevilor, desenele realizate de aceștia, scrisorile adresate părinților, în cadrul Concursului județean de artă plastică și literară „Eu aici, ai mei departe”. Afișate pe panourile din incinta școlii, erau scrisorile elevilor și desenele lor. A vorbit despre scopul proiectului și obiectivele specifice, iar pe un ecran au rulat toate activitățile realizate de profesori, voluntari și copii, în anul 2021.

Darea de seamă prezentată de prof. psiholog Bálint Eva, a scos la iveală rezultate benefice, a vorbit despre cei 61 de elevi, care, în anul 2021 au avut parte de consiliere psihologică, socializare și integrare. De asemenea, activitățile extra școlare cum ar fi excursiile organizate, sărbătorirea zilelor de naștere, atenția acordată elevilor, în absența

părinților, i-a determinat pe aceștia să se simtă în siguranță și cu stimă de sine. Faptul că nu au fost cazuri de abandon școlar, spune multe despre implicarea cadrelor didactice în formarea caracterului vertical al acestor copii, îngrijire a copiilor care au părinții plecați la muncă în străinătate. Din partea Primăriei Sighișoara, Direcția de Asistență Socială, A fost prezentă doamna Șancu Simona, de la Poliția Sighișoara Chiș Denisa, cadre didactice: Bohoț Anca, Forsea Lucia, Uifălean Marilena, Panaite Delia, Mateș Olivia-Maria, Szabo Adriana, Tekeres Kinga, Moldovan

Anca-Daniela, voluntar Corina Stan, Elena Băia, Floarea Friciu, logoped Kovacs Ramona și prof. consilier școlar Porimea Adriana, care, au făcut referire la importanța activităților acestor elevi, care s-au integrat foarte bine în programele derulate de acest proiect. Câțiva elevi au recitat poezii, sub coordonarea prof. Moldovan Anca-Daniela, iar frații Raul și Alex Varvara, însoțiți de mama lor, au vorbit despre timpul de calitate petrecut în acest program, mulțumirea pentru că își pot face temele la școală, prietenii legate cu alți colegi.

GABRIELLA COSTESCU

ERICA PURCARIU

CROSUL PRIMĂVERII SOVATA 30 aprilie 2022, ediția a XXVI-a

Performanța sportivă, se pare că nu are o limită de vârstă. Felicitări colegei noastre Erica, pentru Premiul Întâi, obținut în competiția sportivă, la categoria „Veterani 50 – 59, născuți între 1972– 1963”. Competiția sportivă din Sovata, s-a desfășurat pe traseul de 4 km., pe străzile stațiunii și a fost organizată de:

- Asociația „Salvamont” Sovata
- Direcția Județeană Pentru Sport Mureș
- Primăria Orașului Sovata.

Succes în continuare.

„ÎN LUMINA ÎNVIERII”

Sub acest generic a avut loc la Sighișoara, în data de **19 aprilie 2022**, reuniunea cultural-religioasă, găzduită prin generozitatea domnului Adi Popa, în sala festivități a restaurantului de pe Dealul Vila Franca.

Asociația Culturală „Graiul Câmpiei” din Sărmașu, (îndrumător Dinuca Burian, manager al Bibliotecii „Liviu Rusu” din Sărmașu), au susținut un recital de pricesne și poezie religioasă:

Baciu Maria, Bobiș Carina, Bobiș Melintia, Cenan Olivia, Cenan Olivia Ana, Cenan Rebeca, Moldovan Fironica, Moldovan Ileana, Onacă Coroian Amelia, Suciu Carmen, Suciu Rusu Gabriela, Vamoș Emilian, Vărzar Andrei, Vărzar Claudia, Vărzar Maria.

Costumele populare purtate, au făcut „linie melodică” cu momentul, emoția și starea de plinătate în așteptarea sărbătorii pascale, ne-a umplut inimile de lumină.

Domnul Nicolae Băciuț a susținut recitalul liric „Iisus în celulă”, după care Traian Comșa a interpretat la chitară, cântece pe versurile scriitorului Nicolae Băciuț și Dorina Omotă.

Subsemnata am prezentat Antologia aniversară „Creneluri Sighișorene 10”, am donat o carte Bibliotecii „Liviu Rusu” din Sărmașu, cu

care, Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” are un parteneriat de câțiva ani. De asemenea i s-a acordat doamnei Dinuca Burian „Diploma de Gratiudine”, pentru susținerea culturii în județ și nu numai.

Evenimentul a fost organizat de:

- Direcția Județeană pentru Cultură Mureș
 - Asociația Culturală „Graiul Câmpiei” din Sărmașu
 - Biblioteca „Liviu Rusu” din Sărmașu
 - Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”.
- Mulțumim Primăriei Sărmașu, respectiv domnului Primar Valer Botezan, pentru asigurarea transportului la Sighișoara.

GABRIELLA COSTESCU

DANIELA SIMONA PAL

Dama cu pantofi de treflă

Pantofii mei poartă pe tălpi
urmele potecilor ce altădată
duceau la tine.

Tocurile cui, înfipite în fisurile din asfalt
sângeră smoliu primul sărut
cantonat în ambiguitatea lui „poate”.

Poate a fost atât... atâta cât a fost
Poate nu țin minte chiar totul pe de rost
Și poate nu mai știu exact ce gust avea
Poate puțin dulceag cu gust de acadea,
Sau poate a fost de treflă și de cireșe coapte
Sau poate a fost de-o zi,
sau poate chiar de-o noapte
Și poate nu mai știu să-ți spun cât te-oi iubi
Poate va fi o noapte, poate va fi o zi.

1 iunie

Ei, te aud cum mângâi luna și numeri stelele,
te văd cum alergi după fluturi
și-i așezi în insectarul sufletului!
Te-am căutat!

Am vrut să văd de unde vii
și te-am urmărit în nopți despletite.

Oh, erai atât de departe!...

O umbră ce dispărea în zori!...

Dar te văzusem!

Adunai melci și-i așezai în batistă,
sculptai pe cer zâne din nori
și ciufuleai soarele,
șopteai florilor să se facă cunună
și umblai desculță cu cireșe la urechi!

Cum mai știai tu să pictezi păsări
pe ferestre prăfuite și apoi să zbori
cu pene albe să furi răsărituri!

Oh! cât de tiptil mă strecurasem în visul meu

de teamă să nu te gonesc
și cât de frică îmi era să nu mă trezesc.
Văzusem cum culcaseși noaptea
în așternuturi de dantelă
ca mai apoi râzând să mă săruți cu buze de vânt!
Ei copilă, pășești încă desculță
pe cărări de vise
iar din urma pașilor tăi înfloresc poeme!

Eu încă...

Eu încă-ți simt căldura pielii
În vântul de la miazăzi
Te-aștept în valurile vremii
De ce-ai plecat? De ce nu-mi vii?

Eu încă îți mai scriu poeme
Stând singură-n cuvântul stins
Zidesc iubirea în himere
Tu prințul meu de vreme nins.

Eu încă te citesc în aștrii
Și-n veșnicii muiate-n clipă
Și înțeleg c-așa mi-e dat
Să-mi fac din zbor doar o aripă.

Tu știi?

Tu știi iubite? Știi Tu, știi?
Că-n noi mai ard încă făclii?
Copii frumoși cu păr bălai
Ce-alargă liberi într-un rai?
Și dacă știi câmpul cu maci
De ce-ai muțit? De ce mi-l taci?
Mai știi tu gâdilitul lor?
Dar zboru-nalt ca de cocor?
Dar iia plină de noroi
când ploile curgeau șuvoi
și noi eram doar amândoi?
Noi doi ținându-ne de mână
piciorul frământând țărână?
Oh Doamne!.. cât mai poți să taci?
de doruri plâng câmpuri cu maci.
Măceșul toarce la izvor
și-mi șuieră un cânt de dor..
de dorul meu cel călător
și-ngână-ncet, amăgitor
un simplu cântecel de-amor.
Când soarele e-n asfințit
Și-n vise eu te-am regăsit,
îți spun în șoapte la ureche:
ești țâncul meu cel nepereche.
Copil de aur, năzdrăvan
ce-mi vii din zări pe-un cal troian,
cu promisiuni, zădărnicii
cum că mi-ai fost și că-mi vei fii
pecete a lui... nemurii!
„Să fim copii pentru înc-o zi!”

RAUL GOGOAȘĂ

Care este sensul vieții?

Este o întrebare la care omenirea încearcă să răspundă încă din cele mai vechi timpuri indiferent de cultură. Precum celelalte viețuitoare, creierul uman a evoluat, să creeze tipare de funcționare, să interpreteze, să analizeze și să categorisească toate informațiile venite prin cele 5 simțuri de bază. Descoperirea unui sens de desfășurare, a unui tipar deterministic al tuturor lucrurilor care există în jurul individului i-a asigurat supraviețuirea. Dar datorită cortexului prefrontal, treapta evolutivă care îl separă de restul viețuitoarelor, omul nu s-a mulțumit cu doar a supraviețui. Conducând fiind de curiozitatea existenței percepute a întregului, a cerului și a pământului deopotrivă, a vieții și a morții, a împins căutarea sensului vieții pe culmi tot mai abrupte de-a lungul istoriei creând discipline special menite să ofere răspunsuri. Mai întâi a fost religia apoi filosofia iar apoi a apărut știința. Deși la ora actuală ca oameni deținem un arsenal de răspunsuri logice și teoretice la multe întrebări existențiale, provenite din țesătura complexă a diferitelor fire desprinse din disciplinele mai sus enunțate, ne eschivăm în a oferi răspunsul simplu și gol la întrebarea de mai sus. Bibliotecii întregi de cărți încearcă să explice diferitele nuanțe ale fiecărui fir din marea țesătură a vieții iar fiecare nuanță în parte este observată și studiată din tot atâtea perspective diferite câte culturi au fost și sunt în prezent. Prin natura noastră nu ne plac răspunsurile simple. Dar răspunsul este unul simplu și a fost dintotdeauna la vedere. Nu trebuie să aparținem unor societăți secrete, sau să fim absolvenți ale „școlilor antice ale misterelor” ca să îl descoperim. Suntem convinși că tot din ce este la

vedere, este deja explorat, iar paradoxul lui Socrate „Știu un singur lucru: că nu știu nimic” nu este tocmai învățătura preferată pentru a fi lăsată generațiilor viitoare. Până și francmasoneria se folosește de ignoranța omenirii pentru a-și ascunde simbolurile la plină vedere.

Un prim indiciu în formularea răspunsului ar fi identificarea unui element comun sau *bază de cod* (colecție de cod sursă folosită pentru a construi un anumit sistem software) al *modus operandi* (modului de operare) al omenirii. Indiferent de apartenența culturală, politică, socială avem același cod. Adică cu toții ne zbatem în viață, muncim, iubim, explorăm, socializăm, impresionăm, intimidăm, ne răspândim, suntem supușii nevoii de putere sau de iubire, sau de răzbunare, sau de iertare etc. Un alt indiciu ar fi scara la care examinăm mozaicul vieții. Cu cât scara este mai mare sau punctul de observare poate cuprinde întreg ansamblul, cu atât fiecare perspectivă culturală devine piesă din același mozaic coerent. Deci care este ventriloul suprem care atrage sforile vieții pe pământ? Un răspuns clar, evolutiv și comun pus la o scară mai mare la întrebarea de mai sus este **nevoia de conservare și perpetuare cu scopul răspândirii viului**. Viața este singura energie organizată, sintropică din univers cu țel de răspândire și inteligență necesară ispitirii fiecărei specii în parte să contribuie în mod sinergic la atingerea țelului. Da am spus inteligentă și organizată, cu asta îmi pot lua adio de la publicul nihilist. Gândiți-vă puțin, ne protejăm viața, pentru a oferi viață urmașilor, corect? Apoi le transmitem și lor învățăturile primite de la părinți pentru a-și proteja viețile. În tot regnul viului scopul final al vieții este răspândirea. Sună plictisitor poate, dar e remarcabil cum o forță aparent aleatorie și haotică cum este viața poate fi chimistul ispitei, sau a **mărului perfect** pentru a ne face dornici să o trăim. Adică puneți-vă întrebarea „de ce faceți ceea ce faceți?” Încercați să intrați în profunzimea răspunsului și o să vedeți că fir cu fir sau nuanță cu nuanță duce la același rezultat, **FERICIREA**. Pe scurt pe animal l-a ispitit cu chimia plăcerii iar la om, singurul care cugetă datorită cortexului prefrontal, a mai adăugat pe lângă plăcere încă un ingredient, fericirea. Absolut tot ceea ce face omul, în viață se rezumă la culegerea roadelor fericirii prin diferitele ei nuanțe. Până și nedorita muncă este o **cauză** alimentată de garanția fericirii exprimată prin nuanța siguranței financiare care ne asigură **efectul** de ședere în societate și a nu fi expulzați sau marginalizați. Dar iată că reiese un tipar. Atât structurile vieți cât și structurile neviului funcționează pe principiul cauzalității iar Aristotel este cel care i-a pus eticheta de **cauzalitate**. Din antichitate am etichetat principiul cauzalității indiferent că ne plac științele exacte sau nu, o resimțim zi de zi încă de când ne naștem. Fiecare cauză este precedată de un efect și nu poate exista una fără cealaltă, cel puțin în lumea

din jurul nostru așa cum o percepem. Pusă în contextul de față la nivel individual sumarizez astfel: trăim ca să fim fericiți și animalele trăiesc pentru plăcere. Deci viața este *cauza*, iar *efectul* este plăcerea. Din numeroase studii pe animale și pe depresie în cazul oamenilor știm că atunci când se pierde fericirea și plăcerea dispare și scopul de a trăi. Prin inhibarea substanțelor plăcerii, șoareci de laborator își pierd până și nevoia de a se hrăni și mor cu mâncarea lângă ei iar oamenii intrați pe făgașul depresiei renunță la luptă.

Până acum este de la sine înțeles doar că aș vrea să lămuresc noțiunea de **a trăi** și nu vreau să se confunde cu **a exista**. Cauza trăirii pentru atingerea efectului fericirii trebuie să fie întotdeauna acompaniată de țel. Nu înseamnă că este suficient să existăm pentru atingerea fericirii. Plăcerea pe care o simt animalele ne este cunoscută dar cum putem pune etichetă pe fericire? Ce anume ne face fericiți? Poate fi orice plan de viitor, creație, afacere, cercetare, orice ne captivează atenția cât să ne scoată din zona de confort și să fie îndeajuns de repetitiv încât să devină un **țel!**

Pe când nevoia de fericire ne împinge pe culmile progresului, ca o promisiune a ei, un progres înspre un țel greu de atins, precum un vârf de munte care se îndepărtează pe măsură ce ne apropiem de el, la polul opus, sau plasa de siguranță a unei vieți mediocre ne așteaptă întotdeauna **Frica**. Fiind un sistem arhaic de protecție folositor în unele cazuri extreme de risc prin declanșarea sistemului simpatic, rolul ei este de a ne ține în siguranță și alertă departe de pericole. În cele din urmă progresul înspre un țel oferă garanția fericirii dar presupune totodată ieșirea din zona de confort în care ne ține frica. Folosită cu moderație este bună dar folosită repetitiv în absolut tot ceea ce facem, vine cu prețul plafonării și adesea cu o diminuare considerabilă a fericirii și implicit a calității vieții. Existența îndelungată sub egida fricii duce la desincronizarea individului de forță, protecția și energia vitală.

Prin tot ce am spus până acum poate nu e nimic nou soare. Dar dacă aș face următoarele afirmații legate de potențialul uman :

- Fericirea este adevărată, programabilă și este independentă de aspectele materiale.
- Frica este o iluzie iar codul ei se poate rescrie în entuziasm.
- Putem reprograma expresia genetică (nu și a genelor)
- Avem control în mod direct asupra sistemului nervos autonom, și a sistemului imunitar.
- Putem să ne vindecăm de orice boală chiar și înfrâna îmbătrânirea considerabil.
- Putem atinge stări meditative sau creative avansate (frecvența Gama), specifică practicantilor de cod și disciplină budistă fără o pregătire de ani de zile în artele meditației.
- Putem să ne adaptăm la frig, stres, factori ostili așa

cum și animalele o fac.

M-ați crede?

De la experimente ale mecanicii cuantice și teoria generală a relativității, până la știința empirică, de la energie la materie a tot ce există, proiectul de față este o hartă a întregului expusă într-o manieră simplă, bogat în studii oficiale, statistică demografică și date cu caracter științific întreprinse în baza noilor descoperiri din domeniul epigenetici, medicinei și a cercetărilor pe îmbătrânire, puse în rezonanță sinergică cu prețioasa înțelepciune și filosofie antică.

Desigur această scriere nu este un colac de salvare, dar mai mult decât atât nu este pentru oricine. Cartea **nu** reprezintă garanția unei vieți mai bune doar prin simpla ei citire. Tehnicile și ideile prezente aici trebuie înțelese și implicit practicate. Doar simpla citire asemenea unei lecturi, înafară de antrenamentul cerebral firesc de care se bucură creierul, aduce o mare pierdere de timp atât mie cât și celui care o citește.

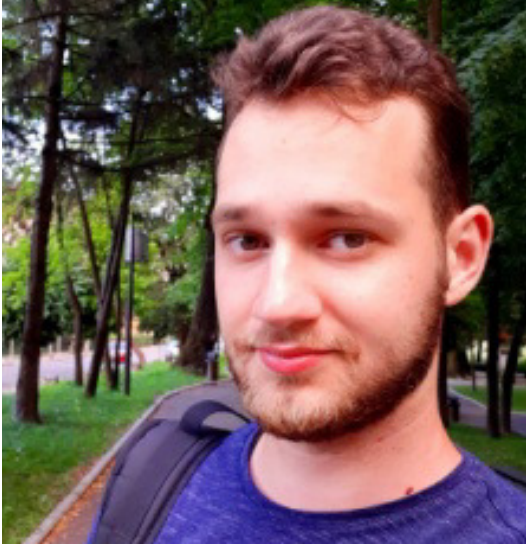
Cartea pune accentul pe schimbarea modului de gândire și nu este recomandată persoanelor cu mentalitate fixă și blocată în concepții învechite. Este pentru cei care cred că omul este mai mult decât un biet mutant biologic viețuind la voia întâmplării sau a șansei și pentru cei care sunt convinși că dețin puterea dar nu știu cum să o pună în practică. Pe scurt este un manual modern de **biohacking** cu instrucțiuni simple de înțeles pentru descătușarea minții și de reprogramare a fericirii deci implicit de potențare a calității vieții, bogat în tehnici vechi și noi, practicate și culese atent după nivelul de eficiență.

Mintea trebuie neapărat eliberată. Zilnic lanțuri peste lanțuri o înrobesc, și o smucesc fie înspre nostalgia trecutului, fie înspre grijile viitorului, mereu smulsă din clipa prezentului unde este locul ei cu adevărat, mereu axată pe non-valori, mereu distrată și ocupată cu pierderea cronică a prețiosului timp. Dar totuși sunt optimist când văd că prin știința experimentală empirică cât și cea teoretică încep a se reda piesă cu piesă din grandiosul mozaic al cunoașterii, idei și concepte descoperite de predecesori noștri încă de la începuturile vremurilor. „*Calea spre simplul complex*” este parte din această revoluție a cunoașterii și dezvoltării sinelui și își propune aducerea minții cât și a valoroasei ei atenții în clipa prezentului.

Trebuie să devenim alchimiștii propriei noastre chimii prin transformarea fricii în curaj și entuziasm. Doar așa de la micro la macro prin pornirea propriei metamorfoze la nivel individual din victimă în creator, vom putea începe ca specie, la nivel global, să pavăm drumul de la Homo Sapiens la Homo Deus pentru generațiile care vor urma, pentru ca ele să poată purta cu mândrie eticheta de salvatori de drept ai planetei.

Raul Gogoasă

CRISTIAN EM. ȘTEFĂNESCU

Dacă nu mi-aș fi pierdut iubirea

e-un loc liber într-un ghiveci de pe birou
bătrânul ficus s-a stins de uscăciune
nu l-am mai udat nu mi-a mai păsat
nu sunt vreun sfânt nu sunt Dumnezeu
nu dau viață și nu întrețin viață
nu-mi asum soarta nimănui
sunt un apostat al propriei religii
unde iubirea era crez
viețuind în tot și-n toate
am inventat credința în copilărie
am reinventat-o în adolescență
am pierdut-o în primii ani de maturitate
am regăsit-o ipocrit în câteva neazuri
am renunțat la întrebări fără răspuns
și-acum privesc la un ghiveci gol
unde a fost odată viață
unde-ar mai fi fost și azi
dacă nu mi-aș fi pierdut iubirea

Un potop mai nou ca toate

nici măcar Soarele nu poate încălzi ochii reci
ochii al căror sens e plânsul perpetuu
ei țin omenirea plutind într-un ocean planetar
pe care împreună l-am adăpat
din prea multe dureri
și care a pătruns în scoarța lumii
prefăcând Pământul în apă
dacă timp de-o clipă
din orice colț al lumii
ne-am întoarce către acei ochi
i-am vedea atât de aproape
pe chipuri familiare

ochii mamei ochii tatei
ochii unui cerșetor sărman
ochii câinelui flămând
ochii răniți de pretutindeni
tot hrănind vidul iubirii
un potop mai nou ca toate
lacrimile omenirii

Despre-o foame și atât

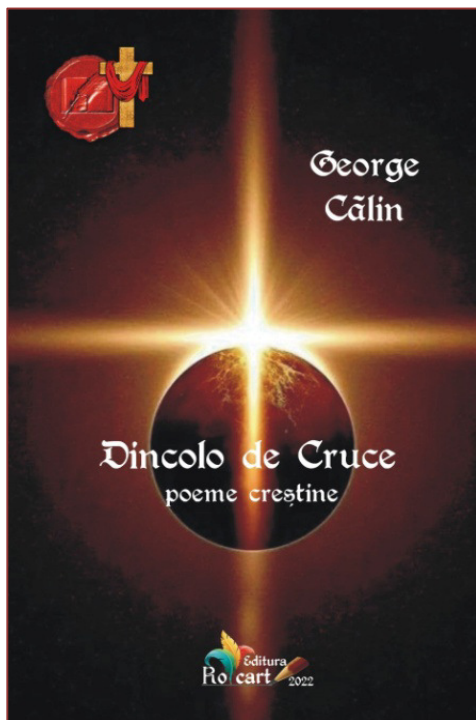
de acum va fi doar noapte
un cer gol un cer fără pete de lumină
sub care să ne ascundem mai bine
de la cel mai mic la cel mai mare
un morman de foame
permanentă vânătoare
carnivoră și carnală
un consum profan de lucruri
într-un timp așa puțin
consumăm din generații
unii trec și unii vin
iar prețul rămâne-n timp
sigilat pe un coșciug
eticheta unei vieți
despre-o foame și atât

Prin ochii de simplă fericire

poate azi
copilul cu ochii albaștri din colțul străzii
n-a mâncat nimic
nu și-a strâns mama în brațe
n-a dormit într-un pat cald
și totuși nu varsă nicio lacrimă
zâmbeste la trecători
zâmbeste la cei care-i lasă un ban
zâmbeste pe gratis
dintr-un colț al gurii spre celălalt
de parcă știe mai multe decât mine
mă intrigă surâsul lui de unul singur
nu-i înțeleg fericirea tâmpă
îl observ
pe fruntea lui curge un strop de ploaie
închide ochii parcă mulțumind
continui să-l privesc
se împiedică de-o treaptă cade într-o mână
se rănește
și zâmbind sărută pământul cu dor
nu e sănătos
și-a pierdut mințile îmi spun
ținând umbrela să nu mă plouă
și chiar de-abia ce-am mâncat în familie
eu nu zâmbesc
mă uit în telefon
dau scroll mai departe
peretele-i plin de zâmbete truate

MAI

Noi apariții editoriale
GEORGE CĂLIN

25 mai 2022 – LECȚIA DE POEZIE a Răsăritului – Editura Ro.cart așteaptă să iasă de la tipar un nou volum de poeme creștine „Dincolo de Cruce”, semnat de George Călin.

Îngerii din lacrima lui Dumnezeu

ceasul cetății sună prelung
alungând spaimele întunericului...
coboară Îngeri pe pământ
înveșmântați cu albul pur al zorilor...
cu aripile pudrate de visele copiilor...
cu ochii aprinși de văpaia Dragostei...
coboară Îngeri invizibili pe pământ...
amestecându-se printre oameni...
un singur visător
își vede Îngerul de Veghe
și strigă spre ceilalți semeni:
„uite... bă... un Înger de Veghe...
un Înger cu aripa frântă...
lăcrimând tăcut!
semenii... semenii lui...
nu-i dau importanță...
îndepărtându-se de el...
„e Poetul Cetății!” zice unul...
„Ăsta vede Îngeri peste tot!”, spune un altul...
dar Îngerii de Veghe

se pierd printre oameni...
ocrotindu-le pașii pe Calea spre Mântuire...
Îngerii... Îngerii de Veghe
nu țin cont de poezi...
ei migrează printre noi...
dăltuiți cu Dragoste și migală
din lacrima lui Dumnezeu...

NICOLETA TUDOR

LECȚIA DE POEZIE a Răsăritului NR. 554, 14 mai 2022, marca „Excelență la Apollon”, la Artoteca Bibliotecii Metropolitane București, în mirificul decor al păpușilor și tablourilor artistului plastic Carmen Olteanu.

După medalionul literar „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii” - Lucian Blaga, a avut loc lansarea volumului de versuri „Verdele luptă până târziu”, Editura Ro.cart, București, 2022, autor Nicoleta Tudor. Regalul de poezie a mișcat sufletele celor prezenți și ne-a purtat pe aripile Cuvântului... ale Iubirii... prieteniei și ne-a înveșnicit în frumusețea unor clipe unice. Au analizat creația literară a Nicoletei Tudor criticii literari: Cristian Moșneanu, Doina Bărcă, Florin Grigoriu și George Călin. Au recitat din creația lui Lucian Blaga și Nicoleta Tudor: actrița Doina Ghițescu, scriitorii: Daniela Konovală, Maria Botnaru, Ștefan Doroftei Doimăneanu, Ioan Rațiu, Dumitru Bădiță și Vasile Topârceanu.

George Călin, Nicoleta Tudor

Surprizele au sosit de la criptologul literar col. Gheorghe Matei care a dăruit două dintre lucrările lui criptografice scriitoarei

Nicoleta Tudor și actriței Doina Ghițescu. Am avut parte de o mărturisire de inimă, făcută de simpatizanta Apollon-România Ioana Duță Bârsan! Evenimentul se înscrie în cadrul Festivalului-Concurs Internațional de poezie, proză și grafică „Nicolae Dabija - Tăcerea răstignită”, ediția a II -a, 15 aprilie – 15 iulie 2022.

Mulțumim tuturor celor prezenți, cât și celor doi scriitori care au imortalizat aceste momente prin clipuri video și fotografii: Konstantin Korcinski și Adrian Bulgaru! „Exceleța la Apollon” a triumfat din nou! La noi cultura se manifestă ca boală profesională! Vivat Cultura! Vivat Apollon! (George Călin)

Poezii de Nicoleta Tudor

Flori de maci

Se minunau copacii-n zare
Când tu trăiai câmpul de maci
Și de atâta încântare,
Încă-l trăiești acum și taci

S-au scuturat macii de mult
Tu încă le visezi culoarea,
Iar eu tăcerea ți-o ascult
Privindu-te cum cauți zarea

Te simt cum te ascunzi tiptil
Fugind din calea bucuriei,
În suflet ai rămas copil
Păstrându-ți umbra duișiei

Ce griji le lași
pierdute-n maci
Nici tu nu cred că le mai știi,
De-aceea doar privești și taci
Fugind tiptil de bucurii

Când macii vor veni din nou
Punând culoare-n viața ta
Te-aștept,
iubiri să-ți dau cadou
Și-un strop din bucuria mea.

Doar eu...

În nocturne plimbări
Pașii tăi se-auzeau
Inventând noi cărări
Pe când norii plângeau

Te-îmbrăcai în arome
Doar de flori neștiute
Și plecau spre niciunde
Gândurile-ți tăcute

Străluceau ochii tăi
Precum stelele-n cer
Clipoceau amintiri
Se pierdeau în eter

Te priveam în tăcere
Uitând și să respir
Tu priveai tot spre stele
Și nici nu mă mai mir

Că la ceru-înstelat
Ai ajuns c-o privire
Și-ai trecut peste mine
Fără-a avea măcar știre

Tu visezi stele-aprinse
Dar nu știi să le-aprinzi
Rămân nopțile ninse
Ce încet le cuprinzi

Rămân zile pierdute
Așteptându-te-n van
Din a nopții virtute
Făcând paravan

Rămân vorbe nespuse
Înghițite cu greu
Iar în nopțile plânse
Rămân iarăși doar eu...

Furtuna vieții

Viața e ca o furtună

Când te pierzi în nicăieri,
Vezi cum norii se adună
Fără soarele de ieri

Simți cum pici în agonie
După clipele pierdute,
Viața e o nebunie
Șterge-ți lacrima și du-te

Spre poiana însorită,
Nu ai cum să n-o găsești,
De n-o cauți bine-n suflet
Drumul ai să rătăcești

De nu știi să te întrebi
Nu ai cum să îți răspunzi,
Rătăcind printre dileme
Tot mai rău ai să te-afunzi

Poartă gândul bun în minte
Soarele să-l urmărești,
Prin poiana însorită
Nu ai cum să rătăcești

Viața e ca o furtună...
Când e ploaie, când e vânt,
Când e soare, când e lună,
Când e noapte pe pământ

Tu păstrează-n gând poiana
Unde-i veșnic veselie,
Unde nu ajunge iarna
Și nici noapte n-o să fie

Poartă-n suflet bucuria
Amintirilor frumoase
Și păstrează simfonia
Clîpelor armonioase.

ELENA CRISTEA

Membră a Filialei Mureș a Ligii Scriitorilor Români, doamna Elena Cristea se află la a patra carte de poezie publicată iar volumul de versuri apărut în 2021 la editura „Vatra Veche” din Târgu-Mureș s-a născut ca o continuare firească a celorlalte cărți scoase la aceeași editură târgumureșeană, respectiv volumele: „Mărturisiri pe cord deschis” (2019), „O dragoste aproape perfectă”(2019), „Iubire în amurg”, (2020). Deși a debutat editorial relativ târziu, în jurul vârstei de 50 de ani, poeta din Târnăveni a cunoscut o reală evoluție literară, fapt confirmat de poeziile incluse în volumul frumos intitulat „Citește-mi inima”, tipărit în 2021.

Versurile Domniei sale sunt, prin excelență, produsul unei lirici feminine sensibile, al unor gânduri poetice expuse cu talent în granițele unor poeme pline de sinceritate și gingășie.

Când le citești ai impresia că intri în dialog nemijlocit cu sufletul autoarei care vibrează mai ales atunci când se află în mijlocul naturii. Interesant este că relația autoarei cu natura este aprioric încărcată de iubire. „*Cutreieram pădurea/ și-n suflet/ îmi picura iubire*”(p. 90) – mărturisește poeta. De altfel, la Elena Cristea, iubirea devine subiect central de meditație poetică, sentimentul de iubire fiind și accesoriul de primordial al muzei

poetice care a însoțit-o pe parcursul conceperii acestui volum cu 148 de pagini. Iubirea este pentru autoarea volumului recenzat ca un diamant cu multe fațete sau ca o floare de lotus cu sute de petale.

Cu aceste petale Elena Cristea și-a înveșmântat sufletul și a continuat să compună poeme diafane, proiectate după matricea unor versuri clasice, compuse în momente de tristețe sau bucurie.

„Adorm în zori la umbra unui vis,
Iar soarele... încet, încet răsare,
O mare de neliniști m-a cuprins,
O lacrimă îmi cade la-nțâmplare.”
(„Nu mă auzi”)

Experiențele vieții au învățat-o, că iubirea apare uneori ca o „Fata Morgana”, alteori se preface în certitudini și poate fi alintată în ritmurile inimii sau poate fi dăruită celor dragi.

„Necazul lasă-l deoparte,
Fă-ți din viață sărbătoare,
Celor dragi iubire-mparte,
Fiindcă viața-i trecătoare,”
(„Ninge-mă cu flori de măr”)

În brațele iubirii viața arată cu totul altfel iar speranțele sunt mai bogate. Natura însăși devine poezie și se desfată în versuri de baladă. Asemenea naturii, poezia este adăpost de liniște și prilej de încântare.

Iată de ce, poeta își cheamă mereu iubirea prin vocea poeziei, trăind intens, fără regrete, cu convingerea că, doar atinsă de fiorul

creației poetice, ea va renaște mereu și mereu, ca o Păsăre Phonix cuibărită în palma unui vers.

Iubirea-i devine scriitoarei punct de referință, ea este prilej de aducere aminte, prilej de evocare a chipului mamei, prilej de alint sufletesc și de veselă primenire în preajma celor dragi.

Dacă prima parte a cărții include poeme scrise în „dulcele” stil clasic, în partea a doua, versurile sunt – după cum scrie poetul Mircea Dorin Istrate, în prefața cărții – „fără constrângeri”. Domnia sa mărturisește că preferă poeziile pline de sinceritate ale doamnei Elena Cristea tocmai pentru că sunt oglinda sufletului celei care le-a compus.

Tot în paginile prefetei, dl. Istrate recunoaște: „Mi-au plăcut poeziile de dragoste din acele volume întrucât sentimentul iubirii îl purtăm cu noi, în taina unui gând, toată viața. Iubim la orice vârstă, în diferite moduri, voluptos în tinerețe, profund, cu înțelepciune, fără a ne exterioriza, la bătrânețe.”

Indiscutabil, colecția de poezii incluse în volumul „**Citește-mi inima**”, trebuie receptată ca o suită de tablouri poetice delicate, ale căror aspect încântă sufletul cititorilor, îi atinge cu glasul dulce al versului poetic, oferindu-le șansa de a sorbi din nectarul dulce al poeziei bucurându-se astfel de o lectură reconfortantă și accesibilă. Abordând teme variate de inspirație lirică, doamna Elena Cristea și-a transformat pasiunea de a scrie într-o frumoasă și rodnică misiune literară.

Scriitoarea este una din vocile importante ale literaturii feminine de la Târnăveni și va continua să scrie poezie, oprindu-se din cursul fișec al fiecărei zile, ori de câte ori va simți nevoia să zboare pe aripile inspirației.

Îi doresc succes în activitatea creatoare și o îndemn să nu trădeze poezia și să viseze la cărțile pe care le va scrie în viitor.

Liliana Moldovan
Secretar LSR-Mureș/ UZPR

DUBLĂ LANSARE DE CARTE

Când „Anele”-s zidite-n poezie

Sfârșit de aprilie cu soare cald și cer senin. Același cer senin pe care, după doi ani și jumătate de pandemie, aripile unui avion plutesc lin, aducând **acasă**, prin mamă și fiică, poezia!

Ana Munteanu Drăghici, împreună cu fiica sa Ligia Ana Grindeanu, au legat orașul Chicago de cetatea medievală a Sighișoarei cu dorul infinit, țesut în poezia celor două volume pe care le-au pus în bagajul sufletului, spre lansarea lor și aici în țară, în mijlocul prietenilor, al celor dragi, dar și al tuturor celor care iubesc versul și metafora!

Prin strădania poetei Gabriella Costescu, președinte al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, lansarea a avut loc într-un cadru festiv, marți, 26 aprilie 2022, la Gimnaziul de Stat „Zaharia Boiu” din Sighișoara, director Mariana Tămaș, cele două poete fiind membre ale acestei asociații. La eveniment a participat scriitorul Nicolae Băciuț, directorul Direcției pentru Cultură Mureș și scriitorul Răzvan Ducan, precum și membrii ai Cenaclului „Creneluri Sighișorene”: Raul Gogoasă, Erica Purcariu, rude, prieteni și cunoscuți.

*Răzvan Ducan, Nicolae Băciuț,
Ligia Ana Grindeanu*

Poezia Anei Munteanu Drăghici, transformată cu sufletul în „Cereasca grădină”,

Editura „Vatra veche”, 2020 și cea a fiicei sale Ligia Ana Grindeanu, „Anotimpuri de dor”, Editura „Ardealul” 2020, a fost prezentată cu lumină și culoare de către domnul Nicolae Băciuț, dânsul făcând o frumoasă trecere de la credința autoarei-mamă, la parfumul dorului pe care fiica îl respiră de atât de mulți ani dincolo de ocean! Lacrimile au strălucit în ochii celor două autoare, trădând emoția omului și poetului ce-și poartă dorul pe meleaguri îndepărtate, fiindcă dorul nu are un anotimp anume, așa cum nu are o cale anume!

*Nicolae Băciuț, Ligia Grindeanu, Mariana
Tămaș, Ana Munteanu Drăghici*

Scriitorul Răzvan Ducan, în stilul său inconfundabil, a prezentat cele două cărți ca pe un cântec venit din sufletele autoarelor, subliniind sensibilitatea transpusă pe file prin metaforă și crez. La rândul ei, Gabriella Costescu le-a prezentat pe cele două poete prin prisma prieteniei, a recitat din lirica lor și sărbătorind 10 ani de la înființarea Asociației, a adus sub ochii publicului prezent, Antologia Aniversară „CRENELURI SIGHIȘORENE-10”. Cu această ocazie, Gabriella Costescu, a oferit Ligiei Grindeanu, **Diploma de onoare**, pentru susținerea și promovarea publicațiilor sighișorene la Chicago, diplomă însoțită de o vioară stilizată de domnul Heinz Peter Schueller din Reghin.

Prin emoție și talent, muzica lui Nicu Poșta, Traian Comșa și a Andei Voican, pe versurile Anei Munteanu Drăghici, au adus un plus de sărbătoare evenimentului, încântându-ne auzul într-o atmosferă caldă, prietenească, deloc rigidă.

Legate matern, dar și prin firele poeziei, cele două ANE și-au unit sufletele și s-au zidit în poezie, durând pe file neuitarea! Mama poate fi mândră de fiica sa, dar și fiica de o așa mamă! Felicitări Ana! Felicitări Ligia Ana! Așteptăm alte întâlniri cu voi și poezia!

CAROLINA BALDEA – Teiuș

Primăvară și poezie la Sighișoara

Și am plecat la Chicago cu dor de Sighișoara, dar cu bucuria acestor clipe de sărbătoare, de primăvară și poezie petrecute în orașul meu natal. Mulțumesc Gabriella Costescu, membrilor Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” și doamnei Director Mari Tamas pentru organizarea acestui eveniment și primirea frumoasă la Gimnaziul de Stat “Zaharia Boiu” din Sighișoara.

La lansarea noastră de carte am avut parte de melodii frumos interpretate de Anda Voican, Traian Comsa și Nicu Posta.

Tămaș

Mulțumesc scriitorului Nicolae Băciuț pentru popasul de suflet asupra versurilor mele, o radiografie a cuvintelor și sentimentelor, în care m-am regăsit și m-am redescoperit cum numai acasă, în lumea poeziei se poate întâmpla. Mulțumesc poetului Razvan Ducan, poetei Carolina Baldea și profesoarei Cornelia Suciuc pentru cuvintele frumoase și versurile recitate. Mulțumiri din suflet tuturor prietenilor dragi din Sighișoara prezenți la acest eveniment. Cu voi și pentru voi emoțiile acestor clipe devin Anotimpuri de dor.

Pe curând...

Ligia Ana Grindeanu

26 Aprilie, 2022, Sighișoara

Nicolae Băciuț, Ligia Ana Grindeanu, Mariana Tămaș

IUNIE

CONSTANTIN ILEANA

Membru nou al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”

S-a născut în 26 ianuarie 1958, în comuna Păunești, Jud. Vrancea. Locuiește la București, are trei copii și trei nepoți, de care se poate ocupa mai mult acum, de când este pensionară.

A lucrat la Metrou, controlor de acces la Piața Unirii 1.

Apartenență culturală:

- Membră a Societății Culturale „Apollon”- România
- Membră a Consiliului Mondial Român din București

Nuți, așa cum o numesc prietenii pe Ileana Constantin, este prezentă la fiecare eveniment cultural organizat de societățile din care face parte, fie ele la București sau în alte localități. Se oferă ca voluntar de câte ori situația o cere și, o face cu plăcere. Suntem ceea ce admirăm, suntem ceea ce alegem. Există o necesitate imperioasă pentru om de a cunoaște, de a-și realiza un orizont de cultură. Educația și cultura le obținem de-a lungul anilor, dar cultura organizațională, servește ca purtător de cuvânt pentru a face cunoscut modul în care dragostea pentru cultură, ne înrădăcinează și de stabilește identitatea.

Raportarea la cultură,

este și pentru doamna Ileana o împlinirea a personalității, deoarece cultura înseamnă lărgirea minții și a spiritului, fundamentală pentru orientarea de a-și depăși propria condiție. Acestea sunt motivele pentru care îi urăm, succes în cele propuse.

1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului

În această zi specială dedicată copilului, am participat ca voluntar la Centru de Refugiați „Ferdinand I” din București, unde, alături de alte persoane voluntare, am dat o mână de ajutor, pentru a bucura copiii. Am format o echipă cu Maria Petrescu, Lavy Lavy, Odette Sofronescu, Lelia Dragoi, Georgeta Ciobanu, Mioara Voicu, Nuți Constantin, Maria Niculescu, Marinescu Beatrice, Dana Androne, Tatiana, copiii Ami și Valentin!

Minunații copii sunt prelungirea noastră pe pământ. Mari amatori de noi descoperiri, vorbăreți și energici, ne fac să fim zilnic mai buni. Frumusețea și zâmbetul de pe fețele lor, trebuie să fie ca o rază de soare ce strălucește în înaltul cerului albastru. Părinții trebuie să fie alături de ei, pentru a-i îndruma spre lucruri minunate din viață, alături de alți îndrumători.

Maria Niculescu, Maria Petrescu, Nuți Constantin

Fiți fericiți copii minunați de pe întreaga planetă.

Universul este al vostru. În viață să faceți lucruri minunate, pentru a duce mai departe ceea ce au început bunicii și părinții voștri. Lumea este mai frumoasă când voi creșteți mari și veți face ca lumea să fie mai bună. La mulți ani, fiți mereu fericiți și cu zâmbetul pe față.

Ileana Constantin

1 Iunie 2022

Consiliul Mondial Român și Asociația „Mihai Eminescu Luceafărul” a vizitat astăzi, de Ziua Copilului și a adus bucurie celor 8 copii ai unei familii din Orașul Voluntari, Județul Ilfov. Alimente, lactate, dulciuri, fructe, conserve au adus bucurie și zâmbete pe fața copiilor. Aceștia sunt într-o reală dificultate și au nevoie disperată de alimente de bază, lapte, lapte praf, pampers, legume.

Felicitări doamnei Andrei Maria, coordonator programe sociale, pentru susținerea și promovarea acestui caz și pentru transportul coletelor la destinație! Mulțumiri Valentin Ilie și Cosmin Constantinescu pentru coletele care au conținut și alimente donate prin „Banca pentru Alimente”. Asociația „Mihai Eminescu – Luceafărul” mulțumește SC EISBERG SRL, cu sediul în Pantelimon, Ilfov, pentru donația de salate Simfonia Mix și dressing-uri, pentru familii cu copii.

**Maria Petrescu – director
CMR București**

ANDA VOICAN

Mumia modernă

Mă prefac că exist,
Mai respir la comandă
Nu știu cât mai rezist
Prin tifoane și bandă.

Cu penelul ischemic
Solzii-nfipti de dragon,
Scriu în ciclu pandemic
Albe rime-n mahon.

Port vibrații de lut
Spirit gol de tavernă,
Sunt precum ați cerut
O mumie modernă.

N-ai fost

N-ai fost decât o crudă adiere
Un vânt tăios pe luciul vieții mele
Care m-a stors între artere
Și m-a sedus în toate cele.

Nimic n-ai fost, nimic rămâi
În carne te-am cutremurat,
Mustind de dorul cel dintâi
De dulce crin însângerat...

Taina mea

E mult de cand iubesc în taină
Sufletul tău și tot ce ești

Și m-aș ascunde-ntr-o poemă
Cu patimă să mă rostești.

Iar toamnele ți-aș fi pastel
Când ochii tăi pătrunzători
Pierduți în câmp de mușețel
Mă vor ghici cu primii zori.

Și-n ierni cu izul de rășină
Floare de jar aș vrea să-ți fiu
Arzând să mă consum deplină
Taina iubirii mele-ți scriu.

Efect

M-am izbit de existența ta
tentaculară
alunecând dezorientată
peste trupul tău,
îngânând prin sângele tău
o baladă a suspinelor cosmice.
Tu, prădător cu foame viscerală
Eu, vietate incolor-imaterială.
Ce vicleșug sentimental!
Ce pustnicie bântuită!

Cruță-mă! Alungă-mi spasmul
amorărilor cu tine
Spune- i vântului de noapte
să mă spulbere-mprăștiat
Până-n cosmicele ape
din străfunduri oceanine
Să suspend într-un particule
imposibil demonstrat.

Peste lumea mea domnește
un oracol dezaxat
Care-mi chinuie vertebra
Putrezită-n carne vie
N-am scăpare, moartea-n mine
parcă s-a-nrădăcinat
Nepăsarea ta îmi stoarce
umbra arsă, cenușie.

Mai adânc, tot mai adânc,
pironită la răscrucii,
Biata-mi inimă se scaldă
într-un sânge mlăștinos
Crește-n mine o răcoare
răspândind mireasma crucii,
Cruță-mă! De n-am cruțare,
uită- mă evlavios!

MIRELA VIȘAN

Membru nou al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”.

- S-a născut la Făgăraș, județul Brașov.
- A absolvit Facultatea de Tehnologie Chimică din București.
- Locuiește la București și lucrează ca Inginer Principal, Specialist în cadrul Electrocentrale București.
- Este căsătorita de la început cu aceeași persoană și au împreună o fiică minunată.

Activitate culturală:

Expoziții colective:

- aprilie 2022, „Homo Sun”, Sala „Dalles” București.
- martie 2022, în cadrul „Salonului de primăvară”, Galeria „Labyrinth” București;
- iunie 2021, în cadrul Salonului Național „Mihai Eminescu 2021”, – Palatul Parlamentului București, Salonul „Constantin Brâncuși”;
- iunie 2019, în cadrul Salonului Național „Mihai Eminescu 2019” –Palatul Parlamentului București;
- iulie 2019, „Romanian Art Fashion”, organizată cu ocazia sărbătoririi Centenarului Unirii de către „Associazione il Mondo Blu”, la Galleria Domus Romana din Roma, Italia;
- martie 2017, cu ocazia Zilei de 8 Martie, la Galeria „Iosif Tellman” Lupeni.
- ianuarie-mai, 30 de artiști - noul sediu al firmei RENAULT București;

Expoziții personale:

- mai 2015, „În zodia macului”, expoziție cu scop caritabil, pentru copiii din Lupeni de la Școala pentru copii cu nevoi speciale, organizată la ISPE-București.
- martie 2011, „Flori în grădina japoneza II” ISPE-București.
- aprilie 2008, „Flori și peisaje” –TIB, București;
- mai 2008, „Flori în gradina japoneză I”- Sala de expoziție a Institutului IRECSON, București;

- mai 2007, „Egalitate de șanse” la Geoagiu, jud. Hunedoara;
- iunie 2007, „Nedeie Vulcăneana”, Vulcan, jud. Hunedoara;
- iunie 2006, „Alpin”- în cadrul Conferinței Naționale de Energie, Neptun;
- martie 2005, „Anotimpuri”, ISPE-București;
- iunie 2001, „Lumini și umbre” la „Întâlnirea fiilor satului”, Ciuperceni, Gorj;
- mai 2001, „Peisaje”, cu ocazia celei de-a 45-a aniversari a S.E. Paroșeni;
- În ianuarie 2001, s-a înscris la „Club Art”

VALI PARASCHIVOIU

Zâmbește și urmează-ți visul

Nu șterge lacrima de dor
Când visul e la început,
Nici pentru el nu e ușor,
Visul cu tine s-a născut.

Nu-ți alunga singur speranța
Cu timpul, vei uita ce-a fost
Nu-ți îngrădi în lanțuri viața
Că visul tău, are un rost.

În suflet vei găsi răspunsul
La întrebări ce-o să le-auzi,
Zâmbește și urmează-ți visul,
Nu căuta să te ascunzi.

Purtat în gândurile tale
Nu știi când te va ajuta
Dar într-o zi, privind în zare,
Țărnul visat îl vei vedea.

Zâmbește și urmează-ți visul,
De-o veșnicie-i pe pământ
Prin ochii lui vezi paradisul,
Trecând prin lacrimi, la-nceput.

Ajunge, e destul ce-a fost

Am încercat să țin aproape

Iubirea care ne-a unit
Și multe le-am lăsat deoparte,
La ce va fi, nu m-am gândit.

Am căutat să fie bine
Păstrându-mi sufletul curat
Și-aveam încredere în tine,
Dar zâmbetul ți s-a schimbat.

De-o vreme, sufletu-mi suspină
Și-mi este greu să mai ascult,
Vorbele-ți pline de minciună...
Am obosit, este prea mult!

Acele clipe minunate
Pe care viața ni le-a dat,
Nepăsător, le-ai șters pe toate
Nimic în suflet n-ai păstrat.

Minciuni în zâmbet adunate
Și-atâtea vorbe fără rost,
Atâtea visuri spulberate...
Ajunge, e destul ce-a fost!

Știi că plec

Am vrut să-ți spun
Tot ce gândesc
Dar n-avea rost
Să-ți amintesc.
Știi că plec
Și n-o să-ndur,
Privirea mea,
Ți-a spus destul.

Te-aș fi crezut
Dar nu-i deajuns,
Dorința ta,
Nu-i un răspuns.
Te poți schimba
Dacă iubești
Dar am simțit,
Că nu-ți dorești!

Speram să vezi
Ce văd și eu
Și să-nțelegi
Cât mi-e de greu.
Ce ți-ai dorit,
De-acuma știi!
Să mă oprești,
E prea târziu!

MARIANA TĂMAȘ

ULTIMUL CLOPOTEL

La Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” din Sighișoara

Stimați invitați, dragi părinți, iubiți elevi

În această minunată zi, o altă generație își ia zborul din școala noastră. Este o zi de bilanț, o zi încărcată de emoții. Avem trăiri amestecate, unele pozitive - prin faptul că elevii noștri dragi pășesc mai departe pe drumul

devenirii lor, altele mai puțin plăcute - pentru că ne despărțim de ei. Elevii noștri au devenit în timp copiii noștri, și tot așa ca un părinte, simțim bucuria realizărilor lor.

Dragi elevi, de astăzi, lumea pentru voi capătă noi dimensiuni. Ea devine uriașă, interesantă, misterioasă și ademenitoare. Porniți pe drumul cunoașterii atât de complex, atât de întortocheat.

Ați ajuns la vârsta caracterizată prin vioiciunea observației, a ideilor și a imaginilor. Să discerneți faptele, să înfrunțați greutățile, dar să vă păstrați totuși voioșia. Sunteți la vârsta care conferă sinceritate, entuziasm, păstrând în același timp fantezia și imaginația copilăriei. Viitorul este al vostru, în care stau toate cuceririle și toate surprizele. Pentru tot ce veți descoperi, să aveți tăria de a trece mai departe!

Fie ca zborul să vă fie înalt, credința puternică, iar gândul senin și îndrăzneț! Învățătura să vă fie cântec, sufletul poezie și viața un întreg poem! Mult succes pe noua cale a vieții: anii de liceu! Succes pe mai departe și să nu uitați că, doar învingând greutățile, poți ajunge mai departe!

Vă dorim tuturor succes la examenul de Evaluarea Națională!

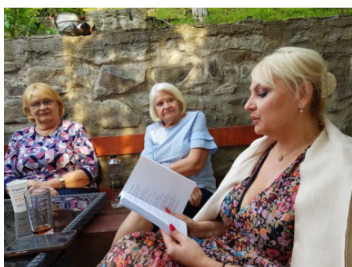
Cu mult drag,

Director prof. MARIANA TĂMAȘ

ÎNTÂLNIRE DE CENACLU

Gazdă, Silvana Andrada, Liliana Tcacenco, Corina Grigore. Invitați: Gabriella Costescu, Ana Munteanu Drăghici, prof. Felicia Cismaș, prof. Nicolae Suciu și soția, Irina Tătăranu, Florin Voican, Vasile Luca, interpreți de muzică folk, Anda Voican și Traian Comșa.

Luminița Tcacenco, Corina Grigore, Silvana Andrada

Ana Drăghici, Florin Voican, Irina Tătăranu, Nicolae Suciu

O frescă a Sighișoarei

Urcam pe-a Sighișoarei colină
Cu sufletul învâluit de dor,

Pasu-mi devenise zbor...
Mă-ntâlneam cu lira cea divină!

Serpentinele devenite arcușuri,
Pe când artiștii se-adunau în stol
Orfeic fredonând din arta lor
Și-n portative se-ntreceau urcușuri...

Porțile casei, rai de vis,
Deschise ne primeau pe înserate
Cu sufletele-n straie de palate
Mânați de-al străzii poetic înscris.

A fost să fie denumită
„George Coșbuc” această destinație
Ce-adună iubitorii de creații
Și-artiștii în mănunchi de generații.

Purtând numele poetului neamului,
Picior de vers devine pasul
Și păsări ne trimite glasul
Spre-nnobilarea hramului!

În verdele grădinii, regală agoră,
Aleasă masă ne primește,
Din a tăcerii taină glăsuiește
Prin muzică și versuri, sacră oră!

Matroana poeziei, frumoasa Silvana,
Cu artă dă cuvântului transfigurarea
Zbor cugetului ce-are parte de-
ascultarea
Aripei sacre din zidiri de Ane...

„Retorica singurățății”
Poemele-i pe cer înscrise...
Ne-nvăluie în strai de vise
Răspunsuri universalității!

Titluri și nume „adunate pe o carte”
Între coperte gânduri plăsmuite

Îmbie inima spre-a fi citite
De lumină din lumină să ai parte!

S-au contopit cu splendida grădină,
Mireasma nucului când le animă,
Binecuvantatele firilor vestale
Luminii să deschidă vii petale!

Așa precum se face la palate,
Cu toții-s puși la locuri de cinstire
Cu muzică și versuri primenire,
Dar și cu miresme-alese de bucate...

Satira a zâmbit la ea acasă
Prin creatori și interpreți de soi.
Un singur nume devenit-am noi,
Când luna ne-a privit, fiind de față...

Profesori erudiți ne-au dat de știre
Că harul poeziei e un Zeu
Trimis în dar de însuși Dumnezeu,
Să veșnicească-n suflete iubire!

Fost-a și presa pe teren poetic
Să-ncondeieze ore cotidiene,
Nemuritoare clipe de poeme
Și doamne-ale înțelepciunii-n chip
profetic...

Pluteau versuri în cânt de înserare...
Se-amestecau cu stelele pe boltă
Noi, într-a muzelor escortă,
Magic cuvânt, devenit cântare!

Pe cerul, pergament al nemuririi,
Scrisesem numele sacralui mit,
Când printr-o lacrimă a amintirii
O frescă a Sighișoarei m-a privit...

ANA MUNTEANU DRĂGHICI

Florin Voican, d-na Suciu, Gabriella, Ana, Felicia Cismaș, Anda Voican, Irina Tătăranu, Nicolae Suciu

Sighișorând prin Sărmașu și Reghin

Omagiu lui Eminescu, la Sărmașu, județul Mureș

15 iunie 2022. În organizarea Primăriei Sărmașu, a Bibliotecii Orășenești „Liviu Rusu”, a Direcției Județene pentru Cultură Mureș și a Parohiei Ortodoxe Sărmașu, manifestarea a fost deschisă cu o rugăciune de pomenire a lui Eminescu rostită de preoții Daniel Camară și Nicolae Șincan iar apoi cuvântul primarului, ec. Valer Botezan.

Omagiu geniului poeziei românești, Mihai Eminescu, la 133 de ani de la moartea sa. La sala de lectură a Bibliotecii Orășenești „Liviu Rusu”, am realizat o expoziție de carte cu titlul: „In memoriam Mihai Eminescu”. Au fost expuse volume de poezii, cărți despre opera, viața marelui poet, dar și cărți de critică literară.

Jurnaliști și scriitori mureșeni au adus un omagiu celui pe drept numit de Constantin Noica „Omul deplin al culturii românești”. Au participat: Gheorghe Nicolae Șincan (președintele filialei Mureș-Harghita a UZPR), Nicolae Băciuț, Gabriella

Costescu, Ana Munteanu Drăghici și Lazăr Dănilă Gîrbuleț. Invitați pentru a susține momente cultural-artistice, au fost membrii ai Grupului Folcloric „Graiul Câmpiei”. Mulțumim tuturor pentru participare, susținere și implicare.

Dinuca Burian

Ziua de 15 iunie 2022, ne-a restituit aura novatorului limbii române Mihai Eminescu „măiestru șlefuită” prin opera sa nemuritoare.

Localitatea Sărmașu ne-a primit sub semn eminescian. Au avut loc comunicări științifice, recitări, recitaluri de poezie. Primire cu prietenie, căldură sufletească și atașament de breaslă scriitoricească, ospitalitate românească, cât și surpriza premierii privind concursul de poezie religioasă „Credo”. Mănunchiul generațiilor cu recitări din creația „poetului nepereche” și dedicația creațiilor luceafărului poetului care „fiind atât de român, e universal”.

Nicolae Șincan, Nicolae Băciuț, Gabriella Costescu,

Plecând de la Sărmașu, acest „focar de cultură” cum este denumită localitatea, am poposit la Biblioteca „Petru Maior” din Reghin, casă a cărților în care, a fost evocat poetul Mihai Eminescu, la împlinirea a 133 de ani de la trecerea sa în eternitate. Moderatorul evenimentului scriitorul Florin Bengean, ne-a primit cu brațele culturii deschise. Personalități ale culturii au fost invitate să ia

cuvântul: Scriitorul Nicolae Băciuț, Gabriella Costescu, Gheorghe Nicolae Șincan, Ana Munteanu Drăghici, Dănilă Gîrbuleț, alți scriitori și personalități reghinene.

Ana Drăghici, Florin Bengean

Gabriella Costescu președinte a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, a oferit domnului Florin Bengean, director al Bibliotecii „Petru Maior”, „Diploma de Gratitude” pentru susținerea și promovarea culturii, în parteneriat cu Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”, cât și o vioară stilizată, realizată de domnul Heinz Peter Schueller din Reghin. A mai fost donată bibliotecii, Antologia „Creneluri Sighișorene – 10” ed. „Vatra veche”, carte document care cuprinde istoricul asociației și toți membrii ei.

Subsemnata am donat bibliotecii „Petru Maior”, cartea de autor „Cereasca grădină” ed. „Vatra veche” și „Anotimpuri de dor” autor Ligia Ana Grindeanu, ed. „Ardealul”.

În sală s-au mai aflat preotul Vasile Chiorean, scriitorul Ilie Frandescu, dl. Nicolae Bloy, invitați reghineni.

Ne-am bucurat sufletele alături e scriitorii reghineni și sarmășeni, am mai adunat în tolba culturală emoții și poezie.

Ana Munteanu Drăghici

VIORICA NEGOIAȘ

Parfum

Eu ce să înțeleg?
Două cuvinte nu mai leg
Mă pierd din fire,
Dintr-o privire.
Când vreau să plec
Privirea îmi aplec,
Sunt crini în floare
Te simt ca pe o sărbătoare.
Ce să înțeleg?
Mă leg
De un parfum,
De peste drum.
Îmi ești
Ca în povești
În frunză verde,
În care, voi mai crede?
Timpul îmi arată
Încă odată
Că mă iubești
Parfum îmi ești!

Ochi fără libertate

Garduri prea înalte,
pe cealaltă parte,
crește o iarbă,
care mă întrebă,
de ce nu vede drumul?
Se simte parfumul,
unor flori abia înflorite
potrivite,
să fie privite!
Ochi fără libertate,

garduri prea înalte!
Cald în lume,
mult prea frig în suflete!
Mi-e frig și dărâm ziduri cu ochii!

Cu flori în păr

Viața!
Fiecare cu îngerii săi.
Toată viața am crezut în stele.
Am atins una din ele.
La cizeci și opt de ani
am văzut chipul unui înger.
Ceilalți stau și acum încă ascunși.
Să mă creadă lumea cum vrea.
Eu mai cred într-o stea.
Merg cu ea și tot ce ating, devine aripă.
În viața mea, nu sunt perfectă, dar știu
că ceea ce fac, e de la Dumnezeu.
Așa se explică că mai trăiesc,
învăț și dăruiesc
ceea ce el cu putere, mi-a pus în suflet,
singura avere.
Iubirea!
Iubesc și nici nu vreau, să nu fiu o ciudată.
Oamenii deosebiți, sunt cu totul altfel.
Știu plânsul dar dacă pot să aduc puțin soare,
îmi pun în păr o floare și cânt
și uit cum sunt.
O ciudată!
Dar dacă n-aș fi așa, nu aș fi ca o poveste.
Îngerul meu, e cu mine mereu.
El îmi pune, flori în păr.

Alexandru Darida, „Mama și copilul”

Răzvan Ducan - 65

Aproapele – dedicație

(de Gabriella Costescu)

Eu am învățat Pildele Cărților Sfinte
Să-i arăt Aproapelui cum umblu în lumină...
Aproapele și-a sfințit propriile cărți
Singurând în preajma lui Eminescu, Nichita,
Băciuț,
Ieșind din sine, să privească lumina
Emanată de înțelepți.

Eu i-am arătat Aproapelui învățătura primită,
Dar Aproapele era deja învățător.

Păcat doar, că de multe ori

Dădea învățătura pereților,

Pereți despre care știm

din Pildele Cărților Sfinte,

Că au urechi și într-o zi vor striga!

Și eu și Aproapele ne-am îmbrăcat cu poezia,

Haină sigură pentru restrîște,

Croită de Cel care ne-a trimis înțelepții

Pe lângă care singurăm.

Eu și Aproapele îl cunoaștem pe Băciuț,

Care, l-a privit pe Nichita în ochi, iar Nichita,

Prin altcineva l-a privit pe Eminescu,

Poetul care în „Scrisoarea I-a” descrie

Demiurgul.

Dar noi toți, în strigătul din „Curba lui Gaus”

Spre „Poporul acesta de proști”,

Vă spunem să știți, că avem „Același Rai”!

Fiindcă îl cunoaștem pe Acela care a poruncit

Să fie scrise pentru popor

Pildele Cărților Sfinte!

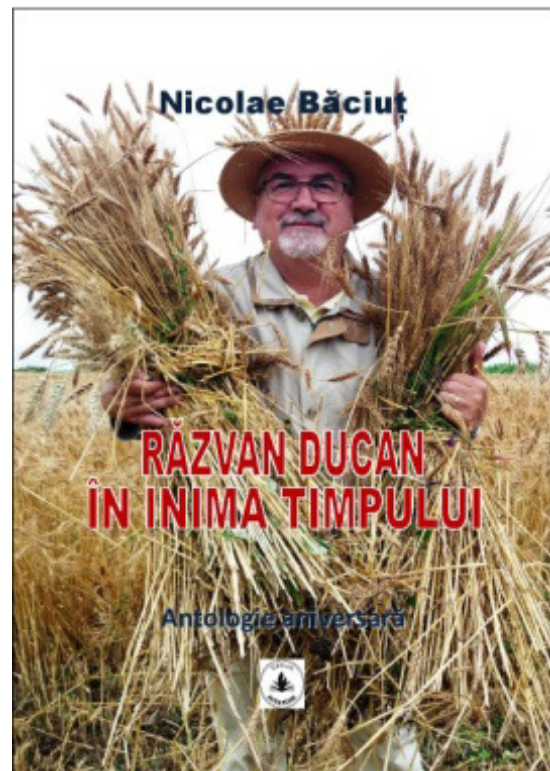
Lansare la Aniversare sau Aniversare cu Lansare!

Vineri, 24 iunie 2022 - Triplă lansare de carte la Târnăveni: subsemnatul cu cărțile de versuri:

- **Aștept o farfurie zburătoare căreia să-i zic mamă”**

- **„Trambulind cu Nichita”** și

- **„În inima timpului”**, Nicolae Băciuț cu cartea dedicată subsemnatului, ca antologie aniversară.

Toate aceste cărți au fost scoase la editura lui Nicolae Băciuț, Vatra veche. De altfel, Nicolae Băciuț a fost cel care a moderat întâlnirea unde poezia și-a dat mâna cu muzică folk, totul într-un regal de bun simț etic și estetic. Manifestarea a avut loc în uvertura zilei când împliniam 65 de ani de viață terestră.

Cel mai frumos cadou primit a fost prezența fizică a numeroși prieteni literați, și nu numai literați, din: Tg. Mureș, Reghin, Sighișoara, Blaj, Teiuș, Dumbrăveni și desigur, Târnăveni. Mulțumesc tuturor celor prezenți pentru cuvintele frumoase adresate. Mulțumesc pentru minunatele cadouri. Mulțumesc fiindcă încă mai există solidaritate și prietenie.

Cred

Cred că în mine este și timp putrezit
și timp ce după un timp s-a cimentat,
timp a ceea ce ar fi trebuit să fie,
însă nu am putut, nu am vrut sau l-am ignorat.

Acest timp a fost cu timpul integrat în peisaj
și după un timp s-a confundat cu el,
fără o lumânare aprinsă la căpătâi,
înmormântat în propriul rastel.

Port și vina unui timp resorbit,
fagocitat și el fără milă ca orice intrus,
îmi închipui anticorpi sărind la metafore,
hrănindu-se cu ceea ce aș fi avut de spus.

Răzvan Ducan

RĂZVAN DUCAN – 65

Anul acesta, de Sânziene, cerurile s-au deschis parcă mai larg decât altădată, salutând atât de generos, întâlnirea invitaților poetului Răzvan Ducan, la împlinirea a 65 de primăveri, la restaurantul *Darina* din Târnăveniul natal, mult elogiat în poeziile sale.

Prieteni de o viață, majoritatea scriitorii veniți din județele limitrofe, dar mai ales din vechiul *Diciosânmărtin* prin care trecuse cândva Mihai Eminescu mergând spre Blaj, au făcut din lansarea celor două volume de poezie ale lui Răzvan Ducan, apărute într-o singură lună - pretext de zile mari - o veritabilă atmosferă de cenaclu în care poezia și muzica folk de bun gust să-și dea încă o dată mâna, concurând la găsierea katharsis-ului atât de necesar sufletelor noastre, mai ales în vremurile de acum.

La dorința sărbătoritului, domnul Nicolae Băciuț, în calitate de director al *Direcției Județene pentru Cultură Mureș*, a preluat conducerea lucrărilor activității de suflet, provocând, într-o atmosferă de totală relaxare, pe fiecare dintre invitați, la o poveste, fie despre cele două cărți de poezie (Răzvan Ducan - *Aștept o farfurie zburătoare căreia să-i zic mamă* și Răzvan Ducan - *Trimbulind cu Nichita*, ed. *Vatra Veche* 2022), fie despre omul și scriitorul Răzvan Ducan, cu tot ceea ce are el mai deosebit, adică despre nimeni altul decât despre cel care precizase în incipitul întâlnirii, că pentru el, cel mai frumos cadou suntem noi, invitații lui, care iată, am răspuns *prezent* la această întâlnire.

După o binevenită rugăciune rostită de cei doi preoți participanți la întâlnire, Gheorghe Nicolae

Șincan și Aurel Hancu, alocuțiunile invitaților provocau de Nicolae Băciuț, s-au derulat firesc, cantro-POVESTE, punctând minunate amintiri, fără să se poticnească într-un tipar anume, pe un ton colocvial, pretext pentru deschiderea totală a onora față de ceilalți.

Mulțumim Celui de sus că, după atâtea restricții, a îngăduit să ne revedem încă o dată, în sfârșit, pentru a ne bucura unii de alții și pentru a ne salva povestind câte și mai câte lucruri frumoase.

La mulți ani cu sănătate și cu cât mai multe bucurii, Răzване, alături de frumoasa ta familie!

Nicolae Suci

Aniversare sărbătorită prin lumina cărții!

În data 24. 06. 22, la Târnăveni, poetul și scriitorul Răzvan Ducan și-a sărbătorit a 65-a aniversare, dăruind cititorilor încă o petală a trăirilor sale în volumul intitulat „Aștept o farfurie zburătoare căreia să-i zic mamă” - editura *Vatra veche*. I-au fost alături familia, prietenul de o viață, domnul Nicolae Băciuț, directorul Direcției pentru Cultură Mureș, oameni dragi, poeți, scriitori, oameni de cultură.

Văzut și perceput prin ochii fiecăruia dintre noi ca om și poet, Răzvan Ducan și-a găsit culcuș în „Inima timpului”, o antologie realizată de către domnul Băciuț cu această ocazie, rămânând acolo ca o emblematică personalitate a culturii mureșene și nu numai!

La mulți ani Răzvan Ducan! Felicitări pentru întreaga ta creație și activitate scriitoricească!

Carolina Baldea

Preot Hancu, V. Luca, Carolina Baldea, Răzvan Ducan, Gina Moldovan, Vasile și Vanda Ani, Fam. Suci Nicolae, Ioan Mihălțan, Luminița Dobreanu, Traian Comșa, Claudia Vodă, Codruța și Nicolae Băciuț, Carmen Ducan, Cecilia Bogdan, Viorica Șutu, Adriana Dandu, Elena Cristea, Viorica Feierdan, Sorina Bloj.

Ziua Drapelului în Orașul Sărmașu

La Biserica Ortodoxă cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din Sărmașu, ziua de duminică 26 iunie 2022, a fost zi de dublă sărbătoare. Ziua Drapelului Național - simbolul identității, suveranității și unității noastre naționale.

Înainte cu o zi, drapelul a fost coborât de pe catargul din centrul orașului, în prezența primarului Valer Botezan, a formațiunii de Pompieri a cărei comandant este Lt. Col Nagy Alexandru, Subfiliala Sărmașu, a Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere, Președinte col. (r) Ilie Chiorean însoțit de Lt. Col. Dumitrescu Marcel și Sergent în Rezervă Chiorean Angelica. Drapelul este estimat ca fiind cel mai mare drapel din județul Mureș, a fost transportat la biserică, unde, a fost păstrat pe timpul nopții.

Preot Camară Daniel, Primar Valer Botezan

După slujba de duminică dimineață, preotul Daniel Camară a făcut sfințirea drapelului, apoi a dat cuvântul invitaților, membrii ai Asociației Literare „Creneluri Sighisorene”: subsemnata, Ana Munteanu Drăghici și Lucia Steffens. La acest eveniment am primit invitația din partea doamnei director a Bibliotecii „Liviu Rusu”, Dinuca Burian, care, a intrat în biserică împreună cu grupul de copii din asociația „Graiul Câmpiei”, îmbrăcați în costume populare, purtând fiecare în mâini câte un drapel.

Preotul Daniel Camară a invitat enoriașii să se încoloneze în fața bisericii, unde drapelul a fost desfășurat, iar în acest fel a fost transportat spre catargul din centrul orașului Sărmașu, în fața Monumentului „Vasile Simonis”. S-au alăturat

pompierii militari, oficialități și participanți, iar într-o solemnitate emoționantă, drapelul fost ridicat pe cel mai înalt catarg din oraș cu intonarea Imnului de Stat al României.

Primarul orașului Valer Botezan, împreună cu alți preoți din stele aparținătoare, Balda, Sărmașel Sat, cât și directorul Liceului Teoretic „Samuil Micu” prof. Ruță Ciprian, au rostit alocuțiuni cu referire la însemnătatea evenimentului.

Grupul de copii „Graiul Câmpiei” instruiți de doamna Dinuca Burian, au recitat poezii, de asemenea a recitat Ana Munteanu Drăghici și subsemnata.

Col. (r) Ilie Chiorean, Sergent(r) Chiorean Angelica, Valer Botezan și soția, Lt. Col. Dumitrescu Marcel.

Se împlinesc, 174 de ani de când Guvernul provizoriu al Țării Românești stabilea, prin Decretul nr. 1 din 14/ 26 iunie 1848, drept drapel flamura în culori – albastru, galben, roșu, pe care era înscrisă deviza revoluționară „Libertate, Dreptate, Frăție”.

Pentru noi, a fost un moment înălțător și emoționant. Trăiască România, trăiască tricolorul, trăiască nația română.

Gabriella Costescu

PICĂTURA DE SĂNĂTATE

VALENTINA DAN MPH, este coordonatorul programului de schimbare a stilului de viață de la Centrul Lifestyle Herghelia.

Gabriella Costescu,
Valentina Dan

Din biografie:

- 1994 un Master în Sănătate Publică, specializarea Educație pentru Sănătate și Promovarea Sănătății, la Universitatea Loma Linda din California, SUA.
- Cursuri academice de Nutriție generală și Nutriție în sarcină, alăptare, copilărie, adolescență și vârsta a treia.
- Program de training în bucatăria Centrului Lifestyle Wildwood din Georgia, SUA, timp de opt luni în 1991-1992.
- Experiență practică în arta culinară ca observator profesional în centre ca: Weimar Institute, Pacific Health Education Center, Lifestyle Center of America, din SUA, și Hope Camp din Canada.
- Redactor la revista Viața+Sănătate din 1999.
- Natura, poezia și muzica clasică sunt activități preferate în timpul liber. Drumețiile montane și schiatul sunt modul cel mai gustat de recreere al familiei Dan.

DR. NICOLAE DAN MPH

este directorul Centrului Lifestyle Herghelia.

- Redactor-sef al revistei Viața+Sănătate.
- În prezent, este la finalul unui program de doctorat și cercetare în domeniul impactului schimbării stilului de viață în factorii de risc cardiovasculari.
- Medic specialist în Sănătate Publică și Management Sanitar.
- Master în Sănătate Publică, Universitatea Loma Linda din California SUA.
- Coautor al unor ghiduri nutriționale pentru populația generală adoptate de Asociația Română de Cardiologie.
- Face parte din corpul profesoral al Facultății de Sănătate Publică, Universitatea Loma Linda din California, SUA.
- Membru fondator al Colegiului American de Medicina Lifestyle.
- Membru al Asociației Americane de Dietetică și al Asociației Americane de Diabetologie.

INTERVIU

Cu Dr. Nicolae Dan, MPH, director al Centrului de Sănătate și Medicină Preventivă – Herghelia, Comuna Ceuașu de Câmpie, județul Mureș.

Dezvoltarea și dotarea activităților de reabilitare, recuperare, îngrijiri medicale.

Istoric:

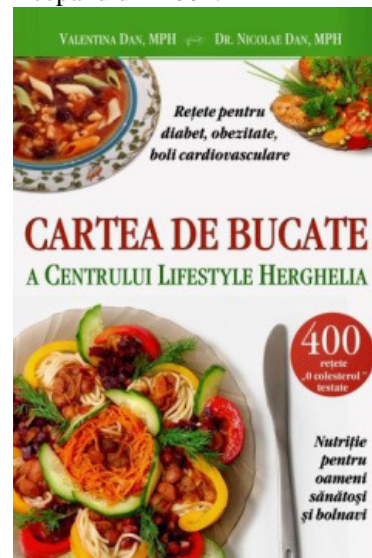
Startul ideii: 24 decembrie 1989
Construcție Centrului: 1993-1996

Training lideri proiect în SUA și Europa: 1991-1996

Primul program cu pacienții: 1 septembrie 1996

Număr serii/ pacienți/ an: 24

serii de 11 zile, 50 pacienți/serie, total pacienți pe an: 1200
Program Training personal medical de 1 an din 1999-prezent – peste 400 cursanți pregătiți
Program de legumicultură și sericicultură organică - din 1997
Suport pentru alte 8 centre similare în țară și străinătate: începând din 2002.

R: Stimate domnule doctor Nicolae Dan, pentru cititorii interesați de nutriție și sănătate, vă rog detaliați, cum v-a venit ideea de a înființa un centru medical de reabilitare, care presupune desigur inovație și implicare?

Dr. Nicolae Dan: Ideea de a înființa un Centru medical pentru recuperarea și remisiunea bolilor cronice ale civilizației a avut doua surse. Pe de-o parte a fost visul dintotdeauna al tatălui meu, de a avea și în România un astfel de așezământ iar pe de altă parte a fost dorința mea ca student la medicină de a ajuta ca bolnavii cardiaci, hipertensivi, obezi, diabetici, ulceroși și cu afecțiuni inflamatorii ale colonului nu doar să încetinească cursul bolii ci să-l oprească și chiar să obțină remisiunea acestor boli prevalente în România. Astfel, imediat după Revoluție, în 24 decembrie 1989, am realizat →

că libertatea a adus cu sine posibilitatea de a înființa în România un Centru de recuperare și remisiune a bolile cronice ale civilizației și am hotărât să-mi dedic viața acestui scop. Din 1991 până în 1994 am avut șansa de a mă pregăti în SUA împreună cu alți 5 tineri cu care am format nucleul viitoarei echipe de la Herghelia.

R: Pentru ca acest plan să fie realizabil, presupun că aveți nevoie de o pregătire în domeniu.

Dr. Nicolae Dan: Pregătirea noastră a cuprins un stagiul de aproape 2 ani în Centre de Medicină a stilului de viață din Georgia și respectiv Alabama, SUA, cât și un program de masterat la nivel universitar - în Nutriție și Sănătate Publică și Educație pentru Sănătate și Promovarea sănătății cu accent pe nutriție (soția mea Valentina Dan) la Universitatea Loma Linda din California, SUA. Din 1994-1996 am avut de asemenea șansa de a ne ține pe perioade mai scurte în diverse instituții europene.

În 2004, am înființat o Asociație non-profit „Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă” și am început lucrările la construcția propriu-zisă de lângă satul Herghelia, comuna Ceuașu de Câmpie, județul Mureș. În vara târzie a anului 1996, am terminat construcția și am avut prima serie de pacienți la 1 septembrie 1996. Am conturat din start trei obiective călăuzitoare pentru activitatea de la acest Centru:

1. Să fie un centru educațional pentru pacienți, să creeze un mediu clinic în care să integrăm la toate nivelele de îngrijiri medicale o componentă de Educație pentru sănătate și de Promovare a sănătății.

Aceasta a presupus educație continuă și pentru tot personalul medical și administrativ al Centrului pentru a integra medicina cauzală a stilului de

viață cu medicina convențională, care fără schimbarea stilului de viață s-a dovedit a fi ineficientă în remisiunea bolilor cronice ale civilizației.

2. Să practicăm o medicină modernă bazată pe dovezi. Am fost pionieri într-un câmp de intervenție nou pentru România, și am decis să nu folosim metode de tratament sau de îngrijiri medicale care nu sunt bazate pe fiziologia umană, nu aparțin de medicina bazată pe dovezi. Am avut onoarea ca datorită activității de pionierat de la Herghelia să fim printre fondatorii Colegiului American de Medicină Lifestyle (a stilului de viață) sub egida Asociației Medicale Americane, forul medical care legitimizează practica medicală convențională în SUA.

3. Să avem o abordare integralistă a pacientului, o abordare multidisciplinară unitară. Acest obiectiv avea două direcții:

A) - să abordăm ființa umană în complexitatea inter-relațională a ei: atât fizic cât și psiho-emoțional și mental și,

b) - să integram, să conectăm și să complementăm progresele fiecărei din următoarele specialități: cardiologie, diabetologie, nutriție, boli de metabolism, medicina internă, gastro-enterologie, neurologie și psihiatrie.

R: Având toate aceste „chei” de abordare, ce strategii ați folosit?

Dr. Nicolae Dan: Cele 6 strategii majore de schimbare a stilului de viață, pe care le-am folosit cu succes în cei 25 ani de activitate, pentru a complementa abordarea convențională a bolilor cronice ale civilizației sunt:

- nutriție sănătoasă bazată pe alimente vegetale integrale
- activitate fizică regulată
- îmbunătățirea calității somnului

- dezvoltarea abilităților de management al stresului
- evitarea folosirii substanțelor riscante (care sunt nocive și/sau produc dependență)

- dezvoltarea suportului social

R: Odată realizate acestea, care au fost rezultatele?

Dr. Nicolae Dan: Ca urmare a rezultatelor foarte bune obținute încă de la început, odată pornită în 1996, activitatea noastră a funcționat fără întreruperi până astăzi, pacienții satisfăcuți fiind principala modalitate de marketing (word of mouth). Personalul a crescut de la 18 angajați în 1996 la aproape 50 în 2021. În 25 de ani de activitate au trecut pe la Herghelia peste 25.000 de pacienți care au stat 18 zile sau 11 zile cu noi. Am avut rezultate remarcabile în bolile cardiovasculare aterosclerotice, hipertensiune, în diabet de tip 2, obezitate, hiperlipidemii, boli inflamatorii digestive, depresie, dependențe (abandonarea fumatului, droguri) dar și în recuperarea neuro-psiho-motorie după accident vascular cerebral, infarct miocardic și alte afecțiuni care reduc mobilitatea. Astăzi știm că toate aceste boli sunt inter-conectate și interdependente, iar stilul de viață nu are doar valențe preventive ci și curative în tratamentul acestor boli.

R: Ați avut desigur experiența din Universitate.

Dr. Nicolae Dan: În 2006 am desfășurat, în colaborare cu cercetători de la Universitatea Loma Linda, un studiu clinic randomizat, de pionierat, care a demonstrat că rezultatele foarte bune obținute la Herghelia până atunci pe pacienți deja bolnavi, se pot obține și în populația generală din câmpul muncii prin programe de schimbare a stilului de viață gen Herghelia. Grupul de tratament, randomizat din angajații a trei întreprinderi din Târgu Mureș, au obținut în→

doar 10 zile la Herghelia, scăderi impresionante a unor factori de risc cu impact major în bolile cronice ale civilizației: în medie colesterolul grupului a scăzut cu 31%, LDL colesterolul a scăzut cu 34%, trigliceridele au scăzut cu 20%, glicemia cu 25%, greutatea cu 1,5 kg, tensiunea arterială sistolică cu 17,5 mmHg și diastolică cu 10 mmHg. La un an de follow-up subiecții din grupul de tratament care a fost la Herghelia 10 zile, au menținut suficiente obiceiuri sănătoase pentru ca ricul lor cardiovascular să fie doar 50% din riscul cardiovascular inițial, de din-nainte de a intra în studiu.

R: Cum ați început cu promovarea Centrului de Sănătate și cum ați primit pacienții?

Dr. Nicolae Dan: Am început inițial cu 36 de locuri în camere de două paturi cu grup sanitar propriu, complexul Herghelia s-a extins în 2008 la 50 de locuri - avem serii cu durata de 11 zile cu date fixe de începere și funcționam tot timpul anului, serie după serie. Locurile în serii sunt ocupate cu aproape un an înainte, și avem și o listă de așteptare de 40-50 de persoane pentru fiecare serie. De asemenea, ar fi fost multe cazuri de recuperare neuro-psiho-motorie care ar fi dorit să fie tratate la Herghelia de-a lungul anilor, dar datorită *limitărilor date de designul clădirii și a circuitelor actuale* nu putem accepta decât 1-2 cazuri pe serie și nu le putem deservi cu eficiență maximă datorită *dotărilor necorespunzătoare*.

În 1999 am pornit un program de training a terapeuților care urmau să lucreze cu noi. Trainingul a fost în limba engleza pentru ca să

putem oferi o șansă și altor tineri cu precădere din Europa de est, dar și din restul lumii, să fie pregătiți în ceea ce avea mai bun programul nostru de la Herghelia. Programul de training a continuat până anul acesta când am tranziționat spre o Școală Postliceală Sanitară care s-a deschis în Septembrie 2021, prin ordinul Ministrului Învățământului, și care va pregăti asistenți medicali generalişti cu diplomă de stat recunoscută în UE. Ceea ce este unic în acest program de pregătire a asistenților medicali generalişti este că pe lângă pregătirea convențională conform curriculei naționale vor fi învățați și nursing în medicina stilului de viață și vor fi pregătiți și ca instructori de educație sanitară.

R: Probabil v-ați gândit, după aceste reușite, să ieșiți în spațiul european, să vă extindeți.

Dr. Nicolae Dan: În 2002 am fost invitați de către un pacient din Republica Moldova, să colaborăm la deschiderea unui Centru de medicină a stilului de viață în țara-soră. După 12 ani, și o lungă istorie, în primăvara lui 2014, s-a deschis Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Moldova de la Sărata Nouă, la 1 oră și jumătate de condus spre sud, de la Chișinău. Am mai ajutat la deschiderea unor centre similare în România, Portugalia, Bulgaria și mai nou în Ungaria.

În 2000 am pornit în cadrul instituției o grădiniță și școală primară acreditată de Ministerul Învățământului iar din 2004 școala s-a mutat în satul Câmpenița și s-a dezvoltat ca entitate de sine stătătoare, oferind învățământ până la liceu (clasele 1-12) și purtând numele de „Liceu teoretic Dr. Lind”.

R: Cum v-ați gândit să promovați activitatea dv., în mass-media?

În primăvara lui 1996 am început să edităm o revistă de Educație pentru Sănătate și promovare a unui stil de viață sănătos (cu titlul *Sănătate pentru toți*), menită să informeze și să educe populația care nu putea să ajungă la Herghelia, despre impactul stilului de viață asupra sănătății. Din 2000 ne-am unit forțele cu o editură bucureșteană și de atunci revista *Viață+Sănătate* a apărut cu *frecvență lunară*, în tiraje de 10.000 de exemplare, în ultimii ani tirajul scăzând datorită orientării populației spre online dar și în prezent se tipărește un tiraj de 4.500 de exemplare. Distribuția se face printr-o rețea proprie a editurii cu care colaborăm, astfel încât toate aceste reviste tipărite de mai bine de 20 de ani, lunar, au ajuns la zeci de mii de cititori din toate colțurile țării.

Am fost implicați ca membri fondatori ai Asociației Române de Nutriție și Dietetică, și în demersurile pentru votarea în parlamentul României a Legii Dieteticianului care statutează rolul și locul dieteticienilor ca profesie medicală, cât și în organizarea Colegiului Dieteticienilor din România. De asemenea am contribuit la înființarea Societății de Medicină a Stilului de viață din România cât și la desfășurarea primului congres al acesteia în septembrie 2021.

R: Vă urez succes, mulțumesc pentru interviu. Sănătate.

R: GABRIELLA COSTESCU – jurnalist, membru UZPR, Filiala Mureș-Harghita.

EMIL MOCANU

(ALANGELEI)

Membru al Cenaclului
„Fractali” București

Efectul firului de nisip

Când firul de nisip
în ochi s-a prins,
Lumina ochiului,
încet, încet s-a stins;
Dar, mi-a rămas din spațiul
de privire,
Cât să mai văd un fir de pai
subțire.

Ziceam:(deși eram aproape orb)
„Aproapele, e corb de negru și de
rău...

Ooo, Doamne,vaaai!
În ochiul lui este un fir de pai!
Și-i slut, cu gura strâmbă,
nara cârnă!!!

.....
Cum? Paiul l-am văzut pe
lângă... bârnă?

Minunea unui vis (în stil HIPERBOLIC)

Visam cum Dumnezeu murise...
Dar nu avea niciun mormânt!
Ba chiar nădejdea mea se stinse
În dreapta Lui de Tată Sfânt.

Cu ochi deschiși parcă rămase,
Deschiși cât largul INFINIT...
Iar genele spre mine-ntoarse
Păreau un țărnamărginit...

Arcadele, precum sunt munții!

Sprâncenele, precum un lan!
Iar în depresiunea frunții,
Pupile-n ochi, cât un ocean!

O față, cât o galaxie!
Un păr, ca albul din Lactee
Iar buzele... o feerie,
Nenumărate curcubeie...

Eu am strigat:
„Nuuuuuu, nu se poate
Să nu mai am un Dumnezeu,
Cine mă scapă dinspre moarte
Și cine-mi ia păcatul greu?

Așa puternic mi-a fost glasul,
Că Dumnezeu „S-a fost” mișcat
Și nu murise... privea ceasul
La oră de RĂSCUMPĂRAT!!!

L-am întrebat: „Ai gene plânse”?
Și mi-a răspuns în stilul Său:
„Visam , cum Fiul Meu murise
Pe GOLGOTA, în locul tău ...

Căderea timpului

Cade timpul ca un vreasc uscat,
Peste lumea oarbă, efemeră;
Doar puțin și-avem de așteptat,
Un sfârșit și-un început de eră.

Cade vraja nopții peste noi
Și ne leagă-n patimi vinovate,
Pentru trup, veșmintele sunt noi,
Pentru suflet, vechi și nespălate.

Mă cutremur la un pas de CER
Și mi-e frică la un pas de moarte,
Să mă rog, nu știu ce să mai cer,
Iar când cer,
nu știu ce mi se-mparte...

Vine iarna și m-adun la foc,
Vine vara și mă strâng sub soare;
Sunt bogatul căutând noroc,
Sau săracul, căutând mâncare.

Două legi se bat
în pieptu-mi frânt,
Două firi mă vor cu gelozie,
Una pentru goană după vânt,
Alta pentru Slavă și Vecie.

Doamne, dacă preaiubit Îți sunt,
Dacă Har mai este lângă tron,

Vreau să înfloresc pe
NOU PĂMÂNT,
Cum este toiagul lui Aron.

Și mă iartă Doamne cum știi Tu,
Și dă pace sufletului meu;
La ispită zilnic să spun „NU”,
Iar la bine „DA” să spun mereu.

Să mai treci pe lângă ușa mea
Și să bați, să bați cu zăbovire,
Te aștept ca pe o Sfântă Stea,
Ca pe un IZVOR de Nemurire.

Iată-mă acum pe turn urcat
Și veghez să fie „DA” și „NU”;
Cade timpul, ca un vreasc uscat...
Să tot cadă Doamne, că vii TU.

Armonia salvării (OPUS 7)

Ascult armonii clocotind
la apus de Pământ și de Veac:
„Tu exiști
și soliile Tale ne sunt bune
de leac”.

Văd un înger de lumină
Sub flacăra sfeșnică
și în mâinile lui,
Evanghelia Veșnică.

O scrie cu foc
și o cântă mereu:
„Temeți-vă de Dumnezeu”.

Mai aud o strigare
Într-un TRIO CELEST:

„Babilonul cel mare
a fost prins în incest;
A căzut, a căzut
și v-a fi judecat,
Este ceasul...
Ieșiți din palatul lui necurat.
Apoi, a urmat un alt înger și-a
zis:

„Închinați-vă
numai așa cum stă scris”.

.....
Privind îngeri pe cer,
Sanctuarul deschis
și-auzind în eter
ce-a fost spus și descris,
eu am zis,
după cum m-a-ndemnat Sfântul
Duh:

„Un TRIO CELEST
Ți-a cântat în văzduh”.

GEORGE CĂLIN

24 iunie 2022 – Sânzienele sau Drăgaicele

Noaptea de Sânziene este o noapte plină de feerie spirituală și este considerată în tradiția populară ca fiind noaptea când dorințele trebuie expuse imensității Universului sub ocrotirea atentă a acestor ființe numite **Sânziene**. Acestea sunt create din esențele cele mai pure, sunt învăluite de mistere ancestrale, iar existența lor coincide exact cu momentul primei raze de soare care a mângâiat de la începuturi Terra. Sânzienele sunt percepute de către locuitorii din zona actuală a României ca fiind ființe de gen feminin, subtile, volatile, înzestrate cu puteri supraomenești. Sânzienele sunt generoase cu cei care le respectă, ele facilitând ca dorințele pământenilor să devină realitate. Purtate de boarea ușoară a vântului de vară, acestea zboară prin văzduhuri și se opresc pe alocuri în poienile poliflore pentru a înmiresma și mai pregnant parfumurile florilor și de a da maximă putere ierburilor de leac a florei spontane.

Deseori în zborul lor peste relieful variat al României, plutind deasupra mărețelor piscuri Carpatine, acestea se opresc din joaca lor puerilă pentru a se odihni din zborul lor în poienile cu iarbă proaspăt înrouată. Ele colindă România întreagă în noaptea lor, în noaptea cea mai scurtă a

anului, de la țărmul Mării Negre până la Sarmisegetuza, de la Cetățile Ponorului ai munților Apuseni, până pe piscul Ceahlăului, din Câmpia Bărașului până la Gura Humorului, din Șimleul Silvaniei până pe vârful Omu, din Câmpia Banatului până pe platoul munților Bucegi, și tot acest periplu într-o singură noapte. Ființele diafane, ușoare ca eterul, mai frumoase decât nimfele elene, cele care râd mereu de Cronos (ele fiind atemporale), ele iubesc viața în toate formele ei. Ele sunt percepute a fi juste și nepărtinitoare, nefavorizând spicul grâului, în detrimentul dorinței arzătoare a fetei ce dorește a se vedea măritată cu alesul inimii ei, ci ele aduc în egală măsură daruri divine atât oamenilor, animalelor și plantelor deopotrivă.

Sânzienele nu sunt discriminatorii, căci pe tărâmurile unde ele sălășluiesc în timpul anului există doar lumină, pace, nemurire și iubire. În credința populară românească se spune că Sânzienele vizitează pământeni o dată pe an, tocmai în noaptea cea mai scurtă a anului, în noaptea ce e cunoscută ca fiind plină de magie - Noaptea de Sânziene. Mihail Sadoveanu a dedicat un fragment acestei nopți în nuvela intitulată **Noaptea de Sânziene**: „La miezul nopții a rănduit Dumnezeu un răstimp de liniște, când stau în cumpănă toate stihile, și cerurile cu stele și vânturile, după care dintr-o dată toate pierd în scădere. Iarna începe a-și pregăti harnasarii în grajdurile ei din miazănoapte. În acel ceas al cumpenei, Dumnezeu a orânduit pace între toate animalele, jigăniile și paserile. Le dă și lumina înțelegerii pentru acel răstimp, ca să grăiască întocmai așa cum grăiesc oamenii...” (Sadoveanu, 1934: 60).

Noaptea de Sânziene este o noapte în care se crede că puterile cerului se unesc cu puterile pământului, cele masculine se unesc cu cele feminine, într-o armonie desăvârșită pentru a descătușa izvoarele vieții și ale creației, pentru a ajuta tot ce e viu să crească, să se înmulțească și să se răspândească. În ajun de Sânziene fetele ce vor să se mărite se întâlnesc cu flăcăii ce doresc să se însoare. Băieții fac ruguri și împletesc cercuri din ramuri de alun, le aprind și le învârt în sensul mișcării Soarelui, cu strigături menite a grăbi înfăptuirea nunțiilor. La venirea amurgului cercurile înflăcărâte se aruncă de pe coline pentru a se rostogoli la vale, semnificând ciclul vieții. Vârful colinei de unde cercurile arzând erau rostogolite la vale semnifică nașterea, iar parcurgerea cercului înflăcărât până în vale semnifică durata vieții. Cercurile înflăcărâte se opreau în vale și fumegau până la stingere, ceea ce semnifică moartea, stingerea vieții. Aceste focuri sacre, cu menirea de a arde, semnifică purificare,

un ritual de a curăța pământul de toată necurăția adunată în timpul anului și de alunga forțele malefice din împrejurimile satelor. În preajma sărbătorii de Sânziene abundă practicile privind căutarea alesului în vederea căsătoriei. Fetele culeg flori de sânziene (*Galium verum*), din care împletesc cununi. Cu aceste cununi se întorc în sat și le aruncă peste casă. Dacă se agață cununile de hornuri, acesta este un semn că se vor mărita chiar în acel an. În noaptea de Sânziene, se spune că înflorește feriga (*Pteridophyta*), a cărei floare strălucitoare se păstrează pentru descântece și leacuri. Tot atunci, la miezul nopții, înflorește și iarba-fiarelor (*Cynanchum vincetoxicum*) cu care se pot descuia toate lacătele. Florile culese în ziua de Sânziene, prinse în coronițe sau legate în formă de cruce, erau duse la biserică pentru a fi sfințite și erau păstrate apoi pentru tratarea bolilor sau alungarea forțelor malefice. În ajunul nopții de sânziene se culegeau plantele de leac, toate având o eficacitate sigură dacă erau descântate. Tot în noaptea de Sânziene fetele obișnuiau să pună sub pernă flori de sânziene alături de tulpini de busuioac (*Ocimum basilicum*), iasomie (*Philadelphus coronaries*), sulfină (*Melilotus officinalis*), nalbă (*Althaea officinalis*), rozmarin (*Rosmarinus officinalis*), lavandă (*Lavandula angustifolia*), cimbru (*Satureja hortensis*), salvie (*Salvia officinalis*), mușețel (*Matricaria recutita*), verbină (*Verbena officinalis*), zărnă (*Solanum nigrum*), supranumită și Iarbă de dragoste, în speranța că astfel își vor visa ursitul. Femeile căsătorite aveau alte griji, astfel că își înfășurau cu sânziene (*Galium verum*) mijlocul, pentru a nu avea dureri la muncile câmpului. Flăcăii și bărbații își încingeau brăul cu o cunună împletită din pelin (*Artemisia absinthium*) pentru a nu avea dureri de spate când coseau iarba. Atât fetele, cât și femeile, fără deosebire, își puneau în păr sau în sân floarea de sânziene, pentru a atrage atenția asupra frumuseții lor. În dimineața Sânzienelor fetele se scăldau în rouă din zone neumbrate. Roua sânzienelor era strânsă de femei vârstnice într-o cârpă albă, din pânză nouă, apoi pânza înrourată se storcea într-o oală nouă. În drum spre casă, femeile vârstnice care adunau roua nu vorbeau deloc și mai ales trebuiau să evite oamenii în drumul lor spre casă. Dacă toate acestea erau împlinite, atunci cine se spăla cu roua dimineții de Sânziene era sănătos și atrăgător peste an. De asemenea, fetele obișnuiau, în timpul zilei considerată o perioadă extrem de benefică, să se supună descântecului de întors inima unuia către altul, de unde se poate vedea că aproape toată ziua era dedicată în special iubirii. În medicina populară, sânziana este folosită împotriva multor boli, dar aceasta trebuie culeasă în zorii zilei iar

planta trebuie să fie înrourată. Se spune că sânzienele puse în apa de baie întăresc copiii fragili și bolnăvicioși, acest procedeu fiind folosit și pentru tratarea frigurilor. În tradiția populară se crede că roua căzută pe flori în noaptea de sânziene vindecă bolile de ochi și de piele.

Sânzienele sunt numite Drăgaice în zona de sud a țării. În diversele zone ale țării ele sunt denumite precum Albele, Împărătesele Cerului, Doamnele Cerului, Minunatele, Frumoasele, Domnițele, Sfântuțele, Stăpânele, Miresele Soarelui, Măiestrele, Milostivele, Sfintele Mari, Silvanele, Vitezele, Bunele, Binefăcătoarele, Șoimanele, Magistrelle, Pădurenele, Codruțele, Luminoasele, Reginele Holdelor, Dărdaicele. După ziua de celebrare a Sânzienelor apar primele semne că vara se întoarce spre iarnă, și anume scade ziua, crește noaptea, se usucă rădăcina grâului paralel cu coacerea bobului în spic, răsare pe cer constelația Găinușei (Cloșca cu Pui), florile pierd din mirosul și puterea lor tămăduitoare de boală, cucul încetează să mai cânte, iar prin păduri apar licuricii.

(Din „SĂRBĂTORILE ROMÂNI-LOR”, vol. I - III, autor George Călin, volum aflat în pregătire la Editura Ro.cart, București.)

GEORGE CĂLIN

LANSARE DE CARTE

Lucia Steffens

Membră a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, româncă originară din Mediaș și cetățean german prin adopție din anul 1990, Lucia Steffens a străbătut drumul de la Bad Ems, în Ardeal, unde și-a prezentat cele mai recente cărți:

- „**Pecetea iubirii**” – poezii, ed. „Vatra veche”, prefață de Nicolae Băciuț, pictura copertei Viorica Șutu - artist plastic

- „**Dulcea și amara povară a amintirii**” – carte autobiografică, ed. „Vatra veche, prefață George Călin, pictura copertei „Jertfa”, CORNEL VANA – artist plastic.

*Lucia Steffens, Nicolae Băciuț,
Gabriella Costescu*

Prezentarea a fost făcută de scriitorul Nicolae Băciuț: „Această nouă carte, *Pecetea iubirii*, e pusă sub semnul iubirii, ca o... pecete! Faptul că doar la o vârstă venerabilă s-a lăsat prinsă în mrejele poeziei, ruptă de viața literară din România, e perceput ca pe o libertate de a descoperi singură, în limita experienței literare proprii, modalitățile de exprimare. Lucia Steffens se poartă ca într-un soi de dimineață a poeziei.

Confesiunea poetică gravitează în jurul axului iubirii, care antrenează amintiri vechi și noi, într-un elogiu adus acestui sentiment, într-o proiecție ideală, ca supremă rațiune de a fi.

Nu lipsesc nici nostalgiile unor timpuri și ale unor locuri, impregnate cu sentimentul că le aparține mental, chiar dacă apartenența geografică și-a schimbat meridianele. Sub aceeași „pecete a iubirii” stă și partea a doua a

cărții, constituită din „misive de iubire”, într-un dialog imaginar între un enigmatic Ricky și autoare, o reconstruire a unor trăiri în fiorul dragostei.

Unele replici ale autoarei sunt înlocuite de grafică suavă a Vioricăi Șutu, lăsând sugestia plastică să țină loc de cuvânt.

Dincolo de virtuțile poetei, la îndemâna oricui să le judece, performanța cea mai importantă a acestui demers liric este efectul terapeutic al exercițiilor de creație.

Lucia Steffens a reușit să dea un sens superior existenței sale, salvând-o din marasmul unui timp care dă nenumărate probe că iese din timp.

*

Cât despre cartea de proză, „**Dulcea și amara povară a amintirii**” mă aștept să fie mai amplă, o descriere cu amănuntul ar fi benefică, este o carte în care autoarea începând cu copilăria, descrie o viață care începe cu dulcele mării găsit în adolescență formându-și o familie, ca mai apoi să se transforme într-o amară trăire din pricina opresiunilor politice din timpul unui regim totalitar, cât și viața continuată printre străini.”

Invitat special a fost Cornel Vana – artist plastic din Turda, a fost prezent cu expoziția „Împărtașanie”, care a fost așezată în crucea ferestrelor, în ambientul minunat de la restaurantul „San Genaro” din Sighișoara, grație gazdelor Dana și Dragoș Ganea, care s-au exprimat cu entuziasm și bună impresie, pentru alegerea de a ne desfășura evenimentul în locația domniilor lor.

Cornel Vana a făcut referire la lucrările sale, cu bucuria că a oferit prin colaborare Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, 6 lucrări pentru revistă sau alți autori, editate la „Vatra veche”, de domnul Nicolae Băciuț.

Traian Comșa, Cornel Vana, Crina Botan, Gabriella Costescu, Angela Fundiur, Nicolae Băciuț, Ana Drăghici, Simona Miller, Felicia Cismaș, Anda Voican, Cornelia Suci, Emilia Țăran, Daniel Gîrbuleț, Florin Voican

Au recitat poeme din cartea autoarei, Ana Munteanu Drăghici, Cornelia Suci, cât și doamna profesor Felicia Cismaș: „Volumul de poezii *Pecetea iubirii*, abordează o tematică axată pe teme esențiale, tema iubirii ideale în timp și spațiu, ca în mitul lui Orfeu și Euridice sau în mitul lui Pygmalion și Galatea și acea reîntoarcere în acel illo tempore mitic, al paradisiului pierdut. Sunt poeme cu titluri sugestive în care erosul se instaurează într-o dinamică înfometată de spațio-temporalitate ca o revărsare de energii tainice, ca o revărsare de energii tainice. Iubirea devine o stare unică, sacră, de contopire a eului liric cu inefabilul, este o mișcare de spiritualizare prin misterul iubirii, ca o eliberare din canoanele timpului. Este vocea lirică a unei poete mereu în căutarea sensurilor și certitudinilor existențiale prin labirintul cuvintelor, lumii și a sinelui”

Lucia Steffens, Nicolae Băciuț, Gabriella Costescu, Preot Marius Stângaciu.

Au fost prezenți alături de autoare Angela Fundiur, Simona Miller din Atlanta, Florin Voican, preotul Marius Stângaciu cu soția Victoria, Daniel Gîrbuleț, Nicolae Hofnăr, Crina Botan, Emilia Țăran. Anda Voican și Traian Comșa au susținut un recital chitară-voce.

Emoțiile au fost pentru autoare încununate de lacrimi, prezentarea cărții autobiografice fiind cu o temă sensibilă. A poftit invitații să lectureze ambele cărți, după care a urmat o sesiune de autografe.

Bucuria de a împărtăși gândurile într-o carte, nu poate fi decât încărcată de emoții.

GABRIELLA COSTESCU

Cornel Vana, Lucia Steffens

Alt răsărit

Deschide o pagină spre alt răsărit,
Încântă-mă-n cuvinte de iubire,
Ce sunt legate-n sublimă amintiri
În nopți târzii când dorul le învinge.

Voi fi o stea și-o rază de lumină
Când fulgi de nea în palme s-or așeza,
Mă voi preface noaptea într-o pictură
Voi cerne nămeții din dragostea mea.

Vor trece nopți triste lăcrimând,
Dar drumul tău te aduce-n raiul meu,
Și printre flori te-oi așeza în nopți
Să fii cu mine fericit în dimineți.

Se lasă roua dimineților senine
În suflet am un rai pe calea vieții tale
Voi presăra iubirilor poteci din flori
Iubirea noastră va fi un curcubeu.

Iarna unei amintiri

Pe cerul plin cu mii de stele
Se vede steaua nopții mele,
Luceafărul devine o poveste,
Iubiri cu lacrimi de izvoare.

Sunt ierni ce cern iubiri născute
Prin fulgi de nea, steluțe lucitoare,
Iubiri ce-n dragoste ne leagă,
Printr-o perdea ca neaua dragă.

Îmbracă iarna pături albe
Gerul face pădurile să geamă,
Pe copacii care stau să cadă,
Sub greutatea zăpezilor de iarnă.

Vântul învolburat lovește norii
În noaptea care îngheață visul,
În sobe arde focul unui dor
Și somnul geana nopții o cuprinde.

Privește-mă-ntr-o doruri multe
Lună, care vezi prea multe,
Cum în fiecare noapte dorul
Plânge sub zăpezile tristeții.

LUCIA STEFFENS

Tabăra BUCURIA PRIETENIEI

Tabăra „**Bucuria Prieteniei**” se alătură în susținerea grijii și efortului pe care multe din parohiile ortodoxe românești din Austria și Germania îl depun în organizarea activităților dedicate copiilor și tinerilor care fac parte din comunitățile lor.

Desfășurată în perioada 15-19 iunie 2022, în cadrul Centrului de Tineret al Mănăstirii benedictine Göttweig bei Krems din Austria, tabăra „Bucuria Prieteniei” a însemnat un prilej de a petrece patru zile împreună cu 43 de copii din mai multe parohii ortodoxe românești din Mitropolia noastră.

Prin acest proiect ne-am propus să sădim amintiri puternice în sufletele participanților, amintiri îmbibate de bucurie, veselie, frumos, rugăciune, prietenie, fapte bune, credință și multă dragoste. Toată echipa de organizatori a pornit în acest demers cu gândul responsabilității de a dăruie, însă pe parcursul taberei ne-am dat seama că de fapt suntem părtași la o dăruire reciprocă. Copiii participanți - aceste suflete gingașe și curate ne-au dăruit într-un mod tainic și cuminte atâta bucurie sufletească, încât au fost foarte multe momente în care am avut impresia că tabăra este de fapt un mare dar de la Dumnezeu revărsat spre noi tocmai prin zâmbetul lor.

Zilele au fost foarte intense. În prima zi copiii au avut bucuria de a avea în mijlocul lor pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim. Miercuri seara a avut loc deschiderea taberei și binecuvântarea acesteia. Joi, după rugăciunile de dimineața și micul dejun, în cadrul întâlnirii „Întrebă preotul”, cei prezenți au avut ocazia de a adresa întrebări și de a primi răspunsuri de la Înaltpreasfinția Sa. La sfârșitul întâlnirii, cei mici au primit binecuvântarea arhierescă și au plecat spre 5 ateliere organizate pentru ei.

La **atelierul de iconografie** cei mici au avut ocazia de a deveni ei înșiși mici iconari. Au înțeles că a picta o icoană înseamnă o lucrare

care necesită atenție, pricepere, dar și multă rugăciune. Au învățat să deseneze un heruvim, au învățat despre cele nouă cete îngerești și au trecut prin toate etapele realizării unei icoane pe sticlă. Copiii au fost foarte impresionați când au avut ocazia să vadă și să lucreze cu foița de aur, însă pentru noi cel mai impresionant a fost talentul lor și faptul că s-au ajutat unii pe alții în anumite momente.

Și cum am putea oare să ne ajutăm unii pe alții dacă nu am ști să comunicăm? Aici ne-a venit în ajutor atelierul de comunicare în cadrul căruia cei mici au învățat să comunice dincolo de cuvinte, prin joc. Jocul este primul limbaj prin care omul înțelege lumea și prin care învață să empatizeze cu cei din jur. Prin dăruirea coordonatoarei de atelier, cei mici au reușit să se cunoască mai bine și să se bucure real de jocuri neintermediate de un ecran. Au învățat cum să lucreze în echipă, cum să înțeleagă situația celui apropiat și cum să se susțină moral reciproc, și-au exersat atenția, imaginația și nu în cele din urmă s-au distrat foarte bine.

În cadrul atelierului de creație, copiii au învățat tehnica specială de imprimare pe matase a unor modele realizate din flori și frunze naturale. Astfel cei mici au învățat că cea mai frumoasă operă de artă este natura creată de Dumnezeu, care ne înfrumusețează viața și pe care avem datoria de a o proteja. Cei mai mari dintre copii, au realizat împreună modelul unei cruci pe care au imprimat-o pe un veșmânt preoțesc pe care preotul l-a purtat în cadrul Sfintei Liturghii săvârșite duminică.

La **atelierul de muzică**, li s-a oferit ocazia participanților să facă parte dintr-o orchestră altfel, în care, pe lângă instrumentele clasice (pian, vioară, flaut, fluier, chitară) cei mici s-au folosit de sunete produse prin diferite mișcări și de diferite obiecte (bile de biliard, tacuri, creioane și tot ce au găsit la îndemână). Copiii au fost încurajați să fie creativi, să descopere frumusețea muzicii, au învățat să asculte mai atent, să creeze un ritm și să se coordoneze cu ceilalți, întărindu-se astfel spiritul de echipă.

În cadrul **atelierului de fotografie** copiii au avut posibilitatea să lucreze cu aparate de fotografiat profesionale și să descopere lumea văzută prin obiectiv. Au învățat detalii tehnice, dar și lucruri care țin de realizarea fotografiilor artistice. Cel mai important a fost însă faptul că au fost încurajați să exploreze și să observe fascinanta lume creată de Dumnezeu și să se exprime pe ei înșiși prin fotografie. Toți copiii au avut ocazia să lucreze împreună și să devină pe rând fotografi și modele. Atelierul s-a finalizat cu expoziție de fotografie de portret. Portretele realizate de cei mici, au fost imprimate pe hârtie fotografică și expuse în cadrul festivității finale de închidere a taberei.

Pe lângă aceste ateliere, copiii au avut la dispoziție și mult timp de joacă, activități sportive și jocuri de echipă. Un moment foarte iubit de copii a fost „Seara Talentelor”, în care cei aceștia au fost încurajați să vină pe scenă și să dăruiască celorlalți o parte din talentul și sufletul lor. Au fost momente muzicale, de dans, de teatru și trucuri care au adus multe aplauze și veselie.

Sâmbătă seara, a fost organizat jocul Căutarea Comorii. Cele patru echipe au trecut prin mai multe probe care au necesitat prezența spiritului de echipă. Descoperirea comorii a adus multă bucurie. Fiecare copil a găsit în comoara ascunsă, tricoul taberei, cărți în limba română și dulciuri.

În fiecare tabără este nevoie de un responsabil cu starea de bine și la noi a fost bucătarul nostru care ne-a gătit meniuri românești gustoase, sănătoase și echilibrate. Aceasta a fost ajutată de câteva gospodine inimoase din cadrul parohiei „Sfânta Cuvioasa Parascheva” din Wiener Neustadt, cât și de copiii care au așezat și au strâns masa.

Ziua de duminică a început prin pregătirea pentru Sfânta Liturghie. Preotul a sfințit și a îmbrăcat vesmântul liturgic înfrumusețat în cadrul atelierului de creație. Copiii au venit mai devreme la capela din cadrul taberei. O parte dintre ei au avut ocazia să vadă

de aproape săvârșirea Proscomidiei, explicându-li-se și înțelesul acesteia. Copii s-au spovedit, au ajutat preotul, au dat răspunsurile stranei, au cantat cântările Sfintei Liturghii și au primit Taina Euharistiei, încheind astfel într-un mod cât mai duhovnicesc cele patru zile de tabără.

La festivitatea de încheiere emoțiile ne-au copleșit atât pe noi, echipa, cât și pe copiii prezenți și pe părinții acestora. Toate lucrările realizate în atelierele de fotografie, icoană și creație au constituit o expoziție special organizată. În cadrul serbării de final a fost prezentată o diaporamă cu imagini din timpul taberei și filmul taberei, momente care au fost foarte miscătoare pentru toți cei prezenți. La final, fiecare a primit în aplauzele tuturor diploma de participare, icoana, fotografia și pânza și celelalte lucruri realizate în cadrul atelierelor.

Impresionantă a fost și coeziunea echipei de monitori. S-a simțit același duh, toți fiind unii pentru ceilalți și pregătiți a sări în ajutorul celui alt în caz de nevoie. În calitate de organizatori, am rămas cu o mare bucurie sufletească și ducem deja dorul participanților. Am aflat de la părinții copiilor că aceștia povestesc neconținut despre cele învățate și trăite în tabără. Nădejdea noastră, că fiecare copil s-a întors în familia și în parohia din care face parte, cu multe amintiri frumoase, mai bogați sufletește, mai bucuroși, mai prieteni, mai întăriți în credință, în dragostea de Dumnezeu și de aproapele, a fost împlinită ! Așteptăm acum următoarea tabără!

Preot Răzvan Gască
Parohul bisericii românești
din Wiener Neustadt, Austria.

VARGANICI GHEORGHE

Are 32 de ani, s-a n[scut la Fălticeni, jud. Suceava
- Absolvent al Universității „Al. I. Cuza” din Iași,
Facultatea de Teologie Ortodoxă, secția Teologie
pastorală (2008-2012)
- Absolvent al Universității „Ovidius” din Constanța,
Facultatea de Teologie Ortodoxă, secțiile Teologie
didactică și Muzică (2015-2018)
- Masterat în Teologie Ortodoxă la aceeași instituție
(2013-2015)

Activitate literară:

Fost membru al Cenaclului „Eugen Lovinescu”,
Fălticeni (2015-2017)

Membru al Cenaclului „Nicolae Labiș” Fălticeni
(2021-prezent)

Poezii publicate:

- revista DRAGOS nr. 1/2/3/4 (2020-2022)
- Antologia „Lecția de poezie – Desprimăvărarea” a
Festivalului Internațional „Zilele Nichita Stănescu”
Ediția a XVI-a (2022)
- Antologia „Univers XXL Lumină și culoare”
(2022)
- Revista „Boema” nr. 159 (2022)

Premii:

- Premiul III la secțiunea adulți-poezie la Concursul
Internațional Literar „Nicomah”, ediția a III-a, (2021)
- Premiul Special al Revistei „Dumbrăveniul
cultural” la Concursul Național „Flori lirice pentru
iubita mea” (2022)
- Mențiune și Premiul Special al Revistei „Litere” la
Festivalul-Concurs Național de Cultură și Literatură
„Primăvara albastră”, ediția a XVIII-a (2022)

Sonete

I

De vor umbri înalți copaci mormântul
În care trupul meu cel rece-a zace,
Cu rădăcini sfioase vor desface
Și oasele, și carnea, și cuvântul,
În scoarță sufletul să mi-l îmbrace.
Căci de-ar găsi în groapă doar pământul

Nu m-ar mai ispiti din cer Preasfântul
Și m-ar lăsa și îngerii în pace.

Dar tu, ce vieții mele ești străină,
Înveșmântată elegant în smoolă,
Cu chip amăgitor și vorbă goală
Degeaba-ntinzi amara-ți rădăcină,
Căci sufletului meu i se închină
Înalți copaci și-a umbrelor răceală.

II

Deschis-au raze lacătele zilei
Și-n geamul meu s-a ostenit să bată,
Din zarea umedă și-nfrigurată,
Un soare de culoarea xantofilei.
Am adormit citind sub lampa spartă
Și tot visând că-s la sfârșitul filei
S-au înroșit coperțile pupilei
Și prima rază m-a trezit îndată.

Dar am ascuns într-un sertar volumul
Ca astrul cu lumini iscoditoare
Să nu-l zărească nici din întâmplare,
Doar eu, citindu-l, să îi simt parfumul.
Căci scris cuvânt în el e numai unul,
La nesfârșit pe foi: întunecare.

III

Despre lumină, vară și iubire
Nu pot să mai îndur nimic a scrie
Căci orice-astfel de seacă poezie
Ieșită din a minții irosire
E doar bolboroseală pe hârtie,
Iar mâna ce se mișcă în neștire
Prin rime își găsește osândire,
De parc-ar vrea a altcuiva să fie.

Însingurat, sub nori de ploaie rece
Versuri de toamnă așteptând să vină
Am să mă-mpac cu mâna cea străină,
Și-a mea singurătate de ar trece
Aș îndura un vers, sau poate zece,
Despre iubire, vară și lumină.

IV

De n-ar mai trece toamna peste noi
Cu rupte aripi și pierdute zboruri,
Cu bântuite, jilave decoruri
Sub ploaia rece respirând greoi,
De nu s-ar stinge ale noastre doruri
- În suflet torțe și-mprejur noroi -
Un adăpost găsind pentru-amândoi,
Ne-am încălzi o iarnă cu amoruri.

Dar uite, ziua tot mai iute trece
Și soarele tot mai târziu se-arată.
Rămâi cu bine, dragoste uscată!
De vrei o iarnă-n flăcări a petrece,
Te-aprindă altul, eu de-acum sunt rece
Și-mi bate-n piept o inimă plouată.

LUCIAN ȘTEFAN

Președinte „ATE Bucovina”,
partener al Asociației Literare
„Creneluri Sighișorene”
- Copozitor și interpret vocal al
trupeii „CALENDAR”, profesor
de șah la Brașov

Muzică și poezie

Brașoveanul Lucian Ștefan este singurul artist din România care a colaborat, în plan muzical, cu o pianistă din Odesa, în vreme de război. Compoziția originală „Ochii tatălui meu”, reprezintă omagiul adus familiilor separate de războiul din țara vecină și a fost înregistrată alături de profesoara de pian, Olha Shymova.

Piesa s-a auzit în premieră, live, la emisiunea „Sens Unic”, de la Radio România Brașov FM, iar Lucian ne-a dezvăluit parcursul ei.

„Când am compus poezia, în ianuarie, nu m-am gândit că ar putea avea legătură cu războiul. Este o piesă care vorbește despre amintirea frumoasă a celor care ne-au făcut, indiferent dacă ne-au crescut sau nu, și nu în ultimul rând, despre respectul între generații. Atunci când am scris piesa, nu aveam în cap detalii și statistici, apoi le-am căutat. Noi uităm să mai validăm latura tatălui, în general, în viață. Ochii sunt oglinda sufletului, iar atunci

când vorbești de ochii tatălui tău vorbești de partea aia de suflet pe care ai luat-o de la el, fie că îți convine sau nu. Cântecele mai vrea să cuprindă și respectul pierdut dintre generații.”

Ochii tatălui meu

Când mă-ncercă „acum”
Când mă sperie „mâine”
Când mi-e teamă,
Mi-e frig și mi-e greu
Îmi răsar ca prin fum
Ca bucata de pâine
Ochii tatălui meu

Când nădejdea dispare
Iar nesigurul pas
Mă întrebă cine sunt eu,
Îmi arată cărare
Parcă-n formă și-n glas
Ochii tatălui meu.

Și oricâte uitări
Amintite de clopote
Vor fi, știu, cu mine mereu
Prin furtuni de iertări
Prin mormane de hohote
Ochii tatălui meu

Din virtuți și păcate
Din iubire-așezate
Rânduite de Dumnezeu
Am primit dintre toate
Cea mai dulce răsplătă:
Ochii tatălui meu.

În ceea ce privește colaborarea cu pianista din Odesa, membrul fondator al trupeii CALENDAR a spus că întâmplarea a făcut să primească o solicitare din partea centrului de refugiați de la CATTIA Brașov de a primi la clubul său de șah „Cele Două Turnuri”, un tânăr elev ucrainean. Ulterior, artistul a aflat că mama acestuia este profesoară de pian și i-a propus o colaborare. Lucrurile au continuat firesc, astfel au urmat traducerea versurilor în engleză și ucraineană, înregistrări în studio și filmarea clipului în

limba română, în localitatea Târlungeni.

„Am îndrăznit să o rog pe Olha dacă vrea să mă ajute cu partea de pian pentru piesa asta și a acceptat. Sincer, este un talent desăvârșit. Mai mult, acesta este și primul ei videoclip oficial, prima ei înregistrare într-un studio și sigur i s-a văzut profesionalismul, naturalitatea, expresivitatea și faptul că iubește pianul. Știe foarte bine să se manifeste. Pe viitor, m-aș bucura să mai colaborăm. Cântecele ăsta, cred eu că va rămâne de referință și după ce nu o să mai fiu. Sunt 50 de piese pe care le-am compus, dar pe asta o iubesc cel mai mult” a adăugat muzicianul.

Despre copiii ucraineni pe care i-a învățat șah la clubul său, Lucian Ștefan ne-a dezvăluit faptul că a fost impresionat de determinarea și rigoarea lor. „În cazul copilului Olhei, m-a uimit modul în care respecta acest sport al minții. Nu era fanatic să câștige, ci să înțeleagă stilul de joc al colegilor pe care îi vedea ca pe niște prieteni, nu ca pe niște adversari. E mare lucru să știi să înțelegi șahul nu ca pe o competiție, ci ca pe un exercițiu în care tu devii mai bun cu fiecare partidă pe care o joci. M-am bucurat să văd că și o astfel de activitate i-a putut apropia pe copiii români de copiii ucraineni. Deocamdată, elevi ucraineni nu mai avem la club, dar dacă vor mai veni, atunci cu drag îi primim.”

Pentru a sprijini comunitatea ucraineană, artistul își propune să transforme piesele în NFT-uri și să doneze Crucii Roșii din Ucraina jumătate din vânzări.

Adina Milea

DE PESTE OCEAN

ANA MUNTEANU DRĂGHICI

Porumbelul păcii

În lume sunt mai multe neamuri și popoare
Și sunt mai multe feluri de-a gândi,
Dar ne-ncălzim de la același soare
Și este necesar a ne împrieteni.

Pe bolta cea albastră se arată
Un porumbel cu zbor armonios
Și aripa-i cea albă și curată
E semnul păcii, visul cel frumos!

Zbori pasăre a păcii, cât mai sus
Și du solia noastră peste-oceane,
Căci bucuria vieții n-a apus
Din inime legate, milioane!

Deschide ochii și privește-n zare
La viața ce din trudă s-a născut!
Privește, Creatorul nostru care
Altoiul vieții liber a crescut!

Să plângem timpurile noastre,
Cu lacrimi pământul să hrănim?
Nu, nu mai curgă râurile roșii!
Vrem pace, cu iubirea s-o păzim!

26 februarie 2022, Chicago

Armonii de februarie

A câta venire a lunii februarie?
A doua din luna speranței de soare
Cu primăvara privirii curgând ghiociei
Pe cărarea luminii din ochii tăi!

A câta speranță a armoniei în doi
Când lacrima sacră ne luminează în ploii?
A câta-ntrebare ce-așteaptă răspuns?
În luna luminii făurarul ajuns.

A doua venire după plecare

Simetria ivirii fără-nserare
Nimfa diafană din Elizee
Preschimbata în suflet pur de femeie

Cere protecție puterii divine
Să mai rămână în sanctuar de lumină
Ca să-mblânzească fior barbar
Trecând nemurirea de-al vieții hotar.

„A doua venire a Maicii Domnului”
De folos în mântuirea omului
Spre iubire și pururi iertare!
Motivul de doi, **armonii de februarie!**

22. 02. 2022, Chicago

Respirația copilăriei

Respir aerul candorii,
Pe strada îmbrățișată,
De dealurile aburind zorii
Copilăriei floare curată!

Tot mai multe case goale,
Prin ferestre de pustiu înnoptate,
Privesc, dar trimit mult soare
Amintirile în pași încrustate...

Urmele ghetuțelor de sărbători -
Neumbrate cărări de tristețe
Zăpezi străbătute cu dor
De-ale copilăriei săniuțe...

Încărunțit timpul de-acum
Cu-nțelepciune trimite binețe
Prin foștii copii luminând drum
Ale florilor sfinte ospete!

Bucuria primului ghiocel
Găsit într-un crâng albă veste,
Că fi-va deschisă odata cu el
A primăverii poveste!

În ochii copiilor de-odinioară,
Auriu și verde fuior,
Senin de cer împresoară
Respirația copilăriei-fior...

PRIMĂVARA POEZIEI LA CHICAGO

„Să fie liniște
Și să ascuți ploaia
Cum topește zăpezile,
Să nu ai nimic de spus,
Doar de ascultat
Cum se contopesc anotimpurile.”
(Ligia Ana Grindeanu)

Într-adevăr, s-a așternut o liniște sufletească în grupul iubitorilor de poezie și muzică, adunați în sala de socializare a bisericii „Sf. Atanasie”, din Aurora, Illinois. Stare de spirit prielnică respirației de armonie prin frumosul artelor. Deși o zi senină, farmecul imaginarului poeziei Ligiei Ana Grindeanu ne dă impresia muzicii ploii ce ne invită să ascultăm „cum topește zăpezile”. Ora 12 fiind ora chemării în primăvara poeziei, am ales să fim în miezul zilei și a cuvântului.

Corina, Cătălin, Ligia, Ana

După săvârșirea slujbei Sfintei Liturghii, de către preotul paroh Daniel Pop, am intrat în zona spirituală specifică cenaclului literar artistic „Retro”, coordonator și moderator fiind poeta Ligia Ana Grindeanu. Au răspuns invitației, spre colaborare, artiștii Corina Vlad și Cătălin Lari.

Auditoriul a fost format din familii alcătuind cu adevărat o familie a muzicii și poeziei. Ne-am întâlnit mai multe generații cu aceleași frumoase și dornice de armonie aspirații.

În deschidere, Ligia Ana Grindeanu a rostit drept cuvânt de rugăciune poezia religioasă a subsemnatei, intitulată „Cereasca grădină”. Gestul m-a impresionat până la lacrimi, cu atât mai mult cu cât, fiind venit din partea fiicei mele, m-a invitat la un moment dat la o recitare în dialog:

Deși pământ, avem cerul în noi

Prin rugăciune.

El ne dă soare, lumină și ploi

Și-nchinăciune,

Cineva se-ndură de noi

Pentru ne-ndurare,

Cineva ne iartă pe noi

De neiertat...

Cu adevărat ne-am adunat la ceas de poezie să redescoperim, spre regăsire și dăruire, cerul din noi și prin cuvântul de primire rostit de Daniel Pop, vrednic părinte, admirator și emițător de mesaje ce-și au seva în credință și cultură. Mesajul său a fost unul plin de căldură întru adevărul artei. Poarta primăverii poeziei a fost deschisă și de cântecul „Primăvara” interpretat vocal și instrumental de Corina Vlad. Vocea sa cu propriu-i acompaniament la chitară, ne-a transpus în zona primăverii sufletești! De data aceasta, e și o inaugurare a chitarei, căci trebuie să știți că e nouă și a fost sfințită chiar azi de către preotul Daniel Pop. Chitara și vocea Corinei și-au făcut datoria cu brio și dăruind auditoriului piesa muzicală „Răsai”, un adevărat imn al limbii române.

Din volumul său de poezie „Anotimpuri de dor”, Ligia a recitat poezia „Cum o să fie” din care tocmai am citat un motto pentru acest articol. Cu grație a emis Ligia mesajul ideatic, estetic și emoțional a inspiratei poezii. Cu adevărat „Doar gândurile... le chemăm la sfat” potrivit liricii Ligiei, care ne atrage atenția, prin metaforică exprimare: „*E timpul s-ascultăm din anotimpuri/ Cum se clădesc din verde regăsiu*”. Poeta nu ignoră nici realitatea: „*E cazul să ne pese de necazuri/ Să ne-ncălzim la focurile vii*”. Poeta invită la empatie față de semenii.

Arcușul viorii și reculegerea violonistului Cătălin Lari ne transpun într-o atmosferă romantică, emană armonii ale notelor muzicale precum adierea petalelor primăverii. Libeslied (de iubire), piesă muzicală sub arcușul viorii mânuite cu virtuozitate, ne poartă ca într-un vis de un mare suflet deschis! Apoi starea de dor exprimată prin piesa muzicală „Longing” un alt dar, în interpretarea aceluiași artist devotat artei sunetului. Atmosfera creată cheamă parcă versurile pe care le-am creat sub titlul „Petale migratoare” și pe care Ligia mă invită să le recit. „*Pe-aici treceau poeții iubiri să veșnicească*”. Dar iată că poeții sunt aici! Poezia invocă „*Petalele din ceruri ca ochii tăi albaștrii/ Și florile de stele sădite-n dar de aștri*”. E dedicație pentru fiul meu, Adrian Ioan, care dacă ne-a privit din aștrii, a fost și acum cu noi cum a fost întotdeauna și va fi mereu. În registrul muzical de vals primăvărat „Little waltz”, „Se desprimărează gândul” poematic al Ligiei, care optează pentru versul albastru spre a i se vorbi de iarnă și în armonie cu valsul: „*Să mă înviți la balul de aștrii/ În pași de vals și cântec de vioară*”.

Și iată că invitația a fost făcută de

vioară! Corina Vlad e din nou invitată să creeze un moment muzical spre a curge versurile pe undele muzicale. Piese muzicale „Clipa” și „Te voi iubi”, interpretate vocal și la chitară de Corina Vlad, căreia îi aparține și textul, sunt acompaniate la vioară de Cătălin Lari. Din poezia „Clipa” de Corina Vlad, a recitat Ligia, subliniind calitatea poetică a autoarei. Piesa muzicală „Vânare de vânt” în varianta engleză și română, interpretată cu mare implicare emoțională de Corina Vlad, a creat un preambul pentru recitarea poeziei „O Scrisoare de la Muselim Selo”. Am ales acest poem din volumul de poezii de George Coșbuc, publicat în 1904. Cântă eroismul ostașilor români în războiul de la 1877 pentru independență. Am ales să recit această poezie, din compasiune pentru frații ucrainieni în suferință și ca apel pentru pace. În timpul recitării mele am văzut lacrimi în ochii alesului auditoriu, de la mic la mare. Eu însămi mi-am stăvilat cu greu plânsul... Am înțeles că mesajul poeziei le-a străbătut sufletul:

*„Să te mângâie Dumnezeu
C-așa e la bătaie
Și-am scris această carte eu
Căprarul Nicolae.”*

Să fie pace în lume! Nici când să nu fie nevoie să scrie altcineva scrisori de bun rămas... Întâlnirea noastră literar muzicală și-a propus și promovarea cărților poetelor implicate în program Ligia Ana Grindeanu, Corina Vlad, Ana Munteanu Drăghici, ca și a unor publicații din România și Canada. În vederea acestor evidențieri s-a realizat o expoziție de carte care a fost vizionată cu interes. Ca decor ambiental s-a folosit un voal cu design floral, flori naturale, postări ilustrând programul literar muzical, steagul românesc pe care l-am tricostat manual, expus omagial. Ligia Ana Grindeanu a evidențiat publicația trimestrială „Creneluri Sighișorene” redactor șef Gabriella Costescu. A prezentat apoi propriile sale cărți: „Dincolo de liniște” și „Anotimpuri de dor”, cartea Corinei Vlad „TRĂIRI în Focuri vii”. De asemenea a prezentat și cărțile scrise de mine: „Testamentul

iubirii”, „Nirvana” și cartea de factură religioasă, recent apărută „Cereasca grădină”. Mie mi-a revenit onoarea să prezint revista canadiană de literatură, artă și cultură „Poezii pentru sufletul meu”, aceasta fiind „Revista românilor de pretutindeni” publicație trimestrială, Montreal Canada: editor coordonator Johnny Ciatloș Deak, redactor fondator Mihaela CD Din lirica poetei Mihaela CD am ales să recit poezia „Scânteia din iubirea noastră” publicată în această revistă:

*„Iar din toate foste clipe la un loc
Vreau numai una singură măiastră
Flacăra care-mi dansa în vesel joc
Vreau doar scânteia din iubirea noastră!”*

Expoziție de carte

„Scânteia din iubirea noastră” a luminat și prin această poezie plină de frumusețe și adevăr emoțional. Poeta Ligia Ana Grindeanu a făcut o donație de carte Bisericii Sf. „Atanasie” în a cărei locație Cenaclul literar a avut parte de găzduire. Aducem mulțumiri, pe această cale preotului Daniel Pop pentru primire, Iulian Grindeanu, pentru filmare, Călina Lari și Ligia Ana Grindeanu, pentru fotografii, Marianei Istvan pentru ajutor privind gestul de ospitalitate. Sperăm ca demersul nostru spiritual, exprimat prin arta cuvântului și a sunetului, să confirme aprecierea preotului Daniel Pop potrivit căreia: „Poetul trăiește pe pământ gândind la cer”

ANA MUNTEANU DRĂGHICI
27 Martie, 2022, Chicago

LIGIA ANA GRINDEANU

Esențe

Doar noi și visele
Ne vom întoarce
Când din albastre zări
Ne vor chema
Aceste clipe
Înflorind în glastre,
Din paginile vieții,
Undeva.

**

Trandafirul verii,
Cel cuprins de vise,
Te-aș purta în suflet
Să îți fie cald,
Peste timp te-aș duce
Unde-au scris poezii
Versuri de iubire-
Neuitării prag.

Petale de suflet

Petale de suflet
Sub gene albastre,
Bucuria de a te avea aproape
Când anotimpuri dragi
Se duc și vin
Cu păsări și flori,
Și ramuri de senin.
Noi rămânem
În așteptarea zorilor,
Și suntem poveste de iubire,
Cu trupuri de lumină

În dansul Eternității.

Lacrimă și cânt

Mă simt lacrimă și cânt
Mă adie un cuvânt
Dar mă las în grija zării
Să-mi aducă lăutarii.

Mă simt lună, dar și soare
Și mă rog la-ntinsa mare
Să-mi dea valuri de iubit
Castele de-mpodobit.

Prea raman cărările
Și ne pleacă zborurile
Sărutul culorilor
Din prea plinul zorilor.

Cum să pleci și cum să uiți
Ploaia cum cădea în munți,
Toamna apunând în vie
Țesătura de pe ie.

Pâinea cum se coace-n vatra
Izvor luminând pe piatră
Jocul ierbii despletit
Legendele-n chip zidit.

Nu te-ntoarce prea târziu
Când e totul un pustiu...
Vino când lumina cade
Peste luncile din sate.

Alexandru Darida, „Creația”

GABRIELA LAZĂU

M-am născut în Hunedoara, în data de 23 decembrie 1966. Locuiesc împreună cu familia, în Florida, SUA.

Sunt căsătorită de 38 de ani. Am patru băieți, două fete și șase nepoți. Îmi place să scriu pe limbajul omului din popor. Uneori îmi trec prin minte cuvinte care le-am auzit în copilărie în vacanțele petrecute la Moldova, și încerc să le introduc în scrierile mele. Din toată inima îmi doresc să fiu scriitorul poporului.

Cărți publicate:

- 1998 – „Dragostea și mila” – Portland, Oregon, SUA
- 2014 - „Despărțiți... dar nu pentru totdeauna”, la Second Edition

Dragostea Eternă

M-am întâlnit pe drum cu Dragostea eternă,
Mergea-naintea mea la câțiva pași.
Când M-a văzut, a tresăltat de bucurie
Și lacrimi multe i-au căzut pe obraz.

M-a așteptat și m-a luat de mână
Și-n palma Lui, eu numele-am găsit.
Când rana i-am zărit pe mâna sfântă,
Atunci am înțeles cât m-a iubit.

Mi-a spus să nu i-o iau pe drum nainte,
Dar nici departe-n urmă să rămân.
Pe urma Lui mi-a spus să calc aproape
Și inima să n-o dau nimănu.

El mi-a mai spus c-atunci când valuri vin,
Va fi cu mine, mă va lua pe brațe.
De lupi și câini pe drum să nu mă tem,
De partea mea e veșnic sfântul Miel.

M-am întâlnit pe drum cu Dragostea eternă,
Și m-a rugat stăruitor ca să vă spun,
Că în curând El vine după turmă
Să nu vă îndepărtați de urma Lui!

Toamnă în suflet

E toamnă afară dar și-n sufletul nost',
Trecură anii ca vântul pe stradă,
Și câte coroane de frunze-au căzut,
Tot atâți ani cu ele luată.

Mă uit la copaci dar mă uit și la noi,
Rădăcini adânci de-acum avem toți,
Din vijelii, ploii și furtuni învățarăm,
Totdeauna în viață să stăm în picioare.

Mă uit la trecut și multe regret,
Regret timpul pierdut ne-nțelept,
Regret că pe Domnul eu n-am întrebat
Dacă e mândru de ceea ce fac.

Speranța că mâine va fi iarăși soare,
Ne face să credem în Dumnezeu mai tare,
Cu EL totul în lume-i posibil
Prin raza de soare se face vizibil.

EL ne zâmbește prin roua din zori,
Ne iubește printre raze și nori,
Ne alintă prin mirosul plăcut,
Al florilor, ce pentru noi le-a făcut.

E toamnă în multe inimi acum,
Pregătiți-vă oameni de iarnă de-acum,
Când zăpada s-așterne ușor peste noi,
Voi să știți: ISUS ne-așteaptă pe nori!

A clădi frumos

A clădi-n iubire, a clădi frumos
Totdeauna-nseamnă a clădi-n Christos.
Căci cel ce iubește cu adevărat
El lucrează-ntruna pentru Împărat.

Tot ce strălucește și e-n mâna ta
Să le folosești pentru slava Sa,
Căci până la urmă ce-ai agonisit
Însuși Dumnezeu ți le-a dăruit.

Tot ce tu zidești, tot ce pregătești
Domnului pe veci să le dăruiești,
Că-n tot ce zidești atunci când iubești
Lumea vede-n tine mâna Lui Divină.

Deci fie că clădești, fie că zidești
Slujba ta să fie plină de iubire,
Căci cel ce-n iubire clădește frumos
Va fi-ntotdeauna alături de Christos.

CIPRIAN VESTEMEAN

S-a născut la Blaj, în data de 01. 08. 1985

Cărți publicate:

- *Natura creație și dar al lui Dumnezeu*, Ed. Buna Vestire, Blaj, 2004.
- *Cucerirea culmilor*, Ed. Napoca Star, Cluj-Napoca, 2006.
- *Cuvântul sculptează*, Ed. Anamarol, București, 2009.
- *Vreau, se poate, voi reuși!*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2010.
- *Coordonatele mărturisirii și chipul îndrumătorului spiritual regăsite la Pr. Ștef Ștefan*
- *Bernard A.A.*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2011.
- *Amator juventutis - Episcopul martir Ioan Suci*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2012.
- *Labirintul haosului meu*, Ed. EuroPress, București, 2014.
- *Gânduri din jurnalul Sofiei*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2014.
- *Vreau, se poate, voi reuși! - 30*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2015.

- *Manualul cavalerului fericirii*, Ed. Ecou Transilvan, Cluj-Napoca, 2016.
- *70 de poezii ciudate*, Ed. Eikon, București, 2017.
- *Înțelepciunea de a fi fericit*, Ed. Eikon, București, 2017.
- *Ziditorul tinerilor prin cuvinte - Episcopul martir Ioan Suci*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2017.
- *Modestul înțelept*, Ed. Eikon, București, 2018.
- *Fericirile lui Isus*, Ed. Viața Creștină, Cluj-Napoca, 2019.
- *Cele mai frumoase poezii din lume(a mea)!*, Ed. Eikon, București, 2020.
- *Sfântul păcătos*, Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 2020.
- *De bogate ori*, Ed. Eikon, București, 2020.
- *Trăind cu înțelepciune*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2020.
- *Blajul repovestit*, Ed. Vremea, București, 2020.
- *De la viață am învățat*, Ed. Eikon, București, 2021.
- *Dus cu gândul*, Ed. Eikon, București 2022

Cărți îngrijite:

- *Episcopul martir Ioan Suci - Mărturii*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2013.
- *Episcop Ioan Suci: Exerciții spirituale*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2015.

Diverse materiale publicate

Notă explicativă: Acestea sunt niște materiale ce au un număr redus de pagini (32-70) și de aceea nu le pot numi cărți, eventual broșuri.

- *Tămâia sufletului* (2005).
- *Trandafirii petale de iubire*, Ed. Napoca Star, Cluj-Napoca, 2007.
- *Câteva clipe... din (în) trecut*, Ed. Buna Vestire, Blaj, 2008.
- *Iubind... respiri viața!*, Ed. Surorilor Lauretane, Baia Mare, 2011.
- *Cărțulia de aur* (2015).
- *Ecouri dantelate* (2015).
- *Avânt preasfânt* (2016).
- *Gratuit* (2016).
- *Comoara perlelor (re)găsite* (2016).
- *Mai bătrân cu o clipă* (2017).
- *Perle de iubire* (2017).
- *Cuvinte pentru veșnicie!* (2017).
- *Fulgi din Soare* (2017).
- *Blajul (în)trecut!* (2018).
- *Metafore nerostite* (2019).
- *Clipe cu Domnul* (2021).

Vis de nea

Întinericul mi se-mpletește
în ochii triști fără icoana ta
și-aud c-afară ninge, cu fulgi moi,
amintiri inutile
într-o prăpastie flămândă.
Ies în câmpul infinit, alerg și
mă opresc ca la răscruce
și-acolo ard precum o lumânare subțirică
uitată-n zăpadă ca far pentru străini.
Sărut fulgii și risc să mor înecat de alb!
Apune iar zăpada peste lume
și mă-nvelesc cu proaspătă
pânză de păianjen,
căci mi-am pierdut mersul.
Te văd aievea, fulgii aleargă, dau concurs
ajungă pe chipul tău iubit!
Te rog ca în noaptea aceasta
să-mi împrumuți visele tale,
poate-mi este ultima visare!

Emoții

Sângele mi s-a învinețit
Venele mi-s strâmbe
Inima bate a cazan gol
Și ochii mei se pierd
în valuri de nori!
Mă ciupește clipa
Îmi tremură gândurile
Simt cum sunt inundat
de sentimente colorate!
Sunt încordat ca un arc
Pumnii mi se strâng în suflet
Picioarele mi-s incomode
Și vreau să dispar
și s-apar pe Marte
Departé...
Teama mă bate pe spate
Avalanșa de idei mă-mbată!
Slăbesc, mă albesc și mă topesc...
peste noapte...

Tricotând idei

Trăiesc pe viu o eclipsă de inimă
și cerul respiră greu.
În curând mi se vestejește ziua
și simt că a trecut fără să o fi mirosit.
Unele gânduri ne pun pe gânduri
E târziu deja și pe cerul sufletului meu
apar stele, semințe de lumină
Meditez!
Viața e o trambulină
mai lungă sau mai scurtă
care într-o zi
ne va catapulta...

Cum scriu eu?

Noaptea curge pe dealuri ca un râu
Scriu ascultând o muzică celestă,
dar mă simt ca în infern...
cu Dante.
O soprană mă prinde strâns
de gâtul inflammat,
mă ridică până-n stele, la muze.
În vid mă sărută...
simt cum notele cântului ei
îmi dansează pe buze.
Apoi îmi asaltează limba
Am o gură melodioasă, de privighetoare
Dar nu mai pot respira din cauza unui DO
agățat de mărul lui Adam.
Înghit un întreg portativ și mă salvez!
Din nou pot asculta îngerii...
Ce! Am murit? Iar?

Am întâlnit un titlu

Am două uși la casa în care trândăvesc.
Pe una ies când sunt supărat
iar pe cealaltă când sunt fericit.
Cea a supărării este roșie ca un rac
îmbăiat într-un vulcan.
Iar cea fericită albastră-i precum cerul
când evadezi plecând spre neant.
Sufletul meu are multe clante,
dacă intri pe unde nu trebuie,
rănești!
De aceea simt uneori cum viața mea
se pierde printre zdrențe.
Ca și cum aș fi mâncat pateu
de gânduri rele, măcinate, pipărate.
Ei, dar când sunt îndrăgostit
nici nu-mi iau avânt
și zbor pe geam la ea...

Născând un poem

Versul mi se târăște-n poală
îl măsoar dintr-o privire
și-apoi încep să torc un nou poem.
Croșetez cuvânt după cuvânt,
broderia e-aproape gata.
Oare unde s-o expun?
E pentru tine:
„Vreau să fim împreună
până când bătrânețea
ne va decoji
și moartea
ne va închide-nghesuit
într-o coajă de alun!”

Dar tu nu vrei,
Ești claustrofobă...

NICOLAE ȘINCAN

Într-o biserică plină de îngeri

Iată o povestire preluată de la Sever Voinescu și povestită de actorul Radu Beligan într-un interviu, unde se spune că într-o biserică, cam uitată de oameni, duminică dimineața nu a venit nimeni la Liturghie. Așa că slujba a fost oficiată doar de preot și de cântăreț în fața celui însărcinat cu vânzarea lumânărilor. Preotul s-a întrecut pe el însuși, oficiind o slujbă atât de frumoasă, cu o predică atât de emoționantă încât cei doi l-au întrebat uimiți la sfârșit:

- „Părinte, de ce ați ținut să faceți o asemenea slujbă și o asemenea predică în biserică goală?”

- „Cum goală?”, a replicat părintele.

- „Păi nu a venit nimeni!”, au spus cântărețul și lumânărarul.

- „Biserica era plină, dragii mei, dar voi nu ați ajuns încă atât de sus prin rugăciune încât să puteți vedea. Biserica era plină de îngeri celor care nu au venit la Liturghie, deși ar fi trebuit să vină. Îngerii respectă rânduielile și, chiar dacă omul care le e dat în pază nu vine la Liturghie, ei totuși vin. Când vine și omul, îngerul e bucuros, când nu vine, e trist. Dar îngerii vin mereu la Liturghie. Astăzi, biserică a fost plină

de îngeri triști, care au cântat împreună cu mine atât de frumos și asta m-a stimulat.”

Ținuta corectă

Într-o biserică se întâmplă să vină cu regularitate un bătrânel în haine ponosite. Lumea se îmbrăca frumos cu hainele de duminică. Bătrânelului în schimb părea să nu-i pese. Haina murdară, prăfuită, pantalonii pătați... Enoriașii au început să fie deranjați de treaba asta și i-au spus preotului. Preotul a promis să se ocupe de problemă, așa că l-a luat pe bătrânel deoparte și i-a zis:

– Tu știi cum ar trebui să vină îmbrăcați oamenii la noi la biserică?

– Nu știu părinte.

– Păi uite, diseară, când îți faci rugăciunea, întreabă-l pe Dumnezeu, cum trebuie să fie îmbrăcați oamenii care intră în biserică asta.

– Bine părinte.

Duminica următoare, bătrânelul apare la biserică în aceleași haine ponosite. Preotul îl întreabă:

– L-ai întrebat pe Dumnezeu cum să te îmbraci?

– L-am întrebat, părinte.

– Și ce-a zis Dumnezeu.

– A zis că habar n-are. El n-a fost niciodată în biserică asta.

Alexandru Darida, „Cercul destinului”

PREOT LAURENTIU TURCU

Suflet de poet

Citind, cumva cu drag, o poezie,
Să nu îl lăudați pe autor,
Ci pe Hristos, care talentu-nvie
Spre bucuria cititorilor!

Poetul, cu urechile ciulite
Așteaptă suflul binefăcător,
Iar Dumnezeu, pe căile știute,
Insuflă dulci cuvinte, ce nu mor.

Poetul are inima bogată,
De har și de iubire este plin;
Smerindu-se,
și-o face-mbelșugată,
Îmbogățit de harul cel divin.

El arde în condei,
știindu-și rostul:
Să dea din suflet
tot ce e mai bun,
Așa cum îi dictează
Domnul nostru,
Dumnezeescul Iisus Stăpân!

Smerit fiind, a priceput ce este:
Unealtă pentru scris,
de bun folos.
Prin scrisul lui,
pe cei din jur slujește,
Ca toți s-ajungă-n lumea
Lui Hristos!

Parfumul tău

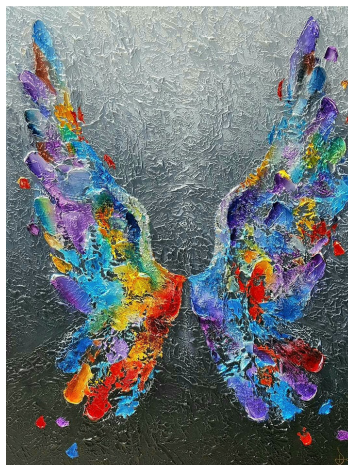
Aș vrea să te invit la mine-n casă
Dar, să te rup?
Sunt sigur, te-ar durea!
Și, așezată-n vaza mea, pe masă,
Vei plânge tu, iar eu... m-aș

bucura.

Ai locul tău, în tufa din grădină
Și, de te-aș rupe, cred c-ar fi
păcat.
N-ai mai zâmbi spre soare și
lumină,
Parfumul tău ar fi înlăcrimat.

Chiar de-am venit să rup din tine
fire
Și goală mă așteaptă vaza mea,
Îți fac cu mâna semn de
întâlnire...
Nu te mai rup, te las în casa ta!

Când voi deschide geamul
spre grădină,
Frumoasă floare,
știu că nu ți-e greu:
Pe raze de căldură și lumină
Să îmi trimiți, te rog,
parfumul tău!

Alexandru Darida,
„Dragostea, quantum”

Mi-e dor... (acrostih)

Mi-e dor iar de lacul albastru
Iar nufării lui să-i dezmiere.
Hai, vino din nou, Eminescu
Acum, până când nu se pierd!
Iar codrii de-aramă îi scapă,

E greu, sunt făcuți tot grămezi!
Mai știi codrul des, din poveste?
Ia cată-l de sus, îl mai vezi?
Nu-i, Emin, doar cioturi,
pe creste,

E totul vândut, să mă crezi!
Să vii iar, aicea, Mărite
Cu Mircea și Ștefan! Voi, toți,
Urniți-i din țară pe hoți!

Tu, mângâiată casă

N-am auzit de casă mângâiată!
Gândeam că e ceva nepotrivit...
Mai mângâi un băiat,
un păr de fată,
Dar, casa?
Spune, cine-ar fi gândit?

Voi v-ați iubit de la întâia clipă
Prin dorul celor ce au stat aici
Și anii cei trecuți n-au fost risipă,
Că deveneați mereu
mai buni amici.

Vorbeai cu duhul fostei
gospodine,
Cu moșul ei, ce-o viață au muncit
Și au trecut în doi,
prin rău și bine
Și-acuma îți zâmbesc
de bun sosit.

Iubirea a rămas, iar Duhul casei
V-a luat în brațe și v-a adoptat,
Că ați promis cu drag,
bătrânicioasei
Căsuțe, timp de viață-ndelungat.

Iar ea, zâmbind, mărturisește ție
Despre iubirea care n-a pierit,
Ci aromește-n flori de iasomie
Și-n trandafirii care au boltit.

Vorbesc de ea șopârlele micuțe,
Ce stau pe pietre și se însorec,
Îți bâzâie de ea și albinuțe
Și păsărele dragi, când ciripesc.

Iubirea a rodit în astă casă,
Și s-a păstrat în anii ei cei mulți,
De-aceea-n fiecare dimineață
Să mângâiați pereții ei cărunți.

Iar uneori, în zi de sărbătoare,
Mergând la cimitirul din zăvoi
Să-i vizitați pios, cu-o lumânare,
Pe cei ce au zidit-o pentru voi!

Preot RADU BOTIȘ

Limba română – chivotul neamului meu

Prefață la volumul VI. Antologie de texte. Recenzii de cărți – Personalități ale literaturii contemporane. Sincerus verba

Dovezile stau mărturie că dintru începuturi omul a fost preocupat să-și lase amprenta gândirii proprii folosind însemnări diverse (semne ori imagini) iar mai apoi în cuvinte, certitudine a trecerii sale prin acest spațiu finit al lumii pământeste. Cele șapte arte liberale cunoscute încă din antichitate (gramatica, retorica, logica, aritmetica, astronomia, muzica și geometria) și-au dezvoltat, fiecare, menirea de-a lungul timpului, oameni luminați contribuind în acest sens.

Deslușind taina scrisului, creatorii de slovă și-au pus la urzeală talanții (inspirația), neîngropându-i în lutul vremii, latura importantă a dezvoltării umanității de-a lungul timpului. Frumoasă menire. La ora actuală spațiul literar românesc este îmbogățit permanent, poeți, prozatori, romancieri, esești, editori de reviste își aduc arvuna lor, iar curgerea vremii va cântări.

Actul creației nu poate fi oprit și aceasta nu poate decât să justifice faptul că noblețea sufletească a celor prinși în mrejele scrisului este cu totul și cu totul aparte. Suflete sensibile dăruite aproapei, suflete peste care tronează ideea înfăptuirii binelui necondiționat. Realizarea unei astfel de lucrări, precum cea de

față, implică înainte de toate dăruire, timp, lecturarea unor creații pentru ca, mai apoi, toate acestea, într-o armonioasă conlucrare, să adune, precum într-un buchet, ceea ce au mai frumos de dăruit acești frumoși visători pentru care muza inspirației devine parte integrantă a eu-lui lor. Un proiect îndrăzneț concretizat până acum în cinci volume care însumează un total de peste 2000 de pagini iar acum acesta, al șaselea, vine și întărește faptul că și în Maramureș creatori și iubitori de cuvânt, de cultură, își aduc și ei contribuția.

„Vinoși” pentru acest demers în cazul de față nu sunt alții decât Vasile Bele, Gelu Dragoș precum și Nelu Danci, urzitori de vers, iar mărturia aceasta a lor nu va rămâne, cu siguranță doar în spațiul maramureșean. Oare ce ar putea fi mai înălțător decât exprimarea în propriul grai precum se spunea și în versurile:

„Limba română
Chivotul neamului meu,
Dintru începuturi înspre mereu
Prin ocrotire divină.

Limba română, crâmpiei
Renăscut de sub ziduri de piatră,
Carpații care spre ceruri arată
Loc de ședere n-au cei mișei”.

(Poezia „Limba română dintru vechi răstigniri”)

Aplecându-ne, pentru lectură, asupra prezentului volum vom regăsi în secțiunea Autori, mânuitori iscuși ai condeiului precum: Mioara Baciu, Ionica Bandrabur, Doina Bârcă, George

Rîurel Bălan, Vasile Bele, Violeta Bobocea, Grigoraș Ciocan, Marieta Coman, Nelu Danci, Florin Dragomir, Gelu Dragoș, Victoria Furcoiu Bunica, Toma Gross Rogneanu, Vasile Hatos, Eudochia Lauruc, Romulus Moldovan, Ioan Meteș Morar Chelișanu, Vasile Morar, Olimpia Mureșan, Mirela Penu, Nastasia Popa, Luminița Postolache, Leliana Rădulescu, Mircea Spiridon, Angelica Vele.

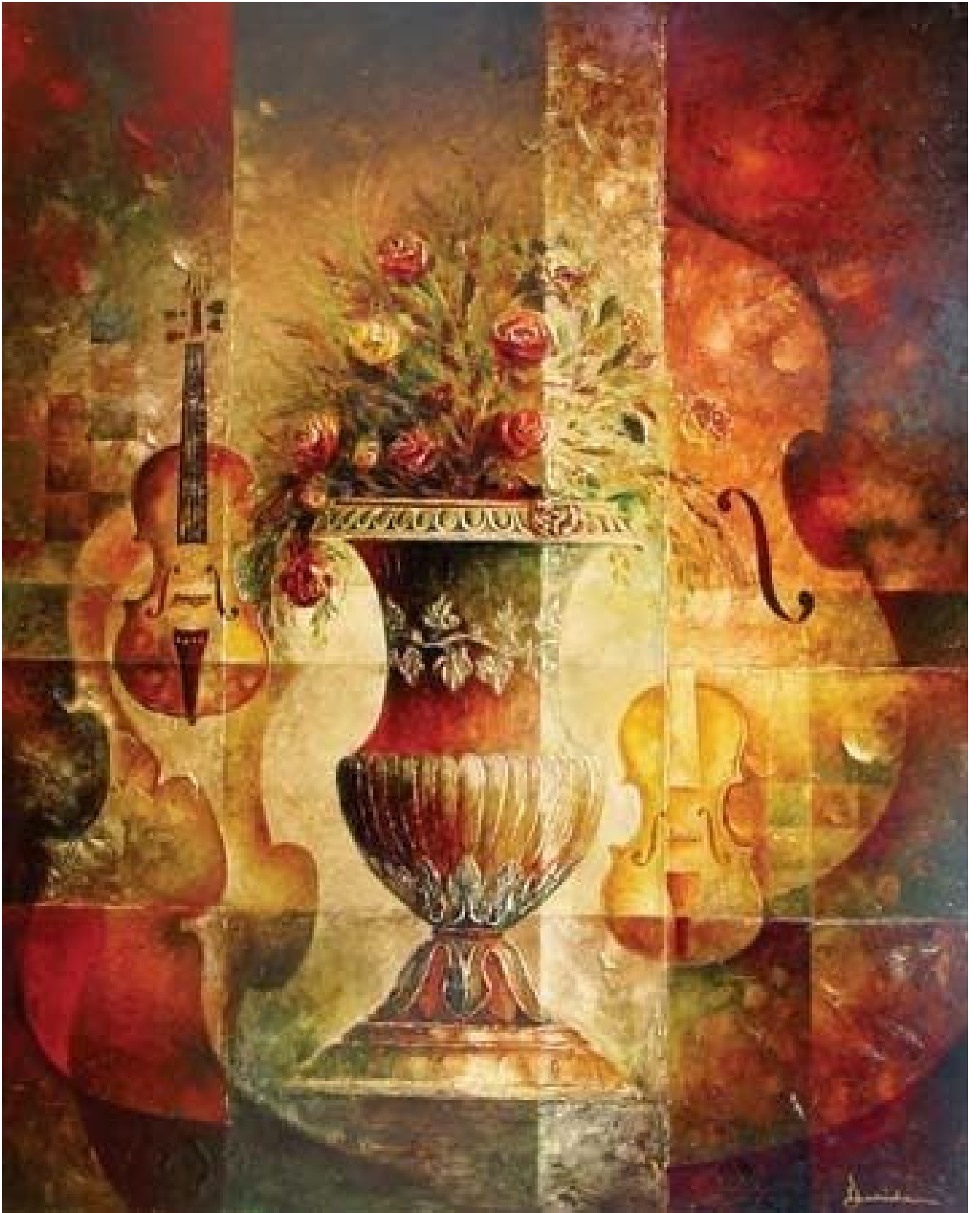
La secțiunea Recenzii – In memoriam, sunt prezentați: Ioan Voicu, Nicolae I. Petricec și Ligya Diaconescu. Sigur, nu lipsesc nici Recenziile de antologii literare prezente fiind Antologia Universum (vol. V), Antologia Prefix 050, Antologia Prieteniei.

În secțiunea Ecouri literare, o avem pe Daniela Vîlceanu. Apar în prezentul volum și recenzii la revistele: „Luceafărul de vest”, „Vip seniorii”, „Mărturii maramureșene” și „Amprente sufletului”. Pentru că aici la noi, loc binecuvântat, cântecul are filon sănătos, la secțiunea „Născut în zodia cântecului”, este prezentă Mărioara Pop, o voce autentică a locului nost’. Nu lipsește nici secțiunea „Diverse”, iar aici îi regăsim pe Vasile Bele, Daniela Vîlceanu și Ionica Bandrabur. Autori, antologatori, fondatori de publicații etc., fiecare năzuind ca prezentul, bine ancorat în trecut oferă pentru viitor, poate, o garanție în plus că sămânța semănată la vreme avea-va și rod mănos. O muncă demnă de toată aprecierea, un efort deloc neglijabil, dar peste toată această trudă a celor implicați, satisfacția este cu siguranță evidentă. Oprește-mă, la tine, Maramureș!

„Oprește-mă, în tine, anotimp!” volumul de față, după o atentă și inspirată diortosire își deschide, iată, copertile întru primirea spre lectură a iubitorilor de cuvânt, iar actul creației, mai apoi, își va primi, nădăjduim, binemeritul obol.

Scripta manent! Fie de bun augur. Timpul... timpul va discerne.

Radu Botiș,
membru U.Z.P.R.

Alexandru Darida, „Alchetron”

Alexandru Darida, „Baladă”

Redactori: Aura Ungureanu, Maria Niculescu, Bînuța Burian, Nicolae Hofnâr, Constantin Popescu, Viorica Șutu, Liliana Jianu, Silvana Andrada, Ștefan Doroftei, Marioara Nedea, Florin Bengean, Dörina Omotă, Tina Avramescu, Maria Petrescu, Cristian Em. Ștefănescu, George Călin, Daniela Simona Pal, Nicoleta Tudor, Ileana Constantin, Carolina Baldea, Ligia Ana Grindeanu, Ana Munteanu Drăghici, Konstantin Korcinski, Nicolae Șincan, Anda Voican, Mirela Vișan, Vali Paraschivoiu, Viorica Negoias, Laurențiu Turcu, Răzvan Ducan, Lucian Ștefan.

Pictura, ALEXANDRU DARIDA- artist plastic, Chicago, SUA

Colaboratori: Dr. Nicolae Dan, MPH, Valentina Dan MPH, Varganici Gheorghe, Gabriela Lazău, Ciprian Vestemean, Aurelius Belei, Mariana Tămaș, Liliana Moldovan, Nicolae Șincan, Emil Mocanu (Alangelei), Preot Radu Botiș, Adina Milea BV, Preot Răzvan Gască, Nicolae Suci.

Parteneri: ATE Bucovina, Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” Sighișoara, Societatea Culturală „Apollon” – România, Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu” Sârmașu, Biblioteca „Petru Maior” Reghin, Consiliul Mondial Român – filială București, RadioSon Sighișoara.

Tehnoredactare, concepție grafică: Nicolae Băciuț.

Date de contact: telefoane 0746461692, fix 0265772220;
e-mail: creneluri.sighisorene@yahoo.com
<https://crenelurisighisorene.wordpress.com>